

*25 år
vuotta*

KIMITOÖNS
MUSIKFESTSPEL
KEMIÖNSAAREN
MUSIKKIJUHLAT

10.-16.7.2023

Söderlångvik

gård kartano Manor

KULTURI
SKÄRGÅRDSLANDSKAP

KULTTUURIA JA LUONTOA
SAARISTOSSA

ART & CULTURE IN THE
ARCHIPELAGO

MUSEUM / MUSEO Riku Riippa
RESTAURANG / RAVINTOLA / RESTAURANT Ateljé Sami Tallberg x Söderlångvik

Guidningar • evenemang • park
naturstigar • äppelodlingar och
gårdbutik • Glassgaraget

Opastukset • tapahtumat • puisto
luontopolut • omenaviljelmät ja
tilakauppa • Glassgaraget

Guidnings • Events • Park
Nature Trails • Apple Orchards
and Shop • Glassgaraget

sales@soderlangvik.fi

+358 (0)2 424 662

www.soderlangvik.fi

INNEHÅLLSFÖRTECKNING - SISÄLLYSLUETTELO

De konstnärliga ledarnas hälsning - Taiteellisten johtajien tervehdys	4
1. Tjuvstart i Sandös salong - Varaslähtö Sandön salongissa	6
2. I Sandös salong - Sandön salongissa	11
3. Öppningskonsert - Avajaiskonsertti	12
4. Torgkonsert - Torikonsertti	16
5. Europeiska stämningar - Eurooppalaisia tunnelmia	16
6. & 7. Duon och terzetter - Duot ja terzetot	21
8. Jubileumsårets kompositörer - Juhlavuosisäveltäjät	25
9. & 10. Från kyrka till kyrka - Kirkosta kirkkoon	30
9. Mästarna från wien - Wieniläismestarit	30
10. I ljusens sken - Kynttiläkonsertti	31
11. Musikalisk skärgårdsmeny - Musiikillinen saaristokattaus	39
12. Come again, sweet love	40
13. Grande finale	43
 Sonja Korkeala, violin - viulu	47
Katinka Korkeala, violin - viulu	47
Kaapo Ijas, dirigent - kapellimestari	48
Helena Juntunen, sopran - sopraano	49
Alfredo Perl, piano	50
Jan-Erik Gustafsson, cello - sello	51
Roland Glassl, altviolin - alttoviulu	52
Anna-Liisa Bezrodny, violin - viulu	53
Kajsa Dahlbäck, sopran - sopraano	54
Anna Rainio, barockviolin - barokkiviulu	55
Heidi Peltoniemi, viola da gamba	55
Anna Rinta-Rahko, kontrabas - kontrabasso & violone	55
Aapo Järvinen, flöjt - huilu	56
Nahoko Kinoshita, oboe	56
Gil Agababa Shaked, klarinett - klarinetti	57
Jussi Järvenpää, valthorn - käyrätorvi	58
Emil Fuchs, fagott - fagotti	58
Jyväskylä Sinfonia	59
Jukka Mäkelä, verksamhetsledare - toiminnanjohtaja	60
 Ett kvartssekel av kammarmusik - Neljännesvuosisata kamarimusiikkia	61
Artister under åren - Taiteilijoita vuosina 1999–2023	88
Uruppföranden - Kantaesitykset	91
Kimitoöns Musikfestspel - Kemiönsaaren Musiikkijuhlat 2023	94
Biljettförsäljning - Lipunmyynti	95
Bildförteckning - Kuvaluettelo	96
Konsertställen - Konserttipaikat	98
Partners & understödjare - Yhteistyökumppanit & tukijat 2023	100

DE KONSTNÄRLIGA LEDARNAS HÄLSNING

Nu är det tid för fest då Kimitoöns Musikfestspel firar 25 års-jubileum! En av de centrala inspirationskällorna i Musikfestspelens begynnelse var de kulturhistoriska unika gårdarna och kyrkorna i den omfamnande arkipelagen. Dessas förtrollning till sammans med fantastiska artister har fött otaliga upplevelser och minnen hos publiken och alla dem som deltagit.

I öppningskonserten får vi höra Wagners älskade *Siegfried-idyll* och *Wesendonck-liederna* samt Mozarts *Jupiter-symfoni* i sällskap med Jyväskylä Sinfonia. Konserten dirigeras av Kaapo Ijas och som solist strålar sopranen Helena Juntunen som också tidigare besökt Musikfestspelen. Även konstnärsgardet vid de övriga konserterna representeras av den absoluta eliten, såsom pianisten Alfredo Perl, violinisten Anna-Liisa Bezrodny, altisten Roland Glassl och cellisten Jan-Erik Gustafsson. Barockestetiken får vi avnjuta i sällskap med sopranen Kajsa Dahlbäck, barockviolinisten Anna Rainio och gambisterna Heidi Peltoniemi samt Anna Rinta-Rahko.

I år firar Édouard Lalo 200-års jubileum, Sergej Rachmaninov 150-års jubileum och György Ligeti 100-års jubileum. Alla dessa jubileumsårskomponisters verk finns representerade vid konserten i Veturitalli. Av dessa förtjänar Ligetis *Musica Ricercata* ett alldeles speciellt omnämnde. Av verket, vilket ursprungligen komponerats för piano, arrangerade Ligeti sex satser för blåskvintett, vilka i denna konsert varvas med satserna komponerade för piano. Jubileumskompositörernas verk finns även representerade i andra konserter under festivalveckan.

TAITEELLISTEN JOHTAJIEN TERVEHDYS

Nyt saa juhlia, Kemiönsaaren Musiikkijuhilla on 25-juhlavuosi! Yksi keskeisiä inspiraation lähteitä Musiikkijuhiin aloittamiselle olivat alueen kulttuurihistoriallisesti ainutlaatuiset kartanot ja kirkot saaristomaisemien syleilyssä. Niiden lumo yhdessä upeiden taiteilijoiden kanssa on synnyttänyt valtavan määräni elämyksiä ja muistoja yleisölle ja kaikille mukana olleille.

Avajaiskonsertissa kuullaan Wagnerin rakaustetut *Siegfried-idylli* ja *Wesendonck-laulut* sekä Mozartin *Jupiter-sinfonia* Jyväskylä Sinfonian seurassa. Konsertin johtaa Kaapo Ijas ja sopraanosolistina laulaa aiemminkin Musiikkijuhilla vieraillut Helena Juntunen. Myös muiden konserttien taiteilijakaarti edustaa ehdotonta eliittiä, kuten pianisti Alfredo Perl, viulisti Anna-Liisa Bezrodny, alttoviulisti Roland Glassl ja sellisti Jan-Erik Gustafsson. Barokin estetiikasta saadaan nauttia sopraano Kajsa Dahlbäckin, barokkiviulisti Anna Rainion sekä gambistien Heidi Peltoniemien ja Anna Rinta-Rahkon seurassa.

Tänä vuonna on Édouard Lalon 200-juhlavuosi, Sergei Rahmaninovin 150-juhlavuosi ja György Ligetin 100-juhlavuosi. Veturitalissa ovat ohjelmassa kaikki juhlavuosisäveltäjät. Erityisen maininnan ansaitsee Ligetin *Musica Ricercata*. Alun perin pianolle sävelletystä teoksesta Ligeti sovitti puhallinvintetille kuusi osaa, jotka tässä konsertissa vuorottelevat pianolle sävellettyjen osien kanssa. Juhlavuosisäveltäjien teoksia kuullaan festivaalivuikolla muissakin konserteissa.

Under våra 25 år har festivalen blivit känd för sitt varierande utbud på konsertplatser och den kulturhistoriska betydelse de representerar. Jubileumsårets konsertplatser har blivit bestående favoriter.

Storfavoriten Labbnäs lunchkonsert påbörjas på traditionellt sätt med godsaker från köket och fortsätter med konsert i det röda Lidret där sjölandskapet glimmar i bakgrunden. *Come again, sweet love*-middagskonsertens sånger i Söderlångvik förtäljer om kärlek, tårar, lycka och känslan då lyckan upphör. Under konserten avnjuter vi midagen, som vildortskocken Sami Tallberg trollat fram.

Ett stort tack till våra samarbetsparter, understödjare och frivilliga, vilka under 25 års tid varit med och förverkligat festivalen.

Hjärtligt välkomna på fest!
De konstnärliga ledarna
Katinka Korkeala och Sonja Korkeala

Musiikkijuhlat on tullut tunnetuksi 25 vuoden saatossa monipuolisista ja kulttuurihistoriallisesti merkittävistä konserttipaikoistaan. Juhlavuoden konserttipaikat ovat muodostuneet kestosuosikeiksi vuodesta toiseen.

Suuren suosion saanut Labbnäsin lounaskonsertti alkaa tuttuun tapaan herkuilla ja jatkuu konsertilla punaisessa Liderissä järvimaiseman kimmeltäässä taustalla. Söderlångvikissä taas *Come again, sweet love*-illalliskonsertin laulut kertovat rakkaudesta, kyyneleistä, onnesta ja sen päättymisestä. Konsertin lomassa nautitaan villiyrttikokki Sami Tallbergin loihtimasta illallisesta.

Suuret kiitokset yhteistyökumppaneille, tukijoille ja vapaaehtoisille, jotka ovat olleet 25 vuoden aikana mukana toteuttamassa festivaalia.

Sydämelisesti tervetuloa juhlimaan!
Taiteelliset johtajat
Katinka Korkeala ja Sonja Korkeala

MÅNDAG - MAANANTAI 10.7.2023

**I. TJUVSTART I SANDÖS SALONG
VARASLÄHTÖ SANDÖN SALONGISSA
18:00 Sandö gård - Sandön kartano**

35 €

**W. A. Mozart
(1756–1791)**

Stråktrio nr 3 F-dur - Jousitrio nro 3 F-duuri KV 404a (1782)
Adagio
Fuga. Vivace
Anna-Liisa Bezrodny, violin - viulu
Roland Glassl, altviolin - altoviulu
Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

**Reinhold Glière
(1875–1956)**

Åtta stycken för violin och cello
Kahdeksan kappaletta viululle ja sellolle op. 39 (1909)
III Berceuse
VII Scherzo

**György Ligeti
(1923–2006)**

Hommage à Hilding Rosenberg (1982)
Anna-Liisa Bezrodny, violin - viulu
Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

György Ligeti

Baladă și joc, Ballade & Spiel för två violiner - kahdelle viululle (1950)
Sonja Korkeala, violin - viulu
Katinka Korkeala, violin - viulu

**Sergej Rachmaninov
Sergei Rahmainov
(1873–1943)**

Stråkkvartett nr 1 g-moll
Jousikvartetto nro 1 g-molli (1889)
Romance
Scherzo

W. A. Mozart

Divertimento F-dur - F-duuri KV 138 (1772)
Allegro
Andante
Presto
Festivalkvartetten - Festivaalikvartetti
Sonja Korkeala, violin - viulu
Katinka Korkeala, violin - viulu
Roland Glassl, altviolin - altoviulu
Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

Uppskattad längd - Arvioitu kesto 1 h | Tack till Sandö gård - Kiitokset Sandön kartanolle

Det finns beskrivningar av hur **Wolfgang Amadeus Mozart** som musikaliskt underbar härfört åhörare med briljant musik av olika slag bland annat fugor. Exakt vad för slags fugor och vem de var skrivna av vet vi emellertid inte. Fugans obestridliga mästare Johann Sebastian Bachs första dokumenterade intåg i Mozarts liv kom först i och med att han flyttade till Wien och snart därefter blev bekant med den kejserliga hovbibliotekarien baron Gottfried van Swieten, som var en hängiven vän av både Bachs och Händels musik.

Van Swieten ordnade söndagsmatinéer i sitt hem, vilka Mozart regelmässigt besökte och medverkade i, och i ett brev till fadern konstaterade han att ”där spelas inget annat än Händel och Bach”. Mozart fick också låna noter, som van Swieten samlat på sig och började mer systematiskt bekanta sig med Bachs verk. Det är sannolikt i den här kontexten som de sex preludierna och fugorna för stråktrio i samlingen KV 404a kommit till, ungefär år 1782. Byggmaterial till musiken tog Mozart från Bachs Das Wohltemperierte Klavier och samlingen innehåller både rena transkriptioner och nyskrivet material. Ett exempel på en sådan hybrid är *F-durpreludiet och fуган*, där preludiet är nytt, medan fugan är en transkription av BWV 882.

Värt att notera är också att Mozart av någon anledning inte fick anledning att färdigställa någon ytterligare musik för stråktrio, med ett enda undantag i det senare divertimentot KV 563. Tio år tidigare, medan den tonåriga Mozart fortfarande bodde och verkade i Salzburg och däremellan reste runt Europa med sin far, komponerade han tre kortfattade verk (KV 136–138) för stråkkvartett. Den inskrivna rubriken för dessa tre verk var divertimento, vilket var ett märkligt val med tanke på att divertimento under den här perioden – också i Mozarts övriga produktion – i regel användes för verk med flera korta satser, inklusive 1–2 menuetter. I stället följer formen i dessa tre den samtidiga italienska symfonin, vilket har lett till an-

Mozartista kerrotaan, miten hän musikaalisena ihmelsena hämmästytti kuulijoita briljeeraavilla musiikkiesityksillä, muun muassa fuugia soittamalla. Täsmälleen minkalaisia fuugia, tai kenen säveltämää ne olivat, sitä emme valitettavasti tiedä. Mozartin ensimmäinen dokumentoitu kohtaaminen fuugan kiistattoman mestarin Johann Sebastian Bachin musiikin kanssa tapahtui vasta Mozartin muutettua Wieniin. Pian sen jälkeen hän tutustui keisarillisesta hovikirjastosta vastaavaan paroni Gottfried van Swieteniin, joka oli vannoutunut Bachin ja Händelin musiikin ihailija.

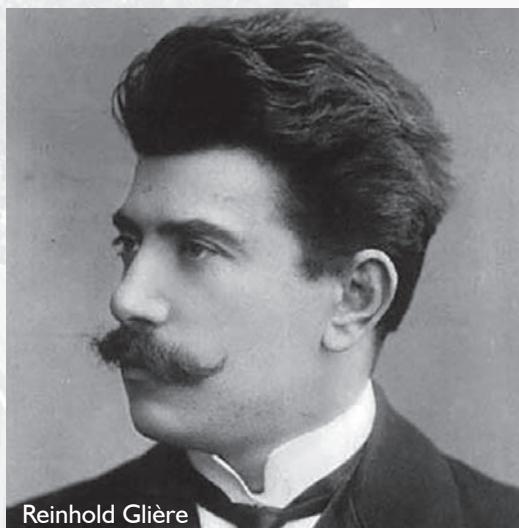

Wolfgang Amadeus Mozart

Van Swieten järjesti sunnuntaisin kodissaan matineakonsertteja, joihin Mozart säännöllisesti osallistui, ja kirjeessä isälleen hän totesi, että ”siellä ei esitetä mitään muuta kuin Händeliä ja Bachia”. Mozart sai myös lainata van Swietenin kerämiä nuotteja ja alkoi näin järjestelmällisesti perehtyä Bachin tuotantoon. Tämä on todennäköinen yhteys, jossa kokoelman KV 404a kuusi preludia ja fuugaa jousitriolle ovat syntyneet vuoden 1782 tietämillä. Mozart ammensi aineistoa Bachin kokoelmasta Das Wohltemperierte Klavier, ja mukana on sekä puhtaita transkriptioita että täysin uutta musiikkia. Hyvä esimerkki tästä on *F-duuri-preludi ja fuuga*, jonka preludi-osa on alkuperäistä Mozartia, kun taas fuuga on BWV 882:n transkriptio.

Huomionarvoista on myös, että Mozart ei saanut enää syytä palata jousitriion kokoonpanoon lukuunottamatta yhtä poikkeusta,

tagandet att Mozart komponerade verken inför en stundande resa till Italien. Den här formmässiga tvetydigheten har också framfört den alternativa rubriken "Salzburgsymfonierna" för de tre verken.

Reinhold Glière

Reinhold Glière brukar betraktas som en av de sista genuint förrevolutionära ryska tonsättarna. Hans musik stöptes i den romantiska traditionens form, ärvd av äldre mästare som Arenskij, Borodin och Glazunov, en estetik som i grunden var tämligen oproblematisk för de nya härskarna efter revolutionen och som lät honom fortsätta sitt värv tämligen oberörd av de kommande utrensningarna. Han var son till en instrumentbyggare inflyttad från Sachsen, men omkring år 1900 började han använda den mera franskt klingande version av etternamnet som kom att ge upphov till historier om ett fransk-belgiskt ursprung.

Sviten *Åtta stycken för violin och cello op. 39* kom till under en period i Glières liv då han undervisade vid Gnessin-institutet i Moskva, kort efter en period av egna studier under Oskar Frieds ledning i Berlin. Det rör sig ändå inte om enbart pedagogiska alster, utan om fullfjädrade konstverk som förevisar tonsättarens gedigna, om än konventionella hantverk.

divertimento KV 563. Kymmenen vuotta aikaisemmin, kun teini-ikäinen Mozart asui ja toimi vielä Salzburgissa ja välillä matkusti ympäri Eurooppaa isänsä kanssa, hän sävelsi kolme lyhyttä teosta (KV 136–138) jousikvartetille. Näiden otsikoksi on laitettu sana divertimento, mikä oli hieman omituinen valinta. Divertimento tarkoitti tähän aikaan yleisesti – myös Mozartin muussa tuotannossa – moniosaista teosta, johon olennaisesti kuului yksi tai kaksi menuettia. Sen sijaan näiden sävellysten muoto noudattaa lähemmin ajan italialaista sinfonialla, mikä antaa olettaa, että Mozart sävelsi näitä valmistellessaan seuraavaa Italian matkaa. Tämä muodollinen epäselvyys on tuonut näille kolmelle teokselle vaihtoehtoisen nimen "Salzburgin sinfoniat".

Reinhold Glièreä pidetään yhtenä Venäjän viimeistä vallankumousta edeltäneistä säveltäjistä. Hänen musiikkinsa valettiin romanttisen perinteenvahtiin, vanhempien mestareiden Arenskin, Borodinin ja Glazunovin jalanjäljissä. Tämä estetiikka oli pääpiirteissään ongelmatonta uusien vallanpitäjien silmissä vallankumouksen jälkeen ja Glière sai jatkaa toimintaansa verrattain vapasti, jopa suurten puhdistuskausien aikana. Hän oli Saksista tulleen soitinrakentajan poika, mutta vuoden 1900 tienoilla hän alkoi käyttää ranskalaissävytteistä sukunimen kirjoitusmuotoa, joka sai aikaan tarinoita hänen mahdollisesta ranskalaismyrkkiestä sukuhistoriasta.

Sarja Kahdeksan kappaletta viululle ja sellolle op. 39 syntyi aikana, jolloin Glière opetti Moskovan Gnessin-opistossa, pian Oskar Friedin johdolla Berliinissä suoritettujen opintojen jälkeen. Nämä kappaleet ovat kuitenkin enemmän kuin pelkkää pedagogisia harjoitelmia. Glière muotoilee niistä täysimittaisia taideteoksia, jotka esittelevät hänen perinpohjaista, joskin hieman vanhavataa käsityötaitoaan.

Kun unkariainen säveltäjä **György Ligeti** joutui pakenemaan kotimaastaan vuoden 1956 demokratialiikkeen verisen kukista-

När den ungerske tonsättaren **György Ligeti** fann sig nögd att lämna hemlandet efter det brutala nedgörandet av demokratirörelsen 1956, blev Sverige och Stockholm en viktig plats för honom under flera år. Efter att han gjort ett stort genomslag i Europa med sina tidiga alster i fältteknik, blev han inbjuden som föreläsare vid Kungliga Musikhögskolan och han kom att bli en regelbunden gäst där. Den här svenska anknytningen skulle bland annat leda till beställningen av ett av hans största verk, operan Le Grand Macabre, som uruppfördes på Kungliga Operan år 1978. Han kom med tiden också att tala flytande svenska.

Ligeti mötte och blev god vän också med många svenska kolleger, inte minst nestorn inom den svenska modernismen, Hilding Rosenberg. När denne år 1982 fyllde 90 år, komponerade Ligeti en kort hyllning för kombinationen violin och cello. Som underrubriken meddelar, knyter Ligeti här an till en av sina tidigaste musikaliska inspirationskällor, landsmannen Béla Bartók och dennes estetik.

I Ligetics tidigaste alster, från perioden före exilen, är kontaktytan gentemot Bartók helt konkret: Ligeti hade studerat bland annat under Sándor Veress ledning, som i sin tur hade varit Bartóks elev och följt denne också i intresset för etnomusikologiska studier och folkmusik. Det här arvet bär Ligeti vidare i kompositionen Baladă și joc (ballad och dans) från år 1950, som bygger på två gamla rumänska folkmelodier. Det här kortfattade verket kom till både i en version för liten skolorkester och som duo.

Sergej Rachmaninovs barndom och uppväxt färgades i mycket av familjens trassliga förhållanden. Från en förmögen bakgrund kom Rachmaninovs far att omintetgöra familjens ekonomi och slutligen separerade föräldrarna. Unge Sergej, som i dessa omständigheter hade svårt att klara studierna vid S:t Petersburgs konservatorium, skickades i stället till Moskva, där han inkvarterades hos den stränge konservatorieläraren

misen jälkeen, Ruotsista ja Tukholmasta tuli hänelle tärkeä paikka useaksi vuodeksi. Tehtyään läpimurron Länsi-Euroopassa varhaisten kentätäekniikkateoksillaan, hännet kutsuttiin luennoimaan Kuninkaalliseen musiikkikorkeakoulun, missä hänestä tuli lopulta vakuutinen vierailija. Tämä kytkös Ruotsiin johti muun muassa yhteen hänen suurimpien teostensa tilaamiseen, oopperaan Le Grand Macabre, joka sai kantaesityksensä Tukholman Kuninkaallisessa Oopperassa vuonna 1978. Ajan myötä hän oppi puhumaan myös sujuvaa ruotsia.

Ligeti tutustui ja ystävystyi monen ruotsalaisen kollegan kanssa, mukaan lukien ruotsalaisen modernismin nestori Hilding Rosenberg. Kun tämä vuonna 1982 täytti 90 vuotta, Ligeti sävelsi hänelle lyhyen onnitteleuteoksen viululle ja sellolle. Kuten alaotsikko antaa ymmärtää, Ligeti sitoo teokseensa yhteen varhaisimpien esikuvienä suuntaan, maanmieheensä Béla Bartókiin ja hänen estetiikkaansa.

Ligetin varhaistuotannossa suhde Bartókiin on hyvinkin läheinen: Ligeti oli opiskellut muun muassa Sándor Veressin johdolla, joka oli ollut Bartókin oppilas ja seurannut täitä paitsi säveltäjänä, myös etnomusikologian ja kansanmusiikin tutkijana. Tämä perintö kantautui myös Ligettiin, muun muassa sävellyksen Baladă și joc:in (balladi ja tanssi) muodossa. Vuoden 1950 tietämillä sävelletystä pienestä teoksesta on olemassa versiot kouluorkesterille sekä jousimuolle. Sen perustana on kaksi vanhaa romanialaista kansansävelmää.

Sergei Rahmainovin lapsuus ja nuoruus värittyi voimakkaasti perheen sisäisistä ongelmista. Varakkaasta taustasta huolimatta Rahmainovin isä tuhlasit perheen koko omaisuuden ja lopulta vanhemmat erosivat. Nuori Sergei, jolla näissä olosuhteissa oli vaikeuksia pärjätä opinnoissaan Pietarin konservatoriossa, lähetettiin Moskovaan ja hän majoitettiin siellä ankaran konservatorio-opettajan Nikolai Zverevin luona. Moskovassa opiskelutahti oli kova

Nikolaj Zverev. Studietakten var hård och krävande, men å andra sidan fick Rachmaninov under dessa år tillfälle att hemma hos Zverev lära känna många av samtidens största musikernamn, inte minst Tjajkovskij.

Sergei Rachmaninov

I allt detta var det tänkt att Rachmaninov skulle fokusera på pianospelandet, men samtidigt började kompositörsådran ge sig till känna. Zverev, som inte hade någon förståelse för elevens behov av lugn och ro för sitt tonsättande, slängde sonika ut honom ur sin lägenhet och vägrade sedan under tre år att ens tala med honom.

Bland de alster som Rachmaninov producerade under dessa turbulenta år fanns två satser för stråkkvartett, komponerade ca. 1889. Eventuellt var det tänkt att dessa skulle ingå i en fullständig kvartett, men det är inget som vi med säkerhet kan säga. De två satserna har ändå kommit att presenteras för världen som Rachmaninovs stråkkvartett nr. 1.

ja vaatimustaso korkealla, mutta toisaalta Rachmaninov sai näinä vuosina tilai-suuden tutustua henkilökohtaisesti moniin ajan suurimpiin muusikoihin ja säveltäjiin, näiden joukossa mm. Tšaikovski.

Tarkoituksena oli keskittyä pianonsoittoon, mutta samalla alkoi veri vetää säveltämisen pariin. Zvereviltä ei löytynyt ymmärrystä oppilaansa sävellystyössä kaipaamalle rauhalle ja hiljaisuudelle, vaan heitti hänet tylisti ulos asunnostaan eikä kolmeen seuraavaan vuoteen edes suostunut puhumaan hänen kanssaan.

Näiden levottomien vuosien aikana sävellettyjen teosten joukosta löytyy kaksoisaa jousikvartetille, jotka on sävelletty vuoden 1889 tienoilla. Säveltäjällä oli mahdollisesti tarkoitus rakentaa näistä täysimittainen kvartetto, mutta tästä ei ole varmaa tietoa. Nämä kaksoisaa on kuitenkin liitetty yhteen ja esitetään usein Rachmaninovin *jousikvartettona nro 1*.

TISDAG - TIISTAI 11.7.2023

**2. I SANDÖS SALONG
SANDÖN SALONGISSA**
15:00 Sandö gård - Sandön kartano

35 €

W. A. Mozart
(1756–1791)

Stråktrio nr 3 F-dur - Jousitrio nro 3 F-duuri KV 404a (1782)
Adagio
Fuga. Vivace
Anna-Liisa Bezrodny, violin - viulu
Roland Glassl, altviolin - altoviulu
Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

Reinhold Glière
(1875–1956)

Åtta stycken för violin och cello
Kahdeksan kappaletta viululle ja sellolle op. 39 (1909)
III Berceuse
VII Scherzo

György Ligeti
(1923–2006)

Hommage à Hilding Rosenberg (1982)
Anna-Liisa Bezrodny, violin - viulu
Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

György Ligeti

Baladă și joc, Ballade & Spiel för två violiner - kahdelle viululle (1950)
Sonja Korkeala, violin - viulu
Katinka Korkeala, violin - viulu

Sergej Rachmaninov
Sergei Rahmainov
(1873–1943)

Stråkkvartett nr 1 g-moll
Jousikvartetto nro 1 g-molli (1889)
Romance
Scherzo

W. A. Mozart

Divertimento F-dur – F-duuri KV 138 (1772)
Allegro
Andante
Presto
Festivalkvartetten - Festivaalikvartetti
Sonja Korkeala, violin - viulu
Katinka Korkeala, violin - viulu
Roland Glassl, altviolin - altoviulu
Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

Uppskattad längd - Arvioitu kesto 1 h | Tack till Sandö gård - Kiitokset Sandön kartanolle

TISDAG - TIISTAI 11.7.2023

**3. ÖPPNINGSKONSERT - AVAISKONSERTTI
19:00 Kimito kyrka - Kemiön kirkko**

35 €

**Kaapo Ijas, dirigent - kapellimestari
Helena Juntunen, sopran - sopraano
Jyväskylä Sinfonia**

Richard Wagner
(1813–1883)

Siegfried-idyll
Siegfried-idylli (1870)

Allegro molto
Andante
Allegro

Richard Wagner

Wesendonck Lieder (1857–58)

Der Engel
Stehe still
Im Treibhaus
Schmerzen
Träume

Paus med kaffeservering - Väliajalla kahvitarjoilu

W. A. Mozart
(1756–1791)

Symfoni nr 41 C-dur
Sinfonia nro 41 C-duuri KV 551 "Jupiter"

Allegro vivace
Andante cantabile
Menuetto: Allegretto
Molto allegro

Uppskattad längd - Arvioitu kesto 2 h

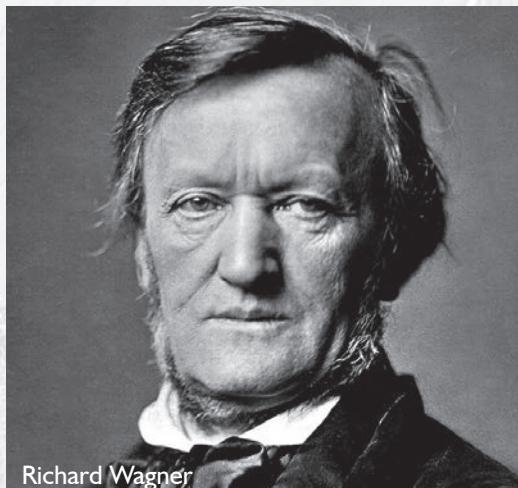

Cosima, Siegfried, Richard Wagner

Richard Wagners liv var i nästan alla tänkbara avseenden stormigt och konfliktfyllt. Detta gällde också hans relationer till kvinnor; äktenskap och otrohet, förälskelser och skandaler földe i hans väg ända fram till 1860-talet, då han blev förälskad i Franz Liszts dotter Cosima (som redan var gift och hade barn med pianisten Hans von Bülow). Hon födde ytterligare tre barn med Wagner som far innan hon kunde skilja sig och göra deras relation officiell. Sonen Siegfried föddes i juni 1869 och ett år senare kunde paret äntligen gifta sig. Wagner ville högtidlighålla detta genom att i hemlighet komponera ett verk till sin nyblivna hustrus ära. Resultatet var *Siegfried Idyll* för liten orkester, som på hennes födelsedag vid jul 1870 framfördes på verandan till parets villa i Tribschen nära Luzern, som en överraskning, av en grupp musiker ur Zürichs Tonhalle-orkester.

Drygt 20 år tidigare hade Wagner och den dåvarande hustrun Minna varit tvungna att fly från Dresden i efterdyningarna efter upproret år 1848–49 och under det följande decenniet vistades paret i Zürich, där de blev bekanta med den förmögne köpmannen Otto Wesendonck och hans förtjusande hustru Mathilde. Under en kortare tid hyrde Wagners också en stuga på Wesendoncks ägor och under den tiden blev hans förälskelse i Mathilde akut. Hans inspiration hade åter börjat flöda och han arbetade på librettot till *Tristan och Isolde*, framsteg som han presenterade för den litterärt sinnade Mathilde. Hon skrev i sin tur dikter i samma anda, vilka Wagner tonsatte. Efterhand blev den här romansemuppenbar för Minna,

Richard Wagnerin elämä oli joka suhteessa myrskyisä ja konfliktien täyttämä. Samaa voidaan sanoa hänen suhteistaan naisiin; avioituminen ja uskottomuus, rakastumiset ja skandaalit seurasivat häntä ainakin 1860-luvulle asti, kunnes hän rakastui Franz Lisztin tyttären Cosimaan. Hän tosin oli jo naimisissa pianisti Hans von Bülowin kanssa ja heillä oli yhteinen lapsi. Cosima sai Wagnerin kanssa vielä kolme lasta, ennen kuin sai luvan erota ja solmia uuden liiton. Heidän poikansa Siegfried syntyi kesäkuussa 1869 ja seuraavana vuonna pariskunta avioitui. Wagner halusi juhlistaa tästä kaikkea säveltämällä salaa teoksen uuden vaimonsa kunniaksi. Lopputuloksena oli orkesteriteos *Siegfried-idylli*, jonka joukko muusikoita Zürichin Tonhalle-orkesterista esitti pariskunnan Tribschenin huvilan verannalla, Cosiman syntymäpäiväyvällätkseenä joulupäivänä 1870.

Richard Wagner

Suunnilleen 20 vuotta aikaisemmin Wagner ja hänen silloinen vaimonsa Minna olivat joutuneet pakenemaan Dresdenistä vuosien 1848–49 vallankumouksen jälkimainungeissa. He etsivät suojaa Zürichistä, missä he majailivat seuraavat kymmenisen vuotta. Siellä he tutustuivat myös rikkaaseen kauppiaseen Otto Wesendonckiin ja tämän ihastuttavaan vaimoon Mathildeen. Lyhyen ajan Wagnerit vuokrasivat mökkiä Wesendonckien tilan mailla, ja tänä aikana Wagner rakastui Mathildeen. Hänen inspiraationsa oli alkanut taas virrata ja hän oli ahkerasti *Tristan ja Isolden*

som flyttade hem till Dresden och Wagners tillvaro i Zürich blev ohållbar. Han tog sin tillflykt till Venedig och relationen med Minna läkte aldrig. Sångerna till Mathildes texter publicerades som 5 dikter för damröst, men utan namngiven textförfattare. Mathilde Wesendoncks andel i sångerna blev bekant först efter hennes död år 1902.

Mathilde Wesendonck

Wolfgang Amadeus Mozarts tragiskt förtida död och de sista årens ekonomiska trångmål har blivit stort uppmärksammade delar i berättelsen om tonsättaren. Inte minst har Miloš Formans film Amadeus cementerat bilden av det rumlande och själv-destruktiva geniets väg mot graven. Den verkliga bilden är givetvis betydligt mera nyanserad, börjande med den samhälleliga situationen i Wien i slutet av 1780-talet. År 1788 hade kejsardömet, på grund av sin allians med Ryssland, dragits in i ett krig mot det ottomanska riket. På hemmaplan märktes detta bland annat i form av en djupnande ekonomisk kris som naturligtvis slog hårt också mot konströrerna.

Mozarts skapande hade också under hela decenniet genomgått en förändring i riktning mot en ökande komplexitet och sofistikering, vars baksida var att musiken blev svårare att marknadsföra. Det finns flera exempel på att förläggare helt sonika vägrat att publicera redan avtalade verk då det bedömdes att Mozart gjort dem alltför svårtillgängliga.

libreton kimpussa, näyttäen päivittääin edistymisensä kirjallisuuteen suuntautuneelle Mathildelle. Tämä vuorostaan kirjoitti samaa hengessä runoja, joihin Wagner sävelsi musiikkia. Väistämättä tämä romanssi paljastui ajan myötä Minnalle, joka lähti kotiin Dresdeniin. Wagnerin olo Zürichissä muuttui kovin epämukavaksi ja hän muutti Venetsiaan. Liitto Minnan kanssa ei koskaan tullut tämän jälkeen ennalleen. Laulut Mathilden teksteihin julkaistiin myöhemmin otsikolla Viisi runoa naisäänelle, mutta ilman viittausta runoilijan henkilöllisyyteen. Mathilde Wesendonckin rooli laulujen synnyssä paljastui vasta tämän kuoltua vuonna 1902.

Wolfgang Amadeus Mozartin traaginen ennenäikainen kuolema ja viimeisten elinvuosien taloudelliset vaikeudet ovat tulleet hyvin keskeiseksi osaksi hänen elämäntarinansa. Tärkeänä tekijänä tässä on ollut myös Miloš Formanin elokuva Amadeus, joka juurrutti yleisöön kuvan railakkaasta ja itsetuhoisesta nerosta vauhdikkaalla matkaltaan hautaan. Todellinen kuva on luonnollisesti tätä moniulotteisempi alkaen Wienin yhteiskunnallisesta tilasta 1780-luvun lopussa. Vuonna 1788 keisarikunta oli Venäjän liittolaisena joutunut sotaan Ottomaanien valtakunnan kanssa ja tämä tuntui kotirintamalla etenkin syvenevänä talouskriisinä, joka tietysti iski ankarasti myös taiteilijoihin.

Wolfgang Amadeus Mozart

Koko vuosikymmenen ajan Mozartin säveltämisessä oli tapahtunut kehitystä kohti yhä syvenevää kompleksisuutta ja teknistä hie-

Sommaren 1788 arbetade Mozart under sex veckor intensivt med en serie om tre symfonier, avsedda för ett konsertframförande, som något skulle underlätta den finansiella situationen. Det råder dock delade meningar bland historikerna huruvida den här konserten någonsin ägde rum och dessa, de sista symfonier han skrev, förblev också opublicerade under Mozarts livstid.

Den sista av de tre – vissa forskare betraktar rentav de tre som en enhetlig cykel – är den storlagna C-dursymfonin, nr 41, som senare har fått smeknamnet *Jupiter* i erkänsla för dess ”gudomliga perfektion”. I musiken finns inga spår av de ”svarta tankar” som Mozart sade sig omges av. I stället får vi njuta av en inledning med all den inbjudande atmosfären i en operaauvertyr, en innerlig andantesats, en harmoniskt överraskande menuett och en finalsats som känns som en kulmination på Mozarts hela symfoniska produktion med sitt hisnande tematiska och kontrapunktiska raffinemang.

nostuneisuutta, jonka käänöpuolen oli uuden musiikin vaikeampi markkinointi. Tästä löytyy useita esimerkkejä, kuinka kustantajat yksinkertaisesti kieltyivät julkaisemasta jo sovittuja teostilauksia, koska Mozartin kattottiin tehneen niistä liian vaikeatajuisia.

Kesällä 1788 Mozart vietti noin kuusi viikkoa säveltäen kiihkeästi kolmen sinfonian sarja, jonka tarkoituksesta oli lievittää säveltäjän taloudellisia huolia. Ei ole kuitenkaan täysin selvää, toteutettiinko kantaesitykset koskaan suunnitellusti. Nämä hänen viimeisiksi jääneet sinfoniansa jäivät myös julkaisematta Mozartin elinaikana.

Sarjan viimeinen – jotkut tutkija pitävät jopa kolmen sinfonian sarja yhtenäisenä sarjana – on *C-duuri-sinfonia, nro 41*, joka on sittemmin saanut lempinimen *Jupiter* osoituksena sen ”jumalaisesta täydellisyystä”. Musiikki ei anna mitään merkkejä niistä ”mustista ajatuksista”, joista Mozart oli kertonut kärsvänsä. Sen sijaan kuulija saa nauttia johdannosta, jossa on ooppera-alkusoiton mukaansatemppaavuutta, sydämellisestä andante-osasta, harmonisesti yllättävästä menuetista ja finaaliosasta, joka tuntuu olevan Mozartin koko sinfoniatuotannon huipentuma ja yhteenvento, temaatisti rikas ja kontrapunktisesti tavattoman hienostunut.

Jyväskylä Sinfonia

ONSDAG - KESKIVIIKKO 12.7.2023

4. TORGKONSERT - TORIKONSERTTI 11:00 Dalsbruks torg - Taalintehtaan tori

Fritt inträde - Vapaa pääsy

På Dalsbruks torg bjuter Jyväskylä Sinfonias blåskvintett på smakbitar ur festivalens program. Som konferencier för torgkonserten fungerar publikfavoriten Leif Lindgren, med glimten i ögat som vanligt.

Jyväskylä Sinfonian puhallinkvintetti tarjoilee Taalintehtaan torilla makupaloja festivaalin ohjelmasta. Torikonsertin juontaa yleisön rakastama Leif Lindgren tuttuun tyylinsä pilke silmäkulmassa.

Jyväskylä Sinfonia Wind Quintet

Aapo Järvinen, flöjt - huilu

Nahoko Kinoshita, oboe

Gil Agababa Shaked, klarinett - klarinetti

Emil Fuchs, fagott - fagotti

Jussi Järvenpää, valthorn - käyrätorvi

Leif Lindgren, konferencier - juontaja

Vid regn hålls konserten i Gamla verkstad (Tullbacksvägen 7).

Sateen sattuessa konsertti pidetään Vanhassa verstaassa (Tullinmäentie 7).

ONSDAG - KESKIVIIKKO 12.7.2023

5. EUROPEISKA STÄMNINGAR - EUROOPPALAISIA TUNNELMIA 19:00 Karuna kyrka - Karunan kirkko

28 €

Johan Halvorsen
(1864–1935)

Sarabande con variazioni efter ett tema av Händel d-moll
Händelin teemasta d-molli (1898)

Anna-Liisa Bezrodny, violin - viulu
Roland Glassl, altviolin - alttoviulu

Ursula Mamlok
(1923–2016)

Blåskvintett - Puhallinkvintetto (1956)
Molto vivo
Andante tranquillo
Allegro molto

Jyväskylä Sinfonia Wind Quintet

Maurice Ravel
(1875–1937)

Le Tombeau de Couperin (1914–17/1919)

Prélude

Forlane

Menuet

Rigaudon

Jyväskylä Sinfonia Wind Quintet

Aapo Järvinen, flöjt - huilu

Nahoko Kinoshita, oboe

Gil Agababa Shaked, klarinetti - klarinetti

Emil Fuchs, fagott - fagotti

Jussi Järvenpää, valthorn - käyrätorvi

Paus med kaffeservering - Väliajalla kahvitarjoilu

Johannes Brahms
(1833–1897)

Stråkkvartett nr 2 a-moll

Jousikvartetto nro 2 a-molli op. 51/2 (1873)

Allegro non troppo

Andante moderato

Quasi menuetto, moderato

Finale. Allegro non assai

Festivalkvartetten - Festivaalikvartetti

Sonja Korkeala, violin - viulu

Katinka Korkeala, violin - viulu

Roland Glassl, altviolin - alttoviulu

Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

Uppskattad längd - Arvioitu kesto 2 h

PAIMION[†]
SEURAKUNTA

Johan Halvorsen

Den norske violinvirtuosen **Johan Halvorsen** har en anknytning till Finland därigenom att han efter en kometbana som konsertrande musiker år 1889 utnämndes till professor i violin vid Helsingfors musikinstitut. Han var därmed litet för sen för att hinna undervisa Jean Sibelius som utexaminerades samma år, men av största värde för Halvorsen var kontakten med pianoläraren vid institutet, Ferruccio Busoni, som uppmuntrade honom att komponera. Sin senare karriär bedrev han i huvudsak hemma i Norge där han år 1893 blev dirigent för Bergens symfoniorkester och några år senare för Nationalteatern i Christiania (Oslo).

Sarabanden med variationer komponerades år 1898 och bygger på ett tema ur Händels cembalosvit HWV 437. Halvorsen bygger med det här verket vidare på en månghundraårig tradition av variationskompositioner, av vilka de kanske mest kända är de otaliga verken över La Folia-temat. Detta tema torde i själva verket också ha stått som modell för Händels Sarabande, även om han modifierade den harmoniska formen något för sin svit.

Ursula Mamlok föddes i Berlin, där hon från 12 års ålder, utöver pianolektioner också fick undervisning i komposition. Efter Kristallnatten bestämde sig hennes föräldrar för att fly landet, men på grund av de snäva immigrationskvoterna i USA tog de år 1939 i stället sin tillflykt till Ecuador. Redan följande sommar lyckades hon erhålla ett stipendium till Mannes School of Music i New York, där hon undervisades av George Szell,

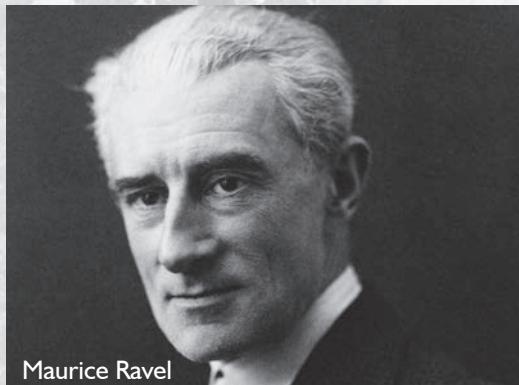
Norjalaisella viuluvirtuoosilla **Johan Halvorsenilla** oli kytkös Suomeen. Hänet nimitti vuonna 1889 Helsingin musiikki-instituutin viulunsoiton professoriksi tehtyään aikaisemmin komeettamaista uraa konsertoivana muusikkona. Näin ollen hän saapui hieman liian myöhään ehtiäkseen opettaa Jean Sibeliusa, joka valmistui tuona samana vuonna, mutta sitä suurempi hyöty hänelle oli kontakti instituutin pianonsoiton tuoreen opettajan, Ferruccio Busonin kanssa. Tämä nimittää rohkaisi Halvorsenia säveltämään. Myöhemmin hän teki uransa pääasiassa kotimaassaan Norjassa. Hänet nimitti vuonna 1893 Bergenin sinfoniaorkesterin kapellimestariksi ja muutamaa vuotta myöhemmin Christianian (nykyinen Oslo) kansallisteatterin kapellimestariksi.

Sarabande muunnelmineen sävellettiin vuonna 1898 ja se pohjautuu teemaan Händelin cembalosjasta HWV 437. Tällä teoksella Halvorsen jatkaa monisatavuotista muunnelmaperinnettä, jonka kenties kuuluisimmat teokset ovat monet *La Folia*-teeman ympärille punotut muunnelmat. Tämä kyseinen teema saattoi itse asiassa olla Händelin mielessä säveltäässään oman sarabandansa, vaikka hän muuttikin jonkin verran harmoniakulkua.

Ursula Mamlok syntyi Berliinissä, missä hän 12-vuotiaasta alkaen sai pianotuntien lisäksi sävellysopetusta. Kristalliyön jälkeen hänen vanhempansa päättivät paeta maasta, mutta Yhdysvaltojen tiukkojen maahanmuutto-kiintiöiden takia he suuntasivat vuonna 1939 Ecuadoriin. Jo seuraavana kesänä Ursula onnistui kuitenkin saamaan stipendin New Yorkin Mannes School of Musiciin, missä häntä ohjasi hyväntahtoinen mutta konservatiivinen opettaja George Szell. Muutamaa vuotta myöhemmin Black Mountain Collegessa hän tutustui ensimmäisen kerran Arnold Schönbergin perustamaan 12-säveltekniikkaan ja jatkoi sittemmin opintojaan mm. Ernst Krenekkin, Vittorio Gianninin ja Roger Sessionsin johdolla. Tutkintonsa jälkeen Mamlok toimi viiden vuosikymmenen ajan sävellys- ja teorianopettajana mm. Manhattan School of

en välvillig men konservativ lärade. Några år senare, vid Black Mountain College, stiftade hon sedan bekantskap med den av Arnold Schönberg etablerade toltonstekniken och hon studerade vidare med bland andra Ernst Krenek, Vittorio Giannini och Roger Sessions. Efter sin examen kom hon själv att under en fem decennier lång karriär undervisa i komposition och musikteori vid bland andra Manhattan School of Music och New York University, samtidigt som hon utvecklade sin musik i egen, koloristiskt utformad riktning. Efter makens död år 2006 flyttade hon tillbaka till Berlin.

Mamloks tidiga verk földe i allmänhet en neoklassisk linje, något som man kan konstatera även om *Blåkvintetten* från år 1956. Kvintetten var något av ett genombrottsverk för Mamlok i den bredare allmänhetens medvetande och den röjer också hennes tidiga fascination för Hindemiths estetik.

Maurice Ravel

När **Maurice Ravel** i början av 1910-talet sökte efter ny inspiration för sitt komponerande, vände han sig till den franska barocken och i synnerhet till den store cembalisten François Couperin. Influuerad av dennes musikaliska arv företog han sig att skriva en fransk svit för piano. Första världskriget kom dock emellan och Ravel, som med sin klena fysiska hälsa hade svårigheter att lyckas ta värvning, tjänstgjorde en tid som chaufför vid artilleriet. År 1917 kunde han inte längre fortsätta sin militärtjänst, utan blev åter civil och återupptog arbetet med sviten. Erfarenheterna av det brutala livet

Musicissa ja New York Universityssa. Samalla hän kehitti omaa koloristista sävellystyylisiäns. Puolisonsa kuoleman jälkeen hän muutti vuonna 2006 takaisin Berliiniin.

Ursula Mamlok

Mamlokin varhaiset teokset noudattavat yleensä neoklassisia ihanteita, minkä voi todeta myös vuonna 1956 valmistuneesta *Puhallinkvintetosta*. Tämä kvintetto oli Mamlokille eräänlainen läpimurtoteos ja siinä on aistittavissa myös säveltäjän mielenkiinto Hindemithin musiikkia kohtaan.

Kun **Maurice Ravel** 1910-luvun alkupuolella etsi uutta inspiraation lähettää sävellystöön, hän kääntyi ranskalaiseen barokkiin ja erityisesti suureen cembalomestariin François Couperiniin. Tämän esikuvan innostamana hän alkoi säveltää ranskalaista sarja pianolle. Ensimmäinen maailmansota kuitenkin keskeytti sävellystyön. Ravelilla, jonka fyysisen terveys ei ollut erityisen hyvä, oli vaikeuksia päästä armeijaan. Lopulta hän sai kuitenkin palvella tykistön rekkakuskiin. Vuonna 1917 hänen terveytensä ei enää kestänyt ja hän palasi siviililämään ja jatkoi pianosarjansa työstämistä. Koettuaan rintaman julmuuksia, hän muutti sarjan otsikoksi *Le Tombeau de Couperin* ja omisti sodassa kaatuneille ystävilleen oman osan. Sarjan osat säilyttivät silti enimmäkseen valoisan ja tanssillisen tunnelmansa, ja kun Ravelilta kysyttiin tämän sovelaisuudesta, hänellä oli tapana vastata, että kuolleilla on jo tarpeeksi synkät oltavat haudoissaan.

Vuonna 1919, kun pianosarja kantaesitettiin, Ravel teki muutamasta osasta vielä sovitukseen orkesterille. Tästä orkesterisarjasta on

vid fronten fick honom emellertid att ändra svitens namn till *Le Tombeau de Couperin* och att tillägna varje sats i sviten en fallen kamrat. Svitens delar behöll dock sin övervägande lätt och dansanta karaktär och till dem som frågade sig om detta var passande med tanke på den dystra tematiken, svarade Ravel, att de döda redan hade det dystert nog i sina gravar.

Samma år som klaversviten sedan uruppfördes, år 1919, bearbetade Ravel själv delar av musiken vidare till en orkestersvit. Den här sviten har sedermera i sin tur vidarebearbetats i arrangemang för många olika slags ensemble.

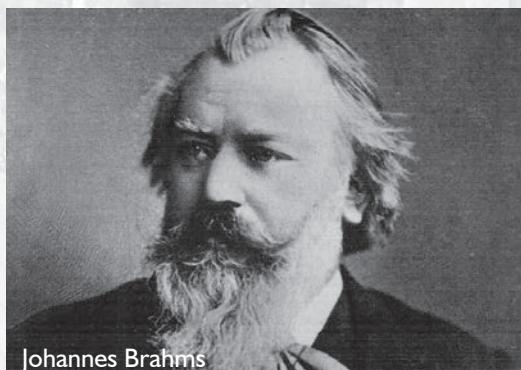
Stråkkvartettens historia under 1800-talet handlade i mångt och mycket om att brottas med föregångarna. Efter Haydns etablerande, Mozarts raffinerande och Beethovens monumentalna apoteos av genren var det ingen lett uppgift att presentera något väsentligt nytt. Samtidigt kom den romantiska estetiken att fokusera på helt andra och mera extravaganta uttryck.

Johannes Brahms hade inte mycket till övers för de expressiva svulstigheter Liszt och Wagner representerade, utan föredrog att arbeta vidare i den klassiska, kontrapunktiska traditionen nedärvt från föregående århundrade, till skott i kammarmusikens kungsgenre stråkkvartetten. Violinisten Joseph Joachim, som tidigt blev en förkämpe för Brahms musik, bad om och uppmuntrade tonsättaren att skriva i kvartettformatet. Den ytterligt självkritiske kompositören förkastade dock skiss efter skiss medan åren gick och det dröjde ända fram till år 1873, då tonsättaren fyllde 40 år, innan han var redo att låta världen få höra vad som utkristalliserats till de två kvarteterna i hans opus 51.

A-mollkvartetten är den mera lyriska av de två, men bågge verk är kraftprov på den Brahmska metoden av tematisk utveckling och som sådana, värdiga mantelbärare i Beethovens efterföljd.

sittemmin tehty lukuisia sovituksia eri soitinkokoopanaille.

Jousikvarteton historia 1800-luvulla sisälsi olennaisena osana painiskelua edelläkävijöiden kanssa. Haydnin perustyn, Mozartin ja lostamisen ja Beethovenin monumentaalisen apoteoosin (suuren ylistyksen) jälkeen ei ollut helppo tehtävä tuoda lajiin jotain olennaisen uutta. Romantisen hengen mukaisesti musiikissa alettiin yleisesti suosia toisenlaisia, enemmän ylitsepursuavia ilmaisutapoja.

Johannes Brahms

Johannes Brahms ei ollut juurikaan kiinnostunut Lisztin ja Wagnerin esittelemistä rajuista tehopeinoista, vaan jatkoi mieluumin musiikin kehittämistä klassisen, edelliseltä vuosisadalta perityn kontrapunktisen perintein mukaisesti, erityisesti kamarimusiikin kuningaslajissa, jousikvartetissa. Ehkä juuri tästä syystä kesti niin kauan, ennen kuin Brahms julkisti ensimmäiset jousikvartettonsa. Viulisti Joseph Joachim, josta tuli varhain Brahmsin musiikin puolestapuhuja, oli jo pitäään anonut ja rohkaissut Brahmsia kirjoittamaan kvartetille. Erittäin itsekriittinen säveltäjä kuitenkin tuhosи luonnonkseen toisensa jälkeen, kunnes lopulta vasta vuonna 1873, täyttäessään 40 vuotta, oli valmis esittelemään julkisesti opuksen 51 kaksi kvartettoa.

A-moll-kvartetto on näistä kahdesta lyrisemi. Mutta molemmat teokset ovat hyviä esimerkkejä Brahmsin temaatista kehitylymenetelmästä, joka oli hänen säveltäjyytensä ydin ja teokset ovat näin ollen myös Beethovenin perinnön arvokkaita jatkajia.

TORSDAG - TORSTAI 13.7.2023

**6. & 7. DUON OCH TERZETTER - DUOT JA TERZETOT
14:00 & 16:00 Söderlångvik gård - Söderlångvikin kartano**

35 €

Reinhold Glière
(1875–1956)

Ur verket 12 duon för två violiner
Teoksesta 12 duoa kahdelle viululle, op. 49 (1909)
I Andante
X Con moto
VIII Con fuoco
Katinka Korkeala, violin - viulu
Sonja Korkeala, violin - viulu

Georges Auric
(1891–1983)

Trio för oboe, klarinett och fagott
Trio oboelle, klarinetille ja fagotille (1938)
Décidé
Romance
Final
Nahoko Kinoshita, oboe
Gil Agababa Shaked, klarinett - klarinetti
Emil Fuchs, fagott - fagotti

Riccardo Joshua Moretti
(*1951)

Ur verket 12 judiska sånger för violin och altviolin
Teoksesta 12 juutalaista laulua viululle ja alttoviululle
VI Mitzvà
V La notte della Shoà
I Ebraica
Sonja Korkeala, violin - viulu
Roland Glassl, altviolin

Antonín Dvořák
(1841–1904)

Terzett C-dur - Terzetto C-duuri, op. 74 (1887)
Introduzione. Allegro ma non troppo
Larghetto
Scherzo. Vivace - Trio. Poco meno mosso
Tema con variazioni. Poco adagio – Molto allegro
Katinka Korkeala, violin - viulu
Sonja Korkeala, violin - viulu
Roland Glassl, altviolin - alttoviulu

Konsertens uppskattade längd - Konsertin arvioitu kesto 1 h

Efter konserten en guidad rundtur i museet.
Konsertin jälkeen opastettu tutustuminen museoon.

Reinhold Glière

Den i Kiev födde tonsättaren **Reinhold Glière** växte via sina studier i hemstaden, i Moskva och i Berlin in i en romantisk estetik som han sedan i allt väsentligt förblev trogen livet igenom. Han var också synnerligen produktiv under sina yngre år, med över 50 opus komponerade bara under 1900-talets första decennium. Den här romantiska profileringen, som i hans storskaliga musik byggde vidare på Borodins och Glazunovs verk, gjorde att Glière undgick de förföljelser och det förtryck som i Stalins värde drabbade många av hans mera äventyrligt lagda kolleger. Samtidigt har den lett till att Glières livsverk något kommit i skymundan i en värld mera intresserad av det nya och banbrytande, trots att han under decennier var mera populär i hemlandet än exempelvis Tjajkovskij.

Glière var under hela sitt yrkesverksamma liv också aktiv som lärare, och vid sidan av sina mera storskaliga verk komponerade han en stor mängd musik med mer eller mindre öppet pedagogiska avsikter. De åtta duorna för violin och cello op. 39 är relativt välbekanta och från samma år, 1909, härstammar den attraktiva men mera sällan framförda sviten *12 duor för två violiner op. 49*. Sviten gavs ut av förlaget Jurgenson i S:t Petersburg och tillägnades violinisten Boris Sibor.

Kiovassa syntynyt säveltäjä **Reinhold Glière** kasvoi romantiikan estetiikan opiskellessaan kotikaupungissaan, Moskovassa ja Berliinissä ja pysyi sittemmin uskollisena tälle tyylikaudelle koko elämänsä ajan. Hän oli myös nuorempana erinomaisen tuottelias, valmistaen yli 50 opusta pelkästään 1900-luvun ensimmäisen vuosikymmenen aikana. Tämä romanttilainen profili, joka hänen suurimmoisissa teoksissaan rakentui pitkälti Borodinin ja Glazunovin teosten pohjalta, sai aikaan sen, että Glière säästyti niiltä vainoilta ja sorrolta, joista hänen uskaliaammat kollegansa joutuivat kärsimään Stalinin vallan aikana. Samalla se on johtanut siihen, että Glièren elämäntö on jänyt hieman varjoon maailmassa, joka on enemmän kiinnostunut uudesta ja uraauurtavasta taiteesta, vaikka hän olikin vuosikymmenten ajan suosituumpi kotimaassaan kuin vaikkapa Tšaikovski.

Glière toimi koko aktiivisen elämänsä aikana myös opettajana ja sävelsi suurempien teosten ohella runsaasti musiikkia, jolla on enemmän tai vähemmän pedagogisia tarkeituksia. Kahdeksan duoa op. 39 on verrattain tunnettu kokoelma, ja samalta vuodelta 1909 on peräisin harvemmin esitetty sarja *12 duoa kahdelle viululle opusnumerolla 49*. Sarjan julkaisi aikoinaan pietarilainen kustantaja Jurgenson ja se on omistettu viulisti Boris Siborelle.

Georges Auric

Nykyään **Georges Auricin** nimi tulee useimmiten vastaan, kun luettelee kuuluisan *Les Six* -säveltäjäryhmän jäseniä. Nämä toimivat Pariisin musiikillisina kauhukakaroina

Idag snubblar man oftast över **Georges Aurics** namn när man erinrar sig de sex tonsättarna i den lösa sammanslutningen Les Six som agerade musikaliska enfants terribles i Paris under åren efter första världskriget. Om man gräver litet djupare framträder emellertid en osedvanlig begåvning som från 14 års ålder studerade komposition med Albert Roussel och som utan svårigheter redan som tonåring rörde sig i samma kretsar som Stravinskij, Cocteau, Apollinaire och Picasso.

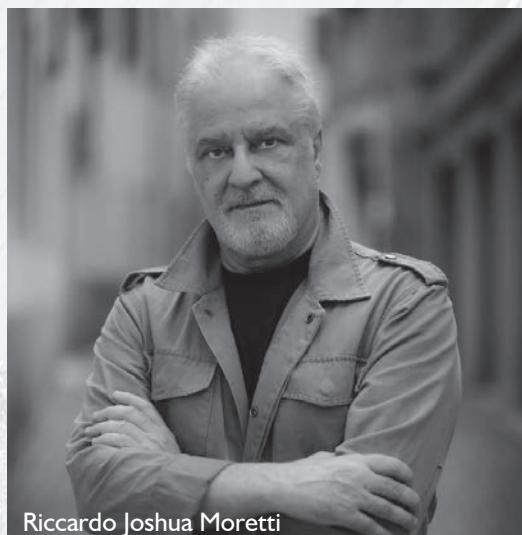
När *blåstrion* i D-dur komponerades, år 1938, var Les Six redan en passerad period och Auric hade börjat intressera sig för mera allvarstyngda, expressionistiska tondångar, men å andra sidan var han också aktiv som tonsättare av filmmusik, inom vilken den smått anarkistiska estetiken från det föregående decenniet fortfarande kom väl till pass. Det är i första hand den senare som domineras i trions sorglösa stämningar.

Den italiensk-judiske tonsättaren och dirigenten **Riccardo Joshua Moretti** har gjort en diger karriär inom många olika genrer av musik, inte minst som skapare av filmmusik, något som han studerade under ledning av Nino Rota. Han har också komponerat musik för teater och balett, och har även själv agerat, bland annat i rollen som Giacomo Puccini i Paolo Benvenutis och Paola Baronis film *Puccini e la fanciulla*. Som dirigent har han gästat olika orkestrar både i Italien och utomlands, bland annat Bolsjojteaterns orkester i Moskva.

Morettis judiska påbrå är en väsentlig del av hans identitet som tonsättare och han har komponerat många verk med judisk tematik. Ett av de oftare framförda är sviten *12 judiska sånger*, som ursprungligen komponerades för violin och piano, men som år 2011 gavs ut också i en version för violin och altviolin. Mitzvå knyter an till de bud och förbud som en jude enligt Toran bör följa i sitt dagliga liv. *La notte della Shoà* (Förintelsens natt) är en reflektion över det öde som drabbade

ensimmäisen maailmansodan jälkeisinä vuosina. Jos kuitenkin perehtyy hieman paremmin, nähdään Auric poikkeuksellisena lahjakkuutena, joka 14-vuotiaasta alkaen opiskeli sävellystä Albert Rousselin johdolla ja joka jo teini-ikäisenä liikkui Pariisin keskeisissä taiteilijapiireissä yhdessä Stravinskin, Cocteaun, Apollinairen ja Picasson kanssa.

Kun *puhallintri D-duurissa* sävellettiin vuonna 1938, Les Six oli jo menneisyyden ilmiö. Auric oli alkanut kiinnostua vakavamielisemistä ekspressionismiin sävyistä, mutta hän oli toisaalta myös aktiivinen elokuvamusiikin säveltäjä, missä edeltävä vuosikymmenen anarkistinen estetiikka oli vielä hyvin käytökelpoinen. Trion suruttomissa tunnelmissa tämä jälkimmäinen piirre on etuasemassa.

Riccardo Joshua Moretti

Italialais-juutalainen säveltäjä ja kapellimestari **Riccardo Joshua Moretti** on tehnyt rikkaan uran monen eri musiikkilajin parissa, ei vähiten elokuvamusikissa, jota hän opiskeli Nino Rotan johdolla. Hän on säveltänyt musiikkia myös teatterille ja baletille ja on itsekin näytellyt, muun muassa Giacomo Puccinin roolissa Paolo Benvenutin ja Paola Baronin elokuvassa *Puccini e la fanciulla*. Kapellimestarina hän on vierailut orkestereissa sekä Italiassa että ulkomailla, muun muassa Moskovan Bolšoi-teatterissa.

så många judar, också i Italien, under andra världskriget. Ebraica, slutligen, är den mera allmänt hållna inledningssatsen till sviten.

Antonín Dvořák

Antonín Dvořáks *Terzett i C-dur* för två violiner och altviolin kom till i januari 1887 under helt specifika och privata omständigheter: tonsättarens svärmor, hade hyrt ut en del av sin lägenhet (i samma hus där också Dvořák själv bodde med sin familj) till en kemistuderande, Josef Kruis. Denne studerade också violin med Dvořáks tidigare kollega Jan Pelikan och det hände ibland att också Dvořák anslöt sig med sin altviolin. Han kastade därför fram idén att skriva något för den här litet udda instrumentkombinationen och resultatet blev, efter bara en veckas arbete, terzetten op. 74.

Dessvärre visade det sig att Dvořák hade överskattat Kruis förmågor som violinist och terzetten var med sina pizzicati och dubbelgrepp helt utom dennes räckhåll. Dvořák reparerade sitt misstag genom att komponera den enklare sviten *Miniatyrer* op. 75a. Han såg ändå en större kommersiell potential i det första verket och lät publicera terzetten redan samma år.

Morettin juutalainen tausta on keskeinen osa hänen identiteettiinsä myös säveltäjänä, ja hän on kirjoittanut monta juutalaisteemaista sävellystä. Yksi useimmin esitetystä on sarja *12 juutalaista laulua*, joka on alun perin sävelletty viululle ja pianolle, mutta vuonna 2011 julkaistiin myös versiona viululle ja alttoviululle. Mitzvà liittyy niihin käskyihin ja kieltoihin, joita Toran mukaan juutalaisen tulisi elämässään noudattaa. *La notte della Shoà* (Hävityksen yö) käsittelee sitä kohtaloa, joka odotti niin montaa juutalaista toisen maailmansodan aikana, myös Italiassa. Viimeisenä soitettava Ebraica on yleisluontoisemmin muotoiltu johdanto sarjalle.

Antonín Dvořákin *Terzetto C-duurissa* kahdelle viululle ja alttoviululle syntyi tammikuussa 1887 erityiseen yksityiseen tarkoitukseen: säveltäjän anoppi oli vuokrannut osan asunnostaan (samassa talossa, missä säveltäjä itse perheineen asui) nuorelle kemian opiskelijalle Josef Kruisille. Tämä opiskeli myös viulunsoittoa Dvořákin entisen kollegan Jan Pelikanin johdolla ja silloin tällöin myös Dvořák liittyi joukkoon alttoviulunsa kanssa. Hän ehdotti kappaleen säveltämistä tälle erikoiselle soitinkokoonpanolle ja lopputuloksena oli vain viikon työskentelyn jälkeen *Terzetto op. 74*.

Ikävä kyllä osoittautui, että Dvořák oli yliarvioinut Kruisin soittotaidot ja tertsetto oli pizzicatoineen ja kaksoisäänineen täysin tämän ulottumattomissa. Dvořák korjasi erehdyskensä säveltämällä yksinkertaisemman sarjan *Miniatyyrejä* op. 75a. Silti hän näki kaupallista potentiaalia myös ensimmäisessä teoksessa ja antoi julkista tertsetton jo samana vuonna.

TORSDAG - TORSTAI 13.7.2023

8. JUBILEUMÅRETS KOMPOSITÖRER - JUHLAVUOSISÄVELTÄJÄT
19:00 Salon taidemuseo Veturitalli

28 €

Med S-Förmånskort
S-Etukortilla **25 €**

Édouard Lalo
(1823–1892)

Pianotrio nr 1 c-moll - nro 1 c-molli, op. 7 (1850)

Allegro
Romance
Scherzo
Finale

Anna-Liisa Bezrodny, violin - viulu

Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

Alfredo Perl, piano

György Ligeti
(1923–2006)

Musica Ricercata för piano - pianolle (1951–1953)

Sex bagateller för blåskvintett - Kuusi bagatellia puhallinkvintetille (1953)

I *Sostenuto – Misurato – Prestissimo* (pno)
II *Mesto, rigido und ceremoniale* (pno)
III *Allegro con spirito* (WQ)
IV *Tempo di valse (poco vivace – ”à l’orgue de Barbarie”)* (pno)
V *Rubato. Lamentoso* (WQ)
VI *Allegro molto capriccioso* (pno)
VII *Cantabile, molto legato* (WQ)
VIII *Vivace. Energico* (WQ)
IX *Adagio. Mesto – Allegro maestoso*
(Béla Bartók in Memoriam) (WQ)
X *Vivace. Capriccioso* (WQ)
XI *Andante misurato e tranquillo*
(Omaggio a Girolamo Frescobaldi) (pno)

Alfredo Perl, piano (pno)
Jyväskylä Sinfonia Wind Quintet (WQ)

Aapo Järvinen, flöjt - huilu
Nahoko Kinoshita, oboe
Gil Agababa Shaked, klarinett - klarinetti
Emil Fuchs, fagott - fagotti
Jussi Järvenpää, valthorn - käyrätorvi

Paus med kaffeservering - Väliajalla kahvitarjoilu

Sergej Rachmaninov Cellosonat g-moll
Sergei Rahmaninov Sellosonaatti g-molli, op. 19 (1901)
(1873-1943)

Lento – Allegro moderato
Allegro scherzando
Andante
Allegro mosso

Jan-Erik Gustafsson, cello - sello
Alfredo Perl, piano

Uppskattad längd - Arvioitu kesto 2 h

I biljettpiset ingår utställningarna Gertrude Bells ja Meeri Koutaniemis ”Hidden Freedom - Kätketty vapaus” samt Tellervo Kalleinens och Oliver Kochta-Kalleinens ”101 kaikkien puolesta” i Galleri Sivuraide.

Lipun hintaan sisältyy tutustuminen Gertrude Bellin ja Meeri Koutaniemen Kätketty vapaus -näyttelyyn sekä Galleria Sivuraitella Tellervo Kalleisen ja Oliver Kochta-Kalleisen 101 kaikkien puolesta -näyttelyyn.

När den unge **Édouard Lalo** begav sig från hemstaden Lille till Paris – mot sin faders vilja – för att studera och göra karriär som musiker och tonsättare, var det framför allt det kammarmusikaliska formatet som tilltalade honom. Det här var inte särskilt fashionabelt i Frankrike i mitten av 1800-talet; tvärtom har man litet överförenklat talat om något av ett tomrum fram till 1870-talet, då allmänhetens intresse var helt och hållit fokuserat på opera. I verkligheten var både Saint-Saëns, Franck och andra aktiva inom den otrendiga kammarmusiken genom de magra åren, men inte desto mindre blev Lalo i slutet av 1850-talet så desillusionerad att han för flera år övergav komponerandet helt och hållit.

Innan dess hade han dock bland annat hunnit producera både en stråkkvartett och två pianotrior. Och när han sedermera återvände till komponerandet, fick han på äldre dagar äntligen åtnjuta större framgångar, men då främst inom den konsertanta orkestermusiken och olika sceniska verk.

Pianotriion i c-moll op. 7 som komponerades år 1850 och är i många avseenden en direkt efterföljare till de tyska klassiska och tidigromantiska verk och tonsättare som Lalo beundrade, mest omedelbart Beethoven, Mendelssohn och Schumann.

Musica ricercata betyder ungefär ”forskad” eller ”undersökt” musik. Om det i skrivelser om **György Ligetis** tidiga musikaliska utveckling har ordnats mycket om Veress, Bartóks och Kodályns inflytande, så kan den här pianosvitens från åren 1951–53 stå som en milstolpe i Ligetis sökande efter en egen linje, fri från gammal barlast. På grund av det då rådande samhällsklimatet i Ungern var det här en i högsta grad privat angelägenhet för tonsättaren och det skulle faktiskt dröja ända till 1969 innan *Musica ricercata* fick sitt uruppförande.

Det som Ligeti konkret gjorde i den här sviten var att definiera ett strikt ramverk för det klingande materialet: han började med

Édouard Lalo

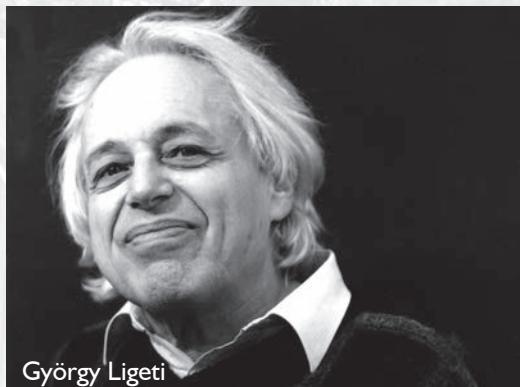
Kun nuori **Édouard Lalo** muutti vastoin isänsä tahtoa kotikaupungistaan Lillestä Pariisiin opiskelemaan ja tekemään uraa muusikkona ja säveltäjänä, häntä houkutelti erityisesti kamarimusiikillinen ilmaisu. Tämä ei ollut erityisen suosittua Ranskassa 1800-luvun puolivälissä, vaan päinvastoin, on usein hieman yksinkertaistaen puhuttu jonkinlaisesta tyhjiöstä aina 1870-luvulle asti ranskalaisyleisön huomion ollessa täysin keskittynyt oopperaan. Todellisuudessa useat säveltäjät Saint-Saënsista Franckin olivat aktiivisia kamarimusiikin puolella myös laihojen vuosien ajan, mutta tyylilajin arvostuksen puute ajoitettiin Lalon 1850-luvun lopussa sellaiseen epätoivoon, että hän lopetti säveltämisen tyystin useiden vuosien ajaksi.

Ennen tätä Lalo oli kuitenkin jo säveltänyt sekä jousikvarteton että kaksi pianotrioa monen muun sävellyksen lisäksi. Kun hän sittemmin jatkoi säveltämistä vanhemmalta iällään, saavutti hän viimein suurta menestystä, mutta enimmäkseen orkesteri- ja näyttämöteosten saralla.

Pianotriio c-mollissa op. 7 sävellettiin vuonna 1850 ja on monessa suhteessa suora seuraaja Lalon ihailemien saksalaissäveltäjien, etenkin Beethovenin, Mendelssohnin ja Schumannin teoksiille.

Musica ricercata tarkoittaa ”tutkittua” muusikkia. **György Ligetin** varhaisen musiikkilisen kehityksen läheisestä suhteesta edeltäjiin ja opettajiinsa kuten Veressiin, Bartókiin ja Kodályihin on kirjoitettu paljon. Tämän

två av skalans toner och utökade sedan det användbara tonmaterialet med en ton per sats, tills finalsatsen slutligen hade hela den kromatiska skalan som palett. Den första satsen är sålunda en övning i att bygga upp en stämning enbart med oktaver, medan den andra tonen dröjer obarmhärtigt längre med sin ankomst. Men redan i den andra satsen antar musiken en kromatisk dimension i och med att de tre tonerna är på halvtionsavstånd från varandra. Tredje satsen är en lek mellan C-dur och moll, och så vidare.

György Ligeti

Sex av dessa pianosatser omarbade han år 1953 till bagatellerna för blåskvintett, men när verket uruppfördes i Ungern år 1956 var rubriken 5 bagateller. Den avslutande satsen ansågs för kromatiskt dissonant och fick inte framföras. Sedermera kom Ligeti att bli världsbekant för musik som tog flera kliv vidare bort från traditionella uttryck, som de med fältteknik komponerade verk som blev så populära bland annat bland filmmakare. De sex bagatellerna har dock efterhand tagit plats bland 1900-talets centrala verk för blåskvintett. När Ligeti år 1956 fann sig tvungen att lämna Ungern var de sex bagatellerna bland de få verk som han valde att bära med sig när han till fots och nattetid korsade gränsen till Österrike.

Sergej Rachmaninovs tidiga karriär bjöd på något av en emotionell berg och dalbana för tonsättaren. Hans studier vid konservatoriet kröntes med framgång då han, tillsammans med studiekollegan Skrjabin avgick med högsta vitsord. Rachmaninov hade

pianosarjan merkitys virstanpylvänä Ligetin hakeutumisessa kohti omaa ja esikuvien taakoista vapaata linjaa on tärkeää. Vallitsevassa yhteiskunnallisessa ilmapiirissä tämä oli kuitenkin säveltäjälle täysin henkilökohtainen merkitys ja kesti aina vuoteen 1969 asti kunnes Musica ricercata lopulta kantaesitettiin.

Ligetin menetelmänä tässä sarjassa oli asettaa tiukat säännöt sävelaineiston käyttöön: hän aloitti kahdella sävelellä, lisäten jokaisista osaa kohti käytettäväissä olevaa sävelten määrää yhdellä, kunnes viimeisessä osassa koko kromaattinen skaala oli käytössä. Ensimmäinen osa onkin tutkielma, miten pellän oktaavin avulla voidaan rakentaa jännittää, toisen sävelen tullessa mukaan viime hetkellä. Mutta jo toisessa osassa musiikkiin syntyy kromaattinen ulottuvuus, kun kaikki kolme säveltä ovat puoliaskeleen etäisyydellä toisistaan. Kolmas osa on C-duurin ja mollin välinen leikki, ja niin edelleen.

Vuonna 1953 Ligeti sovitti teoksen kuusi osaa sarjaksi puhallinkvintetille, mutta kun tämä kantaesitettiin Unkarissa vuonna 1956, nimenä oli viisi bagatelia. Pääösosa katsottiin liian kromaattiseksi ja dissonoivaksi eikä sen esittämistä sallittu. Myöhemmin Ligeti tuli tunnetuksi vieläkin radikaalimasta kenttätekniikkaan perustuvasta sävelkielestä, joka kiehtoi suuresti myös elokuvantekijötä. Kuusi bagatelia on kuitenkin lunastanut paikkansa 1900-luvun puhallinkvintettojen ohjelmistossa. Kun Ligeti vuonna 1956 pakeni Unkarista, kävelien rajan yli Itävaltaan keskellä yönä, tämä teos oli yksi niistä harvoista, jonka hän ehdottomasti halusi viedä mukanaan.

Sergei Rahmaninovin varhainen ura oli melkoista tunne-elämän vuoristorataa. Hänen opintonsa huipentuivat konservatoriossa, kun hän yhdessä opiskelijatoverinsa Skrjabinin kanssa valmistui korkein mahdollisin arvosanoin. Rahmaninov oli tutustunut myös vanhaan Tšaikovskiin ja saanut hänestä hyvän ja arvokkaan ystävän. Tämän kuoletta vuonna 1893 oli Rahmaninoville kova isku. Vielä kovempi oli kuitenkin hänen en-

också blivit god vän med den gamle Tjajkovskij och dennes död år 1893 drabbade honom hårt. Ånnu värre var emellertid slakten på hans första symfoni år 1897, efter vilken han inte förmådde komponera på närmare tre år.

Sergei Rachmaninoff

Återkomsten till rampljuset skedde först i oktober år 1901 då andra pianokonserten uruppfördes med Rachmaninov själv vid pianot. Mottagandet var överväldigande och verket blev ju sedermera en av de oftast framförda pianokonserterna. Endast ett par månader senare uruppfördes också sonaten för cello och piano op. 19, en händelse som råkade något i skuggan av den tidigare framgången. Tonsättaren satt åter vid pianot och cellon hanterades av Anatoli Brandukov, som också fick sig verket tillägnat. Sonaten visar övertygande att Rachmaninov inte låtit sig rubbas i sin tro på den senromantiska estetiken nedärvd från Tjajkovskij och andra. Därtill kan nämnas hans begåvning för fängslande melodiska linjer och de tekniskt utmanande stämmorna, som utformades enligt de tilltänkta utförarnas höga kapacitet.

simmäisen sinfoniansa tyrmäävä vastaanotto vuonna 1897, jonka jälkeen hän ei pystynyt juurikaan säveltämään kolmeen vuoteen.

Paluu parrasvaloihin tapahtui vasta lokakuussa 1901, kun hänen toinen pianokonserttonsa kantaesitettiin, säveltäjän esiintyessä itse pianon ääressä. Tällä kertaa yleisö ja kritikot olivat haltioissaan, ja teoksesta onkin tullut yksi esityyimistä konsertoista. Vain pari kuukautta tämän jälkeen kantaesittettiin myös *sonaatti sellolle ja pianolle*, mutta tämä tapahtuma jäi auttamatta edellisen kantaesityksen varjoon. Rahmaninov toimi jälleen pianistina ja sellistinä Anatoli Brandukov, jolle teos on myös omistettu. Sonaatti osoittaa vankasti, ettei Rahmaninovin usko myöhäisromantiseen, Tšaikovskila ja muilta perittyyn tyylilajiin, ollut horjunut. Merkillepantavaa on hänen poikkeusellinen kykynsä luoda vangitsevia, pitkiä melodisia linjoja. Kummakin sooloosittimen osat oli muotoiltu teknisesti haastaviksi osoittamaan kantaesittäjiensä hiottuja taitoja.

Anatoli Brandukov & Pyotr Tchaikovsky

FREDAG - PERJANTAI 14.7.2023

9. & 10. FRÅN KYRKA TILL KYRKA - KIRKOSTA KIRKKOON **30 €**
Kombibiljett - Kombilippu

9. MÄSTARNA FRÅN WIEN - WIENILÄISMESTARIT **23 €**
20:30 Västanfjärds nya kyrka - Västanfjärdin uusi kirkko

W. A. Mozart
(1756–1791)

Stråktrio nr 2 g-moll
Jousitrio nro nro 2 g-molli KV 404a (1782)

Preludium

Fuga nr. - nro 2

Sonja Korkeala, violin - viulu
Roland Glassl, altviolin - altoviulu
Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

Joseph Haydn
(1732–1809)

Stråkkvartett d-moll "Kvintkvartetten"
Jousikvartetto d-molli "Kvinttikvartetto" op. 76/2 (1797)
Allegro
Andante o più tosto allegretto
Menuetto: Allegro ma non troppo
Vivace assai

Festivalkvartetten - Festivaalikvartetti
Sonja Korkeala, violin - viulu
Katinka Korkeala, violin - viulu
Roland Glassl, altviolin - altoviulu
Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

Ludwig van Beethoven
(1770–1827)

Stråktrio c-moll
Jousitrio c-molli op. 9/3 (1797–98)
Allegro con spirito
Adagio con espressione
Scherzo: Allegro molto e vivace
Finale: Presto

Anna-Liisa Bezrodny, violin - viulu
Roland Glassl, altviolin - altoviulu
Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

Uppskattad längd - Arvioitu kesto 50 min

Kaffepaus - Kahvitauko

Fackeltåg till Västanfjärds gamla kyrka - Soihtukulkue Västanfjärdin vanhaan kirkkoon

FREDAG - PERJANTAI 14.7.2023

10. I LJUSENS SKEN - KYNTTILÄKONSERTTI

23 €

LIFE & DEATH

~22:00 Västanfjärds gamla kyrka - Västanfjärdin vanha kirkko

Tobias Hume
(1569–1645)

Death
Life

Marin Marais
(1656–1728)

La Rêveuse
Boutade
Le jeu de volant

François Couperin
(1668–1733)

Les goûts réunis: 13:ème concert (1724)
Vivement
Air
Sarabande
Chaconne

Carl Friedrich Abel
(1723–1787)

Stycken ur Drexel-samlingen
Kappaleita Drexel-kokoelmasta
Adagio
[utan tempobeteckning - ilman tempomerkintää]
Tempo di minuetto
[utan tempobeteckning - ilman tempomerkintää]

Orlando Gibbons
(1583–1625)

Fantasia I
Fantasia 3

CONSORT

Anna Rainio, barockviolin - barokkiviulu
Heidi Peltoniemi, tenor- och basgamba - tenori- ja bassogamba
Anna Rinta-Rahko, violone

Uppskattad längd - Arvioitu kesto 45 min

W. A. Mozart

Det finns beskrivningar av hur **Wolfgang Amadeus Mozart** som musikaliskt underbarn härfört åhörare med briljant musik av olika slag, bland annat fugor. Exakt vad för slags fugor och vem de var skrivna av vet vi emellertid inte. Fugans obestridliga mästare Johann Sebastian Bachs första dokumenterade intåg i Mozarts liv kom först i och med att han flyttade till Wien och snart därefter blev bekant med den kejserliga hovbibliotekaren, baron Gottfried van Swieten, som var en hängiven vän av både Bachs och Händels musik.

Van Swieten ordnade söndagsmatinéer i sitt hem, vilka Mozart regelmässigt besökte och medverkade i, och i ett brev till fadern konstaterade han att ”där spelas inget annat än Händel och Bach”. Mozart fick också låna noter som van Swieten samlat på sig, och började mer systematiskt bekanta sig med Bachs verk. Det är sannolikt i den här kontexten som de sex preludierna och fugorna för stråkktrio i samlingen KV 404a kommit till, ungefär år 1782. Byggmaterial till musiken tog Mozart i första hand från Bachs Das Wohltemperierte Klavier och samlingen innehåller både rena transkriptioner och nyskrivet material. G-mollpreludiet och fugan är utmärkta exempel på detta: preludiet är en ny komposition, medan fugan är ett arrangemang av Bachs BWV 883

Stråkkvartettens tidiga historia är omöjlig att skriva utan **Joseph Haydns** imponanta närvaro. Under närmare ett halvt sekel

Historiasta löytyy kuvailuja, miten **Wolfgang Amadeus Mozart** musiikillisena ihmälapsena hämmästytti kuulijoita loistavilla musiikkiesityksillä, muun muassa fuugia soittamalla. Täsmälleen minkälaisia fuugia tai kenet sähvältämiä ne olivat, sitä emme valitettavasti tiedä. Mozartin ensimmäinen dokumentoitut kohtaaminen fuugan kiistattoman mestarin, Johann Sebastian Bachin musiikin kanssa tapahtui vasta Mozartin muuttua Wieniin. Pian tämän jälkeen hän tutustui keisarillisen kirjaston prefektiin baroni Gottfried van Swietenin, joka oli vannoutunut Bachin ja Händelin musiikin ihailija.

Van Swieten järjesti sunnuntaisin kodissaan matineakonsertteja, joihin Mozart säännöllisesti osallistui. Kirjeessä isälle hän toteisi että ”siellä ei esitetä mitään muuta kuin Händeliä ja Bachia”. Mozart sai myös lainata van Swietenin keräämiä nuotteja ja alkoi näin systematisemmin perehtyä Bachin tuotantoon. Tässä yhteydessä ovat syntyneet todennäköisesti kokoelman KV 404a kuusi preludia ja fuугaa jousitriolle vuoden 1782 tietämällä. Mozart ammensi aineistoa pääosin Bachin kokoelmasta Das Wohltemperierte Klavier. Kokoelmanmassa on sekä puhtaita transkriptioita että täysin uutta musiikkia. G-molli-preludi ja fuuga ovat tästä oivallinen esimerkki, sillä preludi on uusi sävellys, kun taas fuuga perustuu Bachin fuugaan BWV 883.

Gottfried van Swieten

komponerade han drygt 80 kvartetter och bidrog starkt till upplyftandet av genren till ett slags kammarmusikens symfoni. När sedan Mozart, Beethoven och andra yngre tonsättare tog sig an kvartetten gjorde de det som en fortsättning på, och i vissa fall i reaktion mot Haydns verk.

Stråkkvartetten i d-moll med smeknamnet ”*Kvinten*” ingår i Haydns nästsista färdigställda samling kvartetter. Till tidens konventioner hörde att kvartetter och andra jämförbara musikverk publicerades i samlingsar om sex verk. Han komponerade dem år 1796–97 och publicerade dem två år senare med en dedikation till greve Erdödy, en framstående konstmecenat. Haydns kompositionsstil och underfundiga humor har gett upphov till många verk med smeknamn, mer eller mindre träffande. I det här fallet handlar det helt enkelt om första satzens öppning i violinstämman som presenterar två fallande kvinthopp i följd, ett motiv som sedan behandlas grundligt genom hela inledningssatsen.

För att den nyinflyttade **Ludwig van Beethoven** skulle lyckas nå den eftertraktade statusen som ledande tonsättare i Wien – inte enbart ledande pianovirtuos eller ens pianotonsättare – var det av största vikt att han övertygande skulle demonstrera sitt bemästrande också av de centrala gener i kammar- och orkestermusik som inte inkluderade piano. De mest högaktade musikformaten, symfonin och dess kammar motsvarighet stråkkvartetten inkluderade naturligtvis inga pianostämmor och Beethoven måste därför visa att han kunde klippa de mest intima banden till sitt eget instrument.

De tre stråktriorna i op. 9 kom till under åren 1797–98 och fungerade sannolikt åtmistone delvis som en övningsuppgift inför de ofrånkomliga stråkkvartetterna – vilka skulle följa snart därpå i form av op. 18. Beethoven hade vid det här laget knutit en rad vändefulla kontakter till generösa mecenater i Wien och såg nogamt till att tillägna dessa

jousikvarteton historiaa käsiteltäässä on mahdotonta sivuttaa **Joseph Haydnin** merkittävä roolia. Puolen vuosisadan aikana hän sävelsi noin 80 kvartettoa ja oli avainsäveläiseksi kamarimusikin sinfoniaksi. Mozart, Beethoven ja nuoremmat säveltäjät tarttuvat sittemmin kvartettomuotoon jatkaen Haydnin perinteineen hengessä, joskus myös sitä vastaan kapinoiden.

Joseph Haydn

Jousikvartetto d-mollissa, lisänimeltään ”*Kvintti*”, on osa Haydnin toiseksi viimeistä kvartettokokoelmaa. Ajan tapoihin kuului, että kvartettoja ja muita samankaltaisia teoksia nipputettiin kuuden teoksen ryhmiksi ennen julkaisua. Opuksen 76 kuusi kvartettoa sävellettiin vuonna 1796–97 ja ne omistettiin kreivi Erdödylle, tunnetulle wieniläiselle musiikin mesenaatille. Haydnin sävellystyyl ja nokkela humorintaju on synnyttänyt monille hänen teoksilleen kovailevia lempinimiä. Tässä tapauksessa nimen takana on kuitenkin yksinkertaisesti ensimmäisen osan avaus ykkösviulussa, kaksi peräkkäistä laskevaa kvinttihypwy. Tätä aihetta kehitellään sitten perusteellisesti koko avausosassa.

Jotta vastikään kaupunkiin muuttanut **Ludwig van Beethoven** saisi halutun johtavan pianovirtuoosin tai edes pianosäveltäjän aseman, oli erinomaisen tärkeää, että hän näyttäisi mestaruutensa niissä kamari- ja orkesterimusiikin lajeissa, joissa piano ei ole mukana. Sinfoniassa ja sitä kamarimusikin

sina nya alster. För triornas del var det greve Johann Georg von Browne-Camus, en representant för det ryska kejsardömet, som fick den äran. I dedikationen beskriver Beethoven sina trion som "la meilleure de [mes] oeuvres", dvs. "mina bästa verk". Dittills, får man väl tillägga, eftersom de största mästerverken ännu låg i framtiden. Trots att triorna fungerade som ett slags förarbete – Beethoven återvände sedan aldrig mera till formatet – presenterar de ett gediget konstnärskap. Framför allt gäller detta den avslutande *c-molltrion*, som kanske är den mest framsynta av de tre. Inledningens dramatiska unisonomotiv anger den ambitiösa tonen, men här ryms också en god portion humor och lekfullhet med, inte minst i det rytmiskt oberäknliga scherzot.

Ludwig van Beethoven

saralla vastaavassa jousikvartetossa ei luonnollisestiakaan ollut pianoa, joten Beethovenin oli näytettävä, että pystyi tarvittaessa katkaisemaan läheisimmät siteet omaan soittimeensa.

Kolme jousitriaa op. 9 syntyivät vuosina 1797–98 ja toimivat ainakin osaksi harjottustehtävinä väistämättä tuleville jousikvartettoille. Ensimmäiset sellaiset syntyivät pian tämän jälkeen op. 18 muodossa. Beethoven oli tässä vaiheessa jo solminut monta arvokasta suhdetta Wienin tärkeisiin mesenaateihin ja hän osoitti huolellisesti kiitollisuutta omistaen heille uusia teoksiaan. Triojen kohdalla kunnian sai kreivi Johann Georg von Browne-Camus, Venäjän keisarillinen edustaja Wienissä. Omistuskirjeessään Beethoven kuvaillee trioja sanoilla "la meilleure de [mes] oeuvres", eli "parhaat sävellykseni". Toki siihen asti, sopisi lisätä, sillä suurimmat mestariteokset olivat vielä edessä. Vaikka nämä triot edustivatkin eräänlaista valmistelutyötä – Beethoven ei sittemmin enää koskaan palannut jousitrioformaattiin – ne esittelivät vankkaa taiteilijuutta. Erityisesti näin voidaan sanoa sarjan päättävästä *c-moll-triosta*, joka on näistä ehkä selkeimmin tulevaisuutta ennakoiva. Avauksen dramaattinen unisono johdattaa kuulijan vakavahenkiseen tunnelmaan, mutta mukaan mahtuu myös aimo annos humoria ja leikkisyyttä, erityisesti rytmisesti arvaamattomassa scherzo-osassa

I LJUSENS SKEN - KYNTTILÄKONSERTTI , LIFE & DEATH

I England, liksom i stora delar av Europa, var instrumentet viola da gamba populärt ännu under större delen av 1600-talet, och där kom instrumentet också att infogas i den starka consort-traditionen, dvs. instrumentgrupper bestående av instrument inom samma familj. En gamba-consort kunde således bestå av gambor i olika storlek från diskant till bas, oftast fyra eller fem till antalet. Motsvarande consorts kunde också bildas av blåsinstrument, lutor mm. Kanske kan man säga att stråkkvartetten är ett slags fri fortsättning på consorttanken.

Tobias Hume var en färgstark karaktär i det engelska musiklivet under det tidigare 1600-talet. Efter en karriär i det militära (där han tjänstgjorde både i Sverige och Ryssland), blev han en framträdande gambist och tonsättare, som skrev både underfundiga och djupsinniga kompositioner. *Death and Life* är ett tvåsatsigt verk för gamba solo, och som tillbörligt i den stora engelska melankoliska traditionen ägnas betydligt mera uppmärksamhet åt den tidigare delen. Reflektionerna kring döden är ändå inte så dystra som man kunde anta.

Efter en barndom i enkla förhållanden, som son till en skomakare, kom **Marin Marais** att avancera till de förfämsta musikkretarna i Paris. Vägen dit började i kyrkan St Germain-l'Auxerrois, där han antogs som korgosse år 1667. Det var också där som han fattade intresse för viola da gamba som sitt blivande huvudinstrument och fick en gedigen grundläggande utbildning, innan han slutförde sina studier som elev till den legendariske gambisten Mr de Sainte-Colombe (en period som fritt återges i filmen Alla livets morgnar). Tack vare kontakten med Jean-Baptiste Lully, den mest profilerade tonsättaren i det sena 1600-talets Paris, introducerades han i hovets musikaliska verksamhet och han fick också under några år kompositionsundervisning av just Lully.

Englannissa, niin kuin muuallakin Euroopassa, viola da gamba oli suosittu soitin suurimman osan 1600-lukua, ja täällä soitin liitettiin myös vahvaan consort-perinteeseen eli yhtyemusiikkiin, missä käytetään saman soitinperheen erikokoisia edustajia. Näin ollen gamba-consortiinkin kuului erikokoisia gamba-diskantista bassoon, useimmiten neljä tai viisi. Vastaavia consorteja saatettiin muodostaa myös puhallinsoittimista, luutuista jne. Jousikvartettia voidaan pitää eräänlaisen consort-perinteen vapaana jatkeena.

Tobias Hume oli värikäs hahmo varhaisessa 1600-luvun englantilaisessa musiikkielämässä. Palveltaan armeijassa sekä Ruotsissa että Venäjällä hän tuli tunnetuksi gambistina ja säveltäjänä, joka kirjoitti sekä hienovaraisia että syvälliisiä sävellyksiä. *Death and Life* on kaksiosainen teos soologamballe ja kuiten suureen englantilaiseen melankoliseen perinteeseen kuuluu, aikaisempaan osaan kiinnitetään huomattavasti enemmän huumiota. Pohdinnat kuolemasta eivät silti ole aivan niin synkkiä kuin voisi olettaa.

Tobias Hume

Vaatimattomista lapsuuden olosuhteista lähtenyt suutarin poika **Marin Marais** eteni Pariisin johtaviin musiikkipiireihin. Tie sinne alkoi kirkossa St Germain-l'Auxerroissa, mihin hänet otettiin kuoropojaksi

Marin Marais

Marais blev med tiden den mest produktiva franska tonsättaren vad musik för viola da gamba. Han samlade lejonparten av dessa verk i fem stora samlingar som publicerades under en 40-årsperiod fram till år 1725. Det är i huvudsak på dessa fem samlingar som hans berömmelse vilar, även om han också nådde framgångar med sina några operor, framför allt *Alcina* som hade premiär år 1705.

François Couperin föddes i en musikaliskt aktiv släkt med många tonsättare och instrumentalister som delade efternamn. Till sammans med farbrodern Louis Couperin var den år 1668 födde François de mest framgångsrika och för att skilja honom från en äldre släkting med samma namn har han fått tillnamnet "le grand", François Couperin den store. Under en stor del av sitt liv delade han sin aktivitet mellan rollerna som organist i kyrkan St. Gervais i Paris (en position ärvd av fadern Charles och dessförinnan den ovan nämnde Louis) och det kungliga hovet med solkungen Ludvig XIV i centrum.

Under 1600-talets sista decennier hade den italienska sonatstilen svept in över Frankrike och var kring sekelskiftet högsta mode, medan äldre, franska stildrag i musiken i första hand vårdades inom operakonsten. François Couperin hade varit central i den

vuonna 1667. Siellä ollessaan hän kiinnostui myös viola da gamban soitosta ja sai perusteellisen koulutuksen soittimessa jo ennen kuin siirtyi legendaarisen Monsieur de Sainte-Colomben oppilaaksi. Kaudesta kerrotaan vapaasti elokuvassa *Kaikki elämäni aamut*. Tutustuttuaan Jean-Baptiste Lullyyn, myöhäisen 1600-luvun johtavaan säveltäjään Pariisissa, esiteltiin hänet hovin musiikkielämälle ja hän sai myös sävellystunteja itseltään Lullyltä.

Maraista tuli ajan myötä ranskalaisten gambamusiikin tuotteliain säveltäjä. Hän keräsi valtaosan sävellyksistään viiteen suureen kokoelmaan, joita julkaistiin 40 vuoden ajan aina vuoteen 1725 saakka. Näihin kokoelmiin hänen kuuluisuutensa pääosin nojaa, vaikka Marais saavuttikin menestystä myös muutamalla oopperalla, erityisesti vuonna 1705 kantaesitetyllä *Alcina*-oopperallaan.

François Couperin syntyi suureen muusikkosukkuun monine säveltäjineen ja soittajineen, kaikki yhteisellä sukunimellä. Vuonna 1668 syntynyt François oli menestynein yhdessä setänsä Louis Couperinin kanssa. Erotaakseen hänet vanhemmasta samannimisestä sukulaiseestaan, hänelle on yleisesti annettu titelli "le grand", François Couperin suuri. Suuren osan elämäänsä hän toimi sekä urkurina St. Gervais Pariisissa (niin kuin ennen hänen isänsä Charles ja tätä ennen edellä mainittu Louis) että kuninkaallisen hovin muusikkona aurinkokuningas Ludvig XIV:n palveluksessa.

François Couperin

italienska triosonatens intåg i Frankrike, men i synnerhet på äldre dagar kom han att sträva efter sätt att överbrygga de här skillnaderna och friare kombinera drag ur bågge traditioner. Den här strävan kommer explicit fram i den samling om tio kammarkonsertter som han lät publicera år 1724 under namnet *Les goûts réunis* (De återförenade stilarna). Samlingen är en fortsättning på en tidigare utgåva med fyra konsertter kallade *Concerts royaux* (Kungliga konsertter).

Ännu under 1700-talet spelades det flitigt på viola da gamba i Europa, vilket exemplifieras av gambisten och tonsättaren **Carl Friedrich Abel** i Tyskland. Han föddes i Köthen, där hans far Christian Ferdinand Abel var kollega med Johann Sebastian Bach, och förmodligen var den Bach skrev sina gambasonater för. Den yngre Abel verkade under 15 år i Dresden, men flyttade sedermera till London, där han kom att förbli under återstoden av sitt liv. I London samarbetade han med Johann Christian Bach och grundade en berömd konsertserie som fortgick i närmare 20 år. Abel var en produktiv tonsättare i samtidens olika instrumentalgener, från symfonier till kammar- och soloverk, men av de som publicerades var bara ett fåtal avsedda för hans eget instrument. En betydande del av hans stycken för viola da gamba har enbart bevarats i manuskriptform. Det så kallade Drexel-manuskriptet är ett sådant, en samling om knappt 30 kompositioner av Abel, samt några ytterligare av Arcangelo Corelli, som via den amerikanska musiksamlaren Joseph Drexel kommit att uppbevaras i New York Public Library.

En av de sista stora madrigalisterna, **Orlando Gibbons**, var också en framträdande figur inom den instrumentalala consort-musiken, som kom att dominera framför allt under mitten av 1600-talet. Framför allt var det ensembler bestående av viola da gambor i olika storlekar som användes flitigt i dessa consorts, men även andra instrumentfamiljer och kombinationer från olika familjer förekom. Den här genren hade också den

1600-luvun viimeisinä vuosikymmeninä italiälainen sonaattityyli oli vallannut ranskalaiskuulijoiden sydämet ja oli vuosisadan vaihteessa huippumuotia, kun taas perinteisempi ranskalaistyylä oli vallalla erityisesti oopperalavoilla. François Couperin oli nuorena tuonut italiälaisen triosonaattimuodon Ranskaan, mutta varsinkin vanhemmalla iällä hän alkoi pyrkiä yhdistämään tyylisuuntia eri tavoin. Tämä pyrkimys tulee erityisen selkeästi ilmi vuonna 1724 julkistussa kymmenen kamarikonserton kokoelmanissa *Les goûts réunis* (Jälleenyhdistetyt tyylit). Kokoelma on jatkoa aikaisemmalle neljän konserttona julkaisulle *Concert royaux* (Kuninkaallisia konserttoja).

Carl Friedrich Abel

Vielä 1700-luvulla viola da gamba oli ahkerasti käytössä eri puolilla Eurooppaa, josta osoituksena muun muassa saksalainen gambisti ja säveltäjä **Carl Friedrich Abel**. Hän syntyi Köthenissä, missä hänen isänsä Christian Ferdinand Abel oli Johann Sebastian Bachin kollega, jolle Bach todennäköisesti kirjoitti gambasonaattinsa. Nuorempi Abel työskenteli suunnilleen 15 vuotta Dresdenissä ennen kuin muutti Lontooseen ja asettui sinne loppuelämäkseen. Lontoossa hän teki yhteistyötä Johann Christian Bachin kanssa ja perusti kuuluisan konserttisarjan, joka jatkui lähes 20 vuotta. Abel oli tuottelias säveltäjä aikansa keskeisissä soitinmusiikin tyylilajeissa sinfonioista kamari- ja sooloteoksiin, mutta julkistuista sävellyksistä vain harvat oli tarkoitettu hänen omalle soittimelleen. Suuri osa Abelin gambamusiikista onkin säi-

sitt ursprung i renässansen, men blommade alltså ut på allvar under den tidiga barocken och förekom ännu hos en såpass sen tonsättare som Henry Purcell.

Ända sedan början av 1500-talet hade olika varianter av fritt formulerad instrumentalmusik för klaver eller ensembler producerats under rubriken Fantasia. I 1600-talets England byggde den här traditionen vidare på renässansens polyfona stil, men också på den korta och intensiva uppblomstringen av engelsk madrigalkonst kring sekelskiftet 1600.

Orlando Gibbons

lynyt vain käsikirjoituksina. Yksi näistä on niin kutsuttu Drexelin käsikirjoituskoelma, joka sisältää lähes 30 Abelin soolokappaletta sekä muitamia Arcangelo Corellin sävellyksiä. Kokoelma kulkeutui aluksi amerikkalaisen musiikkikeräilijän Joseph Drexelin omistukseen ja tallennettiin myöhemmin New York Public Libraryn kokoelmiin.

Yksi viimeisistä suurista madrigalisteista oli **Orlando Gibbons**. Hän oli keskeisesti mukana kehittämässä myös soitinconsort-musiikkia suureen kukoistukseensa 1600-luvun keskivaiheilla. Näissä consorteissa käytettiin ennen kaikkea erikokoisia viola da gamboja, mutta myös muita soitinperheitä tai -yhdistelmiä esiintyi. Tämän genreen juuret ovat myös renessanssissa. Varsinainen kultakausi oli varhaisen barokin aikana ja jatkui vielä niinkin myöhäisen säveltäjän kuin Henry Purcellin tuotannossa.

Fantasia-nimellä oli sävelletty aina 1500-luvun alusta lähtien erilaisia vapaasti muotoiltuja soitinteoksia koskettimille tai soitinyhtyeille. 1600-luvun Englannissa tämä perinne rakentui edeltävän vuosisadan moniääniseen tylliin, mutta myös lyhyeen ja intensiiviseen englantilaisen madrigaalitaiteen kukoistukseen 1600-luvun vaihteessa.

Fackeltåg till Västanfjärds gamla kyrka - Soihtukulkue Västanfjärdin vanhaan kirkkoon

LÖRDAG - LAUANTAI 15.7.2023

**II. MUSIKALISK SKÄRGÅRDSMENY – LUNCHKONSERT
MUSIICKILLINEN SAARISTOKATTAUUS – LOUNASKONSERTTI
12:30 Labbnäs semesterhem - Labbnäsin lomakoti**

48 €

En musikalisk skärgårdsdukning som bjuder på upplevelser för alla sinnen. Lunchkonserten inleds med smakupplevelserna ur Labbnäs läckra skärgårdsbord. Efter lunchen bjuter musikfestspelens konstnärer på smakbitar från festivalveckans program och helheten kronas med utsikten från Labbnäs över det förtjusande sjölandskapet.

Musiikkilinen saaristokattaus tarjoaa elämyksiä kaikille aistille. Lounaskonsertti alkaa Labbnäsin herkullisen saaristopöydän makunautinnoilla. Lounaan jälkeen musiikkijuhlien taiteilijat tarjoilevat punaisessa Liderissä makupaloja festivaalivikon ohjelmasta ja kokonaisuuden viimeistelee Labbnästä avautuva viehättävä järvimaisema.

12.30 Lunch - Lounas

14.00 Konsert - Konsertti

Michail Glinka
Mihail Glinka
(1804–1857)

Grand Sextett Ess-dur - Es-duuri (1832)
I Allegro – Maestoso
Anna-Liisa Bezrodny, violin - viulu
Katinka Korkeala, violin - viulu
Roland Glassl, altviolin - alttoviulu
Jan-Erik Gustafsson, cello - sello
Anna Rinta-Rahko, kontrabasso
Alfredo Perl, piano

György Ligeti
(1923–2006)

Andante & Allegretto för stråkkvartett - jousikvartetille (1950)
II Allegretto poco capriccioso

Dmitrij Sjostakovitj
Dmitri Šostakovič
(1906–1975)

Två stycken för stråkkvartett - Kaksi kappaletta jousikvartetille (1931)
I Elegie: Adagio
II Polka: Allegretto
Festivalkvartetten - Festivaalikvartetti
Sonja Korkeala, violin - viulu
Katinka Korkeala, violin - viulu
Roland Glassl, altviolin - alttoviulu
Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

Ludwig van Beethoven Pianokvartett Ess-dur
(1770–1827) Pianokvartetto Es-duuri op. 16a (1796/1810)
III Rondo: Allegro ma non troppo
Sonja Korkeala, violin - viulu
Roland Glassl, altviolin - alttoviulu
Jan-Erik Gustafsson, cello - sello
Alfredo Perl, piano

Reserveringar - Varaukset:
Labbnäs 040 833 0495, labbnas@labbnas.fi

Labbnäs

LÖRDAG - LAUANTAI 15.7.2023

**12. COME AGAIN, SWEET LOVE
MIDDAGSKONSERT - ILLALLISKONSERTTI
18:00 Sami Tallberg x Söderlångvik**

75 €

Thomas Morley
(~1557–1602) When Loe by Breake of Morning

Henry Purcell
(1659–1695) Fantasi I

William Byrd
(1543–1623) If Love be Just

Thomas Morley Clorinda False

Matthew Locke
(~1621–1677) The Flatt Consort
Fantasia I – Courant – Fantasia II – Saraband – Fantasia III – Jigg

John Dowland
(1563–1626) Go, Crystal Tears!
Flow not so Fast, ye Fountains

Orlando Gibbons
(1583–1625) Galliard
Fantasia IV

John Dowland The Lowest Trees Have Tops

Matthew Locke Glee

John Dowland Come Again, Sweet Love

CONSORT

Kajsa Dahlbäck, sopran - sopraano

Anna Rainio, barockviolin - barokkviulu

Heidi Peltoniemi, tenor- och basgamba - tenori- ja bassogamba

Anna Rinta-Rahko, violone

Den engelska musiken under senrenässansen och den tidiga barocken var en fascinerande brokig ansamling av gamla inhemska traditioner och nya inslag importerade från kontinenten. I vissa fall fusionerades de, i andra fall levde de vidare sida vid sida men separata från varandra.

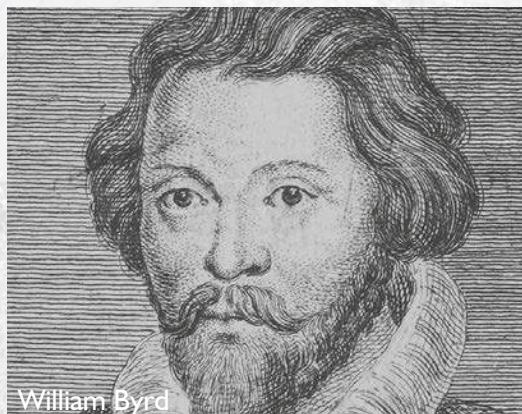
Henry Purcell

Ett av de mest fascinerande exemplen på detta är den engelska madrigalen, vars ursprung tämligen entydigt kan spåras till ett par utgåvor av italienska madrigaler med ny text på engelska, utgivna i slutet av 1580-talet. Dessa orsakade en veritabel stormflod av inhemskt skapande i samma anda, med tonsättare som **Thomas Morley**, John Wilbye, Thomas Weelkes och många andra som pådrivande krafter. Samtidigt fanns det andra tonsättare som antingen helt ignorerade madrigalgenren – exempelvis **John Dowland** – eller som gjorde några försök och sedan övergav den, som **William Byrd**.

Vid den tid då madrigalen landsteg fanns det redan en äldre, inhemsk tradition av flerstämmig, världslig sång i England, som allmänt gick under namnet ayre eller consort song. I den här genren var många av de främsta tonsättarna aktiva, från Thomas Tallis till William Byrd och John Dowland. Ett särdrag var, utöver ett nära släktskap med den lärda sakrala polyfonin, att man i framföranden kunde blanda instrument och röster, exempelvis så att en stämma sjöngs medan resten spelades på viola da gambor eller andra instrument.

Englantilainen musiikki myöhäisrenessanssin ja varhaisen barokkikauden aikana oli kiehtovan kirjava sekoitus vanhoja kotimaisia perinteitä ja uusia piirteitä ja tylejä joita tuotiin mantereelta. Joissakin tapauksissa niitä yhdisteltiin, toisissa ne jatkoivat eloan vierekkään mutta erillään.

Yksi mielenkiintoisimmista esimerkeistä on englantilainen madrigaali, jonka alkuperä voidaan jokseenkin yksiselitteisesti jäliittää muutamaan kokoelman italialaisia madrigaalajeja englanninkielisillä teksteillä varustettuina, joita julkaistiin 1580-luvun lopussa. Nämä aiheuttivat suoranaisen tulvan kotimaisia sävellyksiä samassa hengessä, kuten **Thomas Morley**, John Wilbyen ja Thomas Weelkesin ja monien muiden liikkeellepanevana voiman. Samalla Englannissa oli säveltäjiä, jotka joko pysyivät tästä trendistä tyystin erossa – kuten **John Dowland** – tai jotka tekivät vain muutamia kokeiluja ennen kuin hylkäsivät tyyllin, kuten **William Byrd**.

William Byrd

Siihen aikaan kun madrigaali nousi maihin Englannissa, oli jo olemassa vanhempi kotimainen maallisen, moniäänisen laulun perinne, yleisesti tunnettu nimellä ayre tai consort song. Tässä lajissa monet maan johtavat säveltäjät olivat aktiivisia, Thomas Talliksesta William Byrdiin ja John Dowlandiin. Erityinen piirre tässä opitun kirkollisen polyfonian läheisessä sukulaisuudessa oli, että esityksissä saatettiin sekoittaa lauluää-

John Dowland

Under slutet av 1500-talet blev också en annan variant av ayre vanligare, redan från början avsedd för en ensam röst ackompanjerad av luta, virginal eller andra instrument. Inspirationen var delvis inhemska, men intryck togs också från den tidiga italienska monodin och franska airs. Det här var den genre i vilken John Dowland framträdde som den stora mästaren, med sina fyra oerhört populära publicerade sångsamlingar. Även i dessa fanns emellertid en inbyggd möjlighet till olika varianter av framförande, med flera röster, instrument eller kombinationer av dessa.

En av de sista stora madrigalisterna, **Orlando Gibbons**, var också en framträdande figur inom den instrumentalala consort-musiken, som kom att dominera framför allt under mitten av 1600-talet. Framför allt var det ensembler bestående av viola da gambor i olika storlekar som användes flitigt i dessa consorts, men även andra instrumentfamiljer och kombinationer från olika familjer förekom. Den här genren hade också den sitt ursprung i renässansen, men blommade alltså ut på allvar under den tidiga barocken och förekom ännu hos en såpass sen tonsättare som Henry Purcell.

niä ja soittimia, esimerkiksi siten että vain yhtä ääntä laulettiin, muiden soidessa viola da gamboissa tai muissa soittimissa.

1500-luvun lopussa yleistyti myös toinen ayren muoto, joka oli jo alusta alkaen tarkoitettu yhdelle lauluäänelle luutun, virginalin tai muun soittimen säestyksellä. Inspiraatio tähän oli osittain kotimainen, mutta vaikuttavia haettiin myös varhaisesta italialaisesta monodiasta ja ranskaisesta air-perinteestä. Tämä oli se laji missä John Dowland loiisti ylitse muiden, ilmiömäisen suosittujen neljän laulukokoelman kautta. Myös näihin oli sisäänrakennettu mahdollisuus käyttää useampia lauluäänää, tai soitinyhdistelmiä melodian tueksi.

Yksi viimeisistä suurista madrigalisteista, **Orlando Gibbons**, oli myös keskeisesti mukana kehittämässä soitinconsortmusiikkia sen suureen kukoistukseen 1600-luvun keskivaiheilla. Ennen kaikkea näissä consorteissa käytettiin erikokoisia viola da gambuja, mutta myös muita soitinperheitä tai -yhdistelmiä esiintyi. Tämän genren juuret ovat myös renessanssissa, mutta varsinaisen kultakausi oli siis varhaisessa barokissa, ja esiintyi vielä niinkin myöhäisen säveltäjän kuin Henry Purcellin tuotannossa.

Orlando Gibbons

SÖNDAG - SUNNUNTAI 16.7.2023

13. GRANDE FINALE

16:00 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

30 €

Ludwig van Beethoven Pianokvartett Ess-dur

(1770–1827)

Pianokvartetto Es-duuri op. 16a (1796/1810)

Grave – Allegro ma non troppo

Andante cantabile

Rondo: Allegro ma non troppo polarinetti

Sonja Korkeala, violin - viulu

Roland Glassl, altviolin - alttoviulu

Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

Alfredo Perl, piano

György Ligeti

(1923–2006)

Andante & Allegretto för stråkkvartett - jousikvartetille (1950)

Andante cantabile

Allegretto poco capriccioso

Dmitrij Sjostakovitj

Dmitri Šostakovič

(1906–1975)

Två stycken för stråkkvartett - Kaksi kappaletta jousikvartetille (1931)

Elegie: Adagio

Polka: Allegretto

Festivalkvartetten - Festivaalikvartetti

Sonja Korkeala, violin - viulu

Katinka Korkeala, violin - viulu

Roland Glassl, altviolin - alttoviulu

Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

Paus med kaffeservering - Väliajalla kahvitarjoilu

Michail Glinka

Mihail Glinka

(1804–1857)

Grand Sextett Es-duuri - Ess-dur (1832)

Allegro – Maestoso

Andante –

Allegro con spirito

Anna-Liisa Bezrodny, violin - viulu

Katinka Korkeala, violin - viulu

Roland Glassl, altviolin - alttoviulu

Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

Anna Rinta-Rahko, kontrabasso

Alfredo Perl, piano

Uppskattad längd - Arvioitu kesto 2 h

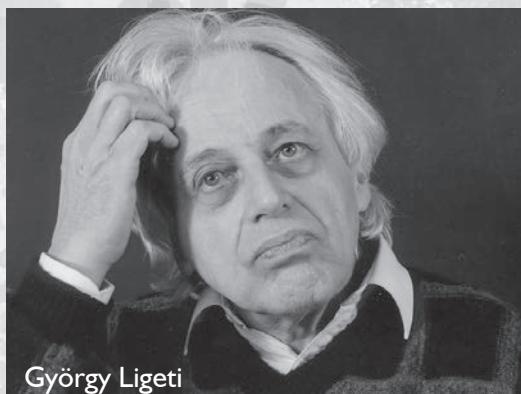
Ludwig van Beethovens op. 16 lever en dubbel existens, som kvintett med blåsinstrument och som pianokvartett. Bakgrunden till verket finns i det dynamiska sista decenniet av 1700-talet, när Beethoven, på alla sätt han kunde komma på, försökte komma jämsides med eller ännu hellre övertrumfa sina föregångare i Wien. Ett av de verk som cirkulerade i stadens musikkretsar och som allmänt räknades bland de stora mästerverken var Mozarts kvintett i Ess-dur för klaver och fyra blåsare KV 452. Det torde inte vara någon slump att Beethoven år 1796, då han skulle börja skriva ett verk för blåsare, valde en identisk sammansättning och tonart som föregångaren. Han till och med inledde verket med samma grepp, genom en långsam introduktion som leder vidare till en snabb första sats. På det här sättet arbetade Beethoven vidare, i ogenerat följe med föregångaren, men ofta också med exkursioner bortom de gränser som Mozart skulle ha accepterat.

Det var givetvis i den nyligen inflyttade Beethovens intresse att hans verk skulle framföras så ofta det bara var möjligt, och det var därmed högst logiskt att göra också en version för stråkar. För det här ändamålet komprimerade han texturen en aning för att passa det populära pianokvartettformatet. Denna version kom till i nära anknytning till ursprungsverket och bågge publicerades tillsammans år 1801 under det gemensamma opusnumret 16.

Under de inledande åren av andra världskriget kunde den unge **György Ligeti**, trots sin judiska börd, fortsätta studera komposition, ända fram till 1944 då han inkallades till arbetslägren. Efter att ha överlevt dessa kunde han vid krigsslutet återgå till studierna, nu under en ny tyrannisk regim hemlandet Ungern. När han började etablera sig som tonsättare, var det dels med folkligt "uppbryggliga" körsånger i Kodálys fotspår, dels mera radikala och experimenterande verk i sökandet efter en egen röst – den senare kategorin mestadels direkt förpassad till skrivbordslådan i väntan på bättre tider.

Ludwig van Beethovenin teos opusnumerolla 16 elää kaksoiselämää: kvintettona puhallinsoittimille, mutta myös pianokvartettona. Teoksen taustalla on 1700-luvun dynaaminen viimeinen vuosikymmen, jolloin Beethoven pyrki määrätietoisesti ja kaikin tavoin saavuttamaan, tai mieluiten pähittämään edelläkävijänsä Wienissä. Yksi niistä teoksista, jotka kiersivät laajasti kaupungin musiikkihireissä ja jota yleisesti pidettiin mestariteoksena, oli Mozartin kvintetto Es-duurissa KV 452 neljällä puhaltajalle ja pianolle. Ei liene sattumaa, että Beethovenin rytyessä vuonna 1796 säveltämään omaa teostaan puhaltajille, valitsi hän täysin samalaisen kokoonpanon ja vieläpä saman sävellain kuin edeltäjänsä. Hän aloitti kvintettonsa jopa samankaltaisella hitaalla johdannolla, joka vie nopeaan ensimmäiseen osaan. Tällä tavalla Beethoven sitten eteni häpeilemättä seuraten Mozartin mallia, mutta toisinaan ulottaen ilmaisunsa selvästi kauemmas niistä rajoista, kuin Mozart olisi pitänyt sopivana.

Beethovenin tavoitteena oli, että tätäkin teosta esitettäisiin mahdollisimman laajasti, ja näin ollen oli loogista tehdä kvintetosta versio myös jouille. Tähän tarkoitukseen hän supisti aineistoa hieman, jotta se sopisi suosituun pianokvarteton muotoon. Tämä versio syntyi välittömästi alkuperäisen jälkeen ja molemmat julkaistiin vuonna 1801, yhteisellä opusnumerolla 16.

György Ligeti

Toisen maailmansodan alkuvuosina nuori **György Ligeti** pystyi juutalaisesta perhestä taustastaan huolimatta jatkamaan sävellyso-

Inom kammarmusiken kan det här sökandet illustreras med å ena sidan de två tämligen traditionellt formulerade satserna för stråkkvartett, *Andante & Allegretto*, å andra sidan Ligetis första stråkkvartett, *Métamorphoses nocturnes*. De förstnämnda kom till år 1950 och det senare verket endast fyra år senare. I bågge verk är influenserna från föregångarna, i synnerhet Bartók, uppenbara, men i kvartetten pekar riktningen tydligt mot de kommande amorfa klusterverk som skulle innehärra Ligetis stora genombrott i väst.

Dmitrij Sjostakovitjs

De tidiga decennierna i **Dmitrij Sjostakovitjs** tonsättarkarriär präglades i allt väsentligt av storskaliga orkesterverk å ena sidan och musik för scen och filmduk å andra. Han blev ett internationellt namn i ett slag i och med uruppförandet av hans första symfoni, då han inte ännu var 20 år fylld. Kammarmusiken var dock inte något som han, åtminstone officiellt, ägnade särskilt mycket uppmärksamhet, utöver en tidig pianotrio och två stycken för stråkoktett som kom till samtidigt som första symfonin.

Den första av hans sedermera legendariska stråkkvartetter kom till först strax före andra världskriget och innan dess hade han inte ägnat kvartettformatet någon uppmärksamhet. Eller det var i alla fall vad man under lång tid trodde. I mitten av åttiotalet påträffades ett opubliserat manuskript med vad man nu tror är Sjostakovitjs första alster för stråkkvartett. Det handlar om två

pintojaan, kunnes hänet lopulta vuonna 1944 viettiin työleirille. Tästä selviydyttää hän pystyi palaamaan sodan loputtua opintojen sa pariin, nyt uuden tyrannihallinnon alaises-sa kotimaassa Unkarissa. Kun Ligeti alkoi luoda itselleen uraa säveltäjänä, se tapahtui yhtäältä kansanomaisten ja ”rakentavien” kuorolaulujen muodossa Kodályn jalanjäljissä, ja toisaalta radikaalimpien ja kokeellisempien teosten kautta omaa säveltäjän identiteettiään etsiessä, jälkimmäisten teosten päättyessä pöytälaatikkoon.

Kamarimusiikin puolella tämä kahtiajako käy ilmi esimerkiksi vertailtaessa kahta melko perinteisesti muotoiltua osaa jousikvartetille, *Andante & Allegro* ja toisaalta Ligetin ensimmäistä jousikvartettoa, joka tunnetaan nimellä *Métamorphoses nocturnes*. Ensiksi mainitut syntyivät vuonna 1950 ja kvartetto vain nelisen vuotta myöhemmin. Molemmissa teoksissa edeltäjien, joista erityisesti Bartókin vaikutukset ovat edelleen ilmeiset, mutta kvartetossa suunta on selvästi kohti tulevaa kenttätekniikkaa, jolla Ligeti teki varsinaisen läpimurtonsa länessä.

Dmitri Šostakovitšin säveltäjän uran alkuvuosikymmeniä leimasivat yhtäältä laajamittaiset orkesteriteokset ja toisaalta näyttämölle ja valkokankaalle sävelletty musiikki. Hänen tuli kansainvälinen nimi yhdellä iskulla ensimmäisen sinfoniansa kantaesityksen myötä, kun säveltäjä ei ollut vielä täyttänyt 20 vuottakaan. Kamarimusiikille hän ei sen sijaan, ainakaan julkisesti, osoittanut paljoakaan huomiota. Poikkeuksena ovat varhainen pianotrio sekä kaksi kappaletta jousioktetteille, jotka syntyivät ensimmäisen sinfonian kanssa samoihin aikoihin.

Ensimmäinen hänen sittemmin legendarisista jousikvartetoistaan syntyi vasta juuri ennen toista maailmansotaa. Sitä ennen hän ei ollut osoittanut juuriakaan kiinnostusta kvartettamuotoon, tai näin ainakin pitkään luultiin. 80-luvun puolivälissä löytyi julkaise-maton käskirjoitus, jonka nykyään arvellaan olevan Šostakovitšin ensimmäisiä teoksia jousikvartetille. Kyseessä on syksyllä 1931

arrangemang som han gjorde under hösten 1931 på basen av egna tidigare verk. Den första satsen, Elegi, bygger på en aria ur operan Lady Macbeth från Mzensk, medan Polka har plockats ut ur baletten Gyllene åldern.

Michail Glinka var en banbrytande figur inom den klassiska musiken i Ryssland. Under hela 1700-talet hade framförandet av konstmusik i ryska hov- och överklasskretsar i allt väsentligt varit en fråga om import av musik och musiker västerifrån, och så var fallet ännu då Glinka växte upp. Han inledder en ämbetsmannakarriär i hemstaden Novospasskoje, men fick snart anledning att söka sig utomlands. Under några år i Italien, bland annat i Milano och Neapel, tog han steget från aktiv amatörmusiker till ambitiös tonsättare och han sög ivrigt i sig alla intryck han kunde, inte minst av italiensk opera.

När det gäller Glinkas intresse för kammarmusik finns det faktiskt en finländsk koppling: han hade som tioåring hört ett framförande av Crusells klarinettkvartett, något som gjort ett djupt intryck på honom. Under perioden i Italien komponerade han flera större och mindre kammarverk och många av dem publicerades också av förläggaren Ricordi i Milano. Ett av dessa verk var sextetten *för piano och stråkar i Ess-dur*, som han komponerade under en vistelse vid Comosjön sommaren 1832. Sextetten bär en tydlig prägel av den tidigromantiska musik som omgav honom under den europeiska resan.

Följande år lämnade han ändå Sydeuropa och återvände hem till Ryssland med föresatsen att göra samma för den ryska musiken som Rossini och Bellini gjort för den italienska. Hans senare ambitioner att skriva musik med genuint ryska infallsvinklar var hans verkliga pionjärbragd och skulle göra honom till förebild bland annat för den berömda tonsättargruppen "De fem".

tehdyt sovitukset kahdesta omasta varhaisimmasta sävellyksestä. Näistä ensimmäinen, Elegia perustuu oopperassa Mtsenskin kihlakunnan Lady Macbeth esiintyvään aariaan, kun taas Polka on poimittu baletista Kulta-aika.

Mihail Glinka oli klassisen musiikin urauurtaja Venäjällä. Koko 1700-luvun aikana taidemusiikin esittäminen venäläishovissa ja yläluokan piireissä oli ollut lähes yksinomaan tuontitavaraa, sekä itse musiikin että muusikoiden osalta. Tämä oli pitkälti vallitseva tilanne vielä Glinkan nuoruudessa. Hän aloitti virkamiesuran kotikaupungissaan Novospasskojessa, mutta sai pian tilaisuuden hakeutua ulkomaille. Viettäässään muutamia vuosia Italiassa mukaan lukien Milanossa ja Napoliissa, hän otti lopullisen askeleen aktiivisesta amatöörimuusikosta kunnianhimoiseksi säveltäjäksi ja ammensi innokkaasti kaikki mahdolliset vaikutteet, etenkin italialaisesta oopperasta.

Glinkan kamarimusiikillisen kiinnostuksen takaa löytyy itse asiassa suomalainenkin kytkös: kymmenvuotiaana hän oli kuullut Crusellin klarinettikvarteton esityksen, joka oli tehnyt häneen syvän vaikutuksen. Italian vuosina Glinka sävelsi useita isompia ja pienempiä kamarimusiikkiteoksia, joista monet julkaistiinkin milanolaisen kustantaja Ricordin toimesta. Yksi näistä oli sekstetto *pianolle ja jousille Es-duurissa*, joka syntyi kesällä 1832 Como-järven rannalla. Sekstetossa kuuluu selkeästi vaikuttteita sen ajan varhaisromantisesta musiikista, jota hän kuuli Euroopan-matkallaan.

Seuraavana vuonna hän kuitenkin lähti Etelä-Euroopasta ja palasi kotiin Venäjälle aikomuksenaan tehdä venäläiselle musiikille saman, kuin Rossini ja Bellini olivat tehneet italialaiselle musiikille. Hänen myöhemmät tavoitteensa säveltää musiikkia aidosti venäläisellä lähestymistavalla olivatkin Glinkan todellinen uraauurtava saavutus ja hänenestä tuli muun muassa vaiketusvaltaisen säveltäjäryhmän "Viiden ryhmä" esikuva.

ARTISTERNA - TAITEILIJAT

Sonja Korkeala inledder sitt violinspel vid Esbo Musiikinstitut och fortsatte studierna vid Sibelius-Akademien under ledning av Ari Angervo och professor Tuomas Haapanen. Under åren 1986–1987 var hon professor Maria Vermes elev vid Liszt-akademien i Budapest. Från år 1987 studerade hon i professorn Ana Chumachenkos klass vid Musikhögskolan i München. Hon avslutade sina studier 1995 med diplom i mästarklassen.

Korkeala har bland annat vunnit första pris i Concertino Praga-tävlingens duo-serie 1984 tillsammans med sin syster Katinka Korkeala och första pris i Konzertgesellschaft München 1991. Sonja Korkeala har konserterat både som solist och kammarmusiker i de flesta europeiska länder. Hon har sedan år 1994 fungerat som prof. Ana Chumachenkos assistent och år 2011 som professor i violin vid Musikhögskolan i München. Hon är Rodin-stråkkvartettens förstaviolinist sedan år 1993. Kvartetten har gjort inspelningar för skivbolaget Amati och har sedan år 1997 haft en egen konsertserie i München. Sedan hösten 2007 verkar Sonja Korkeala som konstnärlig ledare vid Kimitööns Musikfestspel. 2007–2019 och 2023 har hon skött denna uppgift tillsammans med sin tvillingsyster Katinka Korkeala.

Sonja Korkeala
konstnärlig ledare
taiteellinen johtaja

Sonja Korkeala aloitti viulunsoiton Espoon musiikkikopistossa ja jatkoi opintojaan Sibelius-Akatemiassa Ari Angervon ja professori Tuomas Haapases johdolla. Vuosina 1986–1987 hän oli professori Maria Vermesin oppilaana Budapestin Liszt-akatemiassa, ja vuodesta 1987 hän opiskeli professori Ana Chumachenkon luokalla Münchenin musiikkikorkeakoulussa päättäen opintonsa 1995 mestariluokan diplomilla.

Korkeala on voittanut I. palkinnon vuoden 1984 Concertino Praga -kilpailun duosarjassa yhdessä sisarensa Katinka Korkealan kanssa sekä I. palkinnon Konzertgesellschaft Münchenin kilpailussa 1991. Hän on konsertoinut solistina ja kamarimuusikkona useimmissa Euroopan maissa. Korkeala on toiminut vuodesta 1994 professori Ana Chumachenkon assistenttina ja vuodesta 2011 viulunsoiton professorina Münchenin musiikkikorkeakoulussa. Vuodesta 1993 hän on ollut ensivilisti Rodin-jousikvartetissa, joka on levyttänyt Amati-levymerkille. Vuodesta 1997 kvartetilla on ollut oma konserttisarja Münchenissä. Sonja Korkeala on toiminut syksystä 2007 alkaen Musiikkijuhlien taiteellisenä johtajana. Vuosina 2007–2019 ja 2023 hän on hoitanut tehtävää yhdessä kaksoissisarensa Katinka Korkealan kanssa.

Katinka Korkeala studerade violinspel vid Sibelius-Akademien för Ari Angervo, Tuomas Haapanen och Igor Bezrodnyj. Utomlands har hon haft tillfälle att studera för många betydande konstnärer som Ana Chumachenko, Yehudi Menuhin och Anne-Sophie Mutter. År 1999 blev hon magister i musik vid Sibelius-Akademien

Katinka Korkeala
konstnärlig ledare
taiteellinen johtaja

Katinka Korkeala opiskeli viulunsoittoa Sibelius-Akatemiassa Ari Angervon, Tuomas Haapases ja Igor Bezrodnyn johdolla. Ulkomaille hänelä on ollut tilaisuuksia opiskella monien merkittävien taiteilijoiden, kuten Ana Chumachenkon, Yehudi Menuhinin ja Anne-Sophie Mutterin johdolla. Vuonna 1999 hän valmistui musiikin maisteriksi

och höll en framgångsrik debutkonsert i Helsingfors.

Korkeala har konserterat mycket både som solist och kamarmusiker både i Finland och utomlands. Tillsammans med sin tvillingssyster Sonja Korkeala vann hon första pris i Concertino Praga-tävlingen 1984. Katinka Korkeala har verkat som förstavolinist vid Tapiola Sinfonietta 1992–1994 och som konsertmästare vid Kouvola stadsorkester år 1995. Under åren 1999–2003 har hon verkat som lektor i violinspel vid Tammerfors konservatorium. Därefter blev Korkeala fri konstnär och har, förutom konserterandet, undervisat vid bl.a. Helsingfors Yrkeshögskola.

År 1999 grundade Katinka Korkeala, tillsammans med pianisten Martti Rautio, Kimito Musikdagar (fr.o.m. 2009 Kimitööns Musikfestspel), vars konstnärliga ledare de varit i nio år. Katinka Korkeala har fortsatt som konstnärlig ledare tillsammans med sin tvillingssyster Sonja Korkeala åren 2007–2019 och 2023.

Dirigenten **Kaapo Ijas** har under hela sitt liv ägnat sig hängivet åt musiken. Som klarinettist började Ijas redan tidigt komponera sin egen musik, och under årens lopp har han erövrat flera olika genrer och spelat i orkestrar och band samt i till exempel teaterensembler.

Intresset för att studera musiken i minsta detalj ledde Kaapo Ijas till dirigentstudier, först vid Sibelius-Akademien, därefter till Zürichs konsthögskola och slutligen till Kungliga Musikhögskolan i Stockholm, där han utexaminerades som magister år 2017. Hans lärare har varit bland andra Riccardo Muti, Neeme ja Paavo Järvi, Esa-Pekka Salonen och Jorma Panula.

Kaapo Ijas
dirigent - kapellimestari

Sibelius-Akademian ja pitä menestykseen ensikonserttinsa Helsingissä.

Korkeala on konsertoinut laajasti solistina ja kamarimuusikkona sekä Suomessa että ulkomaille. Hän voitti yhdessä kaksoissisarenka Sonja Korkealan kanssa I. palkinnon Concertino Praga -kilpailussa 1984. Korkeala on toiminut Tapiola Sinfoniettan I. viulistina 1992–1994 ja Kouvola kaupunginorkesterin konserttimestarina 1995. Vuosina 1999–2003 hän toimi viulunsoiton lehtorina Tampereen konservatoriossa. Tämän jälkeen Korkeala heittäytyi vapaaksi taiteilijaksi ja on konsertoinisen lisäksi opettanut viulunsoittoa mm. Helsingin Ammatti-korkeakoulussa.

Vuonna 1999 Katinka Korkeala perusti yhdessä pianisti Martti Raution kanssa Kemiön Muusikkijuhlat (2009 lähtien Kemiönsaaren Muusikkijuhlat), joiden taiteellisina johtajina he toimivat yhdeksän vuoden ajan. Katinka Korkeala on jatkanut taiteellisen johtajan tehtäviä vuosina 2007–2019 sekä vuonna 2023 yhdessä kaksoissisarenka Sonja Korkealan kanssa.

Kapellimestari **Kaapo Ijas** on koko elämänsä ajan omistautunut intohimoisesti musiikille. Klarinetistina aloittanut Ijas alkoi jo varhain säveltää omaa musiikkiaan, ja vuosien varrella hän on ottanut haltuun useita eri genrejä eri kokoonpanoilla niin kapellimestarin kuin muusikon roolissa.

Musiikin perinpohjaisen tutkimisen näkö johti Kaapo Ijaksen kapellimestariopintoihin, ensin Sibelius-Akademian, sitten Zürichin taidekorkeakouluun ja lopulta Tukholman Kuninkaalliseen Muusikkikorkeakouluun, josta hän valmistui maisteriksi keväällä 2017. Hänen opettajaan ovat olleet mm. Riccardo Muti, Neeme ja Paavo Järvi, Esa-Pekka Salonen ja Jorma Panula.

År 2016 tog sig Ijas till semifinalen i Donatella Flick-dirigenttävlingen. År 2018 deltog Ijas i Nikolai Malko-tävlingen, och samma år fick han tredje pris i Jorma Panula-dirigenttävlingen i Vasa. Åren 2019–2021 fungerade Ijas i Williams Junior Fellow in Conducting vid Royal Northern College of Music i Manchester, och i England gjorde han även International Artist Diploma-examen.

Ijas har framgångsrikt dirigerat bland andra Radions symfoniorkester, Åbo filharmoniska orkester, Oulu Sinfonia, Royal Liverpool Philharmonic, Montpelliers operaorkester och Polska radions symfoniorkester. I juli 2022 inleddde han samarbete med Good Company Artists -agentur.

Helena Juntunen är en av vår tids mest lyskraftiga internationella sopranstjärnor. Juntunen fick sitt genombrott med rollen som Margaretha i Gounods opera Faust vid Operafestspelen i Nyslott år 2002. Juntunen sjöng sig in i Europas hjärta vid Wienfestvalen år 2006 i rollen som Pamina i Mozarts Trollflöjen. Hon har senare uppträtt Pamina i bl.a. Bryssel, Nancy, Minnesota, Wien, Aix-en-Provence och vid Finlands Nationalopera.

Hon har under de senaste åren debuterat i bl.a. Mozart-rollerna Grevinnan och Donna Elvira, Mimìs roll i Puccinis opera La Bohème, rollen som Tatjana i Tjajkovskijs opera Eugen Onegin, rollen som Marietta i Korngolds opera Die Tote Stadt, rollen som Jenny i Kurt Weills opera Staden Mahagonnys uppgång och fall, i Chrysanthemis Elektra, som Marie i Bergs Wozzeck, titelrollen i Madama Butterfly, i Kata Kabanova och Salome, Sentas roll i ”Den flygande holländaren” och titelrollen i Aida.

Helena Juntunen
sopran - sopraano

Vuonna 2016 Ijas ylsi semifinaaliin Donatella Flick -kilpailussa. Vuonna 2018 hän osallistui arvostettuun Nikolai Malkon kapellimestarikilpailuun Kööpenhaminassa ja tuli kolmanneksi Jorma Panulan kilpailussa Vaasassa. Vuosina 2019–2021 Ijas toimi Manchester Royal Northern College of Music -konservatorioissa Mills Williams Junior Fellow in Conducting -tehtävässä, jonka ohella hän suoritti myös International Artist Diploma -tutkinnon.

Ijas on johtanut menestyksekkäästi useita maienneikkaita orkestereita, kuten Radion sinfoniaorkesteria, Turun Filharmonista Orkesteria, Royal Liverpool Philharmonic'a, Montpellierin oopperaorkesteria sekä Puolan Radion Sinfoniaorkesteria. Kesäkuussa 2022 hän aloitti yhteistyön Good Company Artists -agentuurin kanssa.

Helena Juntunen on yksi tämän hetken valovoimaisimista kansainvälistä sopraanotähdistämme. Juntusen ammatillisena läpimurtona voidaan pitää Margarethan roolia Gounod'n oopperassa Faust Savonlinnan Oopperajuhilla 2002. Euroopan sydämen Juntunen lauloi Wienin Juhlavuikoilla 2006 Mozartin Taikahuilun Paminana. Tämän roolin Juntunen on sittemmin esittänyt mm. Brysselissä, Nancyssa, Minnesotassa, Wienissä, Aix-en-Provencessa ja Suomen Kansallisoopperassa.

Viime vuosien roolidebyyttejä maailmalla ovat olleet mm. Mozart-roolit Kreivitär ja Donna Elviira, Mimìn rooli Puccinin oopperassa La Bohème, Tatjanan rooli Tšaikovskin oopperassa Jevgeni Onegin, Mariettan rooli Korngoldin oopperassa ”Kuollut kaupunki”, Jennyn rooli Kurt Weillin oopperassa ”Mahagonyn kaupungin nousu ja tuho”, Chrysanthemis Elektrassa, Marie Bergin Wozzeckissa, Madama Butterflyn, Kata Kabanovan, Salomen nimiroolit, Sentan rooli ”Lentävässä Hollantilaisessa” sekä Aidan nimirooli.

Världens mest ansedda konsertestrader i Tokyo, Berlin, Amsterdam och London har blivit bekanta för sopranstjärnan. Ofta har hon fört med sig Jean Sibelius, Perttu Haapanen eller Esa-Pekka Salonen. Juntunen har spelat in skivor för bl.a. BIS Records, Alba och Ondine.

Den chilenskfödda **Alfredo Perl** är en av dagens ledande pianister. Han spelar över hela världen i kända konserthalter, både som solist och som orkestersolist och kamarmusiker. Hans Beethoven-serie av pianotsonater i Wigmore Hall i London, Santiago och Moskva fick beröm av kritiker.

Perl har spelat som solist med London, BBC, Melbourne, Sydney och Tokyo symfoniorkestrar samt Royal Philharmonic Orchestra, Orchestre de la Suisse Romanden och Wiener symfoniker.

Perl inledde sina pianostudier för Carlos Botto i Santiago och fortsatte under ledning av Günter Ludwig i Köln och Maria Curcio i London. Det första offentliga uppträdet ägde rum redan vid 9-års ålder. Perl, som har varit framgångsrik i många tävlingar, har även spelat in bl.a. pianoverk av Beethoven, Liszt, Schubert och Chopin.

Nyligen tog han även tag i taktpinnen och är huvuddirigent för Detmold Chamber Orchestra. Perl är professor i pianospel vid Detmold University of Music och fungerar regelbundet i juryn för internationella pianotävlingar.

Alfredo Perl
piano

Maailman arvostetuimmat konserttiestradit, Tokio, Berliini, New York, Amsterdam ja Lontoo ovat tulleet sopraanotähdelle tuuksi. Useimmiten viemisinä on Jean Sibelista, Perttu Haapasta tai Esa-Pekka Salosta. Juntunen on levyttänyt mm. BIS Recordsille, Alballe ja Ondinelle.

Chileläissyntinen **Alfredo Perl** on yksi tämän päivän johtavista pianisteista. Häն on esiintynyt maailmanlaajuisesti maineikkailla konserttiareenoilla niin omin soolokonsertein kuin orkesterisolistina ja kamarimuusikkona. Hänen tulkitsemansa Beethovenin pianosonaattisarjat Lontoon Wigmore Hallissa, Santagiassa sekä Moskovassa saivat ylistäväät arviot kriitikoilta.

Perl on esiintynyt kansainvälistä lukuisen arvostettujen orkesterien solistina, kuten Lontoon, BBC:n, Melbournen, Sydneyn ja Tokion sinfoniaorkestereiden sekä Royal Philharmonic Orkestran, Orchestre de la Suisse Romanden ja Wienin sinfonikoiden kanssa.

Pianonsoitonopiskelut alkoivat Santagiassa Carlos Botton oppilaana ja jatkuivat Kölinissä Günter Ludwigin sekä Lontoossa Maria Curcio johdolla. Ensimmäisen julkisen esiintymisensä häն teki jo 9-vuotiaana. Useissa kilpailuissa menestynyt Perl on myös levyttänyt mm. Beethovenin, Liszin, Schubertin sekä Chopinin pianoteoksia.

Hiljattain häń on tarttunut myös tahti-puikkoon ja toimii Detmoldin kamari-orkesterin pääkapellimestarina. Perl on pianonsoiton professori Detmoldin mu-siikkikorkeakoulussa ja toimii säännöllisesti kansainvälisten pianokilpailujen tuomarissa.

Jan-Erik Gustafsson började spela cello som 8-åring i Länsi-Helsingin musiikkiopisto under ledning av Markku Luolajan-Mikkola och avlade solistdiplomexamen 1992 i Stockholm under Frans Helmerson. Han har framgångsrikt deltagit i internationella tävlingar och EBU:s soliststävling i Köpenhamn år 1986 utgjorde språngbrädet för en internationell karriär. År 1994 tecknade han kontrakt med den amerikanska agenturen Young Concert Artists, med vilken han debuterade i New York och kom att uppträda på talrika turnéer de närmaste åren.

Gustafsson har spelat som solist med alla de största nordiska orkestrarna och även konserterat med symfoniorkestrar i London, Birmingham, Bournemouth, Köpenhamn, Galicia och Las Palmas samt Tokyo, Hongkong och Pecs symfoniorkestrar. Dessutom har han framträtt som solist med kammarorkestrar i New York, Amsterdam, Wien och Lausanne samt med Camerata Bern och Amadeuskammarkestern. Till förra säsongens höjdpunkter hörde även framträandet med MDR-symfoniorkestern i Leipzig.

Gustafsson är en mycket aktiv kammarmusiker som uppträder regelbundet på olika festivaler runt världen. Han var konstnärlig ledare för Sibeliusdagarna i Lovisa 1998–2020 och hösten 2022 började han som konstnärlig för Musikfestspelen Korsholm. Gustafsson spelar på en Stefano Scarampella-cello (1890) och har gjort skivinspelningar med Ondine-, LPO- och BIS-skivbolagen.

Jan-Erik Gustafsson
cello - cello

Jan-Erik Gustafsson aloitti sellonsoiton 8-vuotiaana Länsi-Helsingin musiikkiopistossa Markku Luolajan-Mikkolan johdolla, ja suoritti solistidiplomitutkinnon Tukholmassa vuonna 1992 Frans Helmersonin opissa. Gustafssonin solistiura lähti vauhtiin EBU:n nuorten solistien kilpailun myötä Kööpenhaminassa vuonna 1986. Vuonna 1994 hän solmi so-

pimuksen amerikkalaisen Young Concert Artists -agentuurin kanssa, jonka myötä hän debytoi New Yorkissa ja alkoi esiintyä lukuisilla kiertueilla tulevana vuosina.

Gustafsson on sittemmin soittanut lähes kaikkien kotimaisten ja pohjoismaisten orkestereiden solistina. Hän on myös konsertoinut mm. Lontoon, Birminghamin, Bournemouthin, Kööpenhaminan, Galician ja Las Palmasin sinfoniaorkesterien solistina, sekä Tokion, Hongkongin, Pecsin filharmonikoiden kanssa. Lisäksi Gustafsson on esiintynyt New Yorkin, Amsterdamin, Wienin ja Lausannen kammariorkestereiden sekä Camerata Bernin ja Amadeus-kammarorkesterin solistina. Viime kauden kohokohtiin kuului myös MDR-Leipzigin sinfoniaorkesterin solistina esiintyminen.

Gustafsson on erittäin aktiivinen kamari-muusikko, ja esiintyy festivaaleilla ympäri maailmaa. Hän toimi Loviisan Sibeliuspäivien taiteellisena johtajana vuosina 1998–2020 ja aloitti syksyllä 2022 Korsholman Musiikkijuhlien taiteellisena johtajana. Gustafsson soittaa Stefano Scarampella -sellolla (1890) ja on levyttänyt Ondine-, LPO- sekä BIS-levy-yhtiölle.

Den tyska **Roland Glassl** föddes till en instrumentbyggarfamilj med traditioner som sträcker sig långt bortom många släktled. Rolands far fungerade som hans första violinlärlare. Senare studerade han vid musikhögskolan i München under ledning av Anna Chumachenko. Efter att ha avlagt sin diplomexamen fortsatte Glassl sina violinstudier för Paul Biss och altviolinstudier för Atar Aradin vid universitetet i Indiana. Violans varma klang avgjorde inriktningen på hans karriär som altviolinist.

Roland Glassl har prisbelönats i ett flertal altviolinstävlingar. Som första tysk vann han den internationella Lionel Tertis-violatävlingen. Han har också vunnit första pris i den tyska altviolinföreningens tävling, andra pris i altviolinstävlingen Primrose samt första pris i Washingtons internationella tävling för stråkinstrumentalister.

Glassl har konserterat på de centrala estraderna i Europa, Syd- och Nordamerika samt i Kina. I egenskap av kamarmusiker har han spelat med bl.a. Julia Fischer, Lisa Batiashvili, Miriam Fried, Pekka Kuusisto, Hariolf Schlichtig samt i Mandelring-kvartetten, som kan räknas som en av 2000-talets mest uppmärksammade stråkkvartetter.

Att fungera som pedagog har för Glassl alltid utgjort en viktig del av hans karriär. Sedan år 2004 fungerade han som professor i altviolin vid högskolan för musik- och scenkonst i Frankfurt och från 2018 vid högskolan för musik- och scenkonst i München. Stråkmusikernas tidskrift The Strad Magazine upphöjde Glassl till det nya århundradets begävning.

Roland Glassl,
altviolin - alttoviulu

Saksalainen **Roland Glassl** syntyi soitinrakentajaperheeseen, jonka perinteet ulottuvat useiden sukupolvien päähän. Hänen isänsä toimi Glasslin ensimmäisenä viulunsoiton opettajana. Myöhemmin Glassl opiskeli Münchenin musiikkikorkeakoulussa Ana Chumachenccon johdolla. Diplomin suorittettuaan Glassl jatkoi opintojaan viulussa Paul Bissin ja altto-

viulussa Atar Aradin johdolla Indianan yliopistossa. Alttoviulun lämminti lopulta ratkaisi hänen uransa suunnan alttoviulistina.

Roland Glassl on palkittu useissa alttoviulukilpailuissa. Hän voitti ensimmäisenä saksalaisena kansainväisen Lionel Tertis-alttoviulukilpailun. Hän on voittanut myös 1. palkinnon saksalaisen alttoviuluyhdistyksen kilpailussa, 2. palkinnon Primrose-alttoviulukilpailussa sekä 1. palkinnon Washingtonin kansainvälisessä jousisoitinkilpailussa.

Glassl on konsertoinut keskeisillä estradeilla Euroopassa, Amerikan molemmilla mantaereilla sekä Kiinassa. Kamarimuusikkona hän on soittanut mm. Julia Fischerin, Lisa Batiashvilin, Miriam Friedin, Pekka Kuusiston ja Hariolf Schlichtigin kanssa sekä Mandelring-kvartetissa, joka lukeutuu 2000-luvun merkittävimpinä jousikvartetteihin.

Pedagogina toimiminen on ollut aina tärkeä osa Glasslin uraa. Vuodesta 2004 lähtien hän toimi alttoviulun professorina Frankfurtein musiikin ja esittävien taiteiden korkeakoulussa ja vuodesta 2018 lähtien Münchenin musiikin ja esittävien taiteiden korkeakoulussa. Jousisoittajien aikakauslehti The Strad Magazine ylisti Glasslin uuden vuosisadan lahjakkuudeksi.

Violinisten **Anna-Liisa Bezrodny** föddes till en musikerfamilj i Moskva och bekantade sig med violinspel under ledning av sina föräldrar redan vid 2 års ålder. Som treåring började hon spela violin vid Tallinns centralmusikskola under ledning av professor Ivi Tivik. Som nioåring flyttade hon till Sibelius-Akademins ungdomsavdelning för att studera under ledning av sina föräldrar, professorn Igor Bezrodny och Mari Tampere-Bezrodny. Anna-Liisa avlade magisterexamen vid Sibelius-Akademien och vid Guild Hall School of Music i London. Dessutom har hon deltagit i åtskilliga mästarkurser.

Bezrodny är prisbelönt i många tävlingar så som t.ex. i den internationella Jan Kocian violintävlingen (1995 Tjeckien 3. pris), Dietzenbachs internationella musikfestivals tävling (1999 Tyskland, huvudpris), den internationella Jascha Heifetz-tävlingen (2005, tredje pris) och den internationella Johannes Brahms-tävlingen 2005 (andra pris). Dessutom har hon premierats med det beryktade Guildhall School of Music and Drama Gold Medal -priset (2006).

Anna-Liisa Bezrodny har konserterat i många europeiska länder. Därutöver har hon uppträtt i estnisk och finsk TV och radio, på USA:s NBC-kanal och BBC 3-kanalen i London. Hon har gjästspelat på åtskilliga kammarmusikfestivaler och uppträtt som solist i kända konsertsalar samt samarbetat med erkända kapellmästare. Bezrodny spelar på Suomen Kulttuurirahastos Amati-violin. Vid sidan av sitt aktiva konserterande verkar Anna-Liisa som professor vid Karlsruhe Hochschule für Musik i Tyskland. Hon är också professor i violin vid Guildhall School of Music and Drama och Purcell School i London.

Anna-Liisa Bezrodny
violin - viulu

Viulisti **Anna-Liisa Bezrodny** syntyi muusikko-perheeseen Moskovassa ja tutustui jo 2-vuotiaana viulunsoittoon vanhempiensa opastuksella. Kolmivuotiaana hän aloitti viulunsoiton professori Ivi Tivikin johdolla Tallinnan keskusmusiikkikopistossa ja 9-vuotiaana hän siirtyi Sibelius-Akatemian nuoriso-osastolle opiskelemaan vanhempiensa, profes-

sori Igor Bezrodnyn ja Mari Tampere-Bezrodnyn luokalla. Maisteritutkinnot hän suoritti Sibelius-Akatemiassa ja Lontoon Guildhall School of Musicissa ja lisäksi hän on osallistunut lukuisille mestarikursseille.

Bezrodny on palkittu monissa kilpailuissa, kuten Jan Kocianin kansainvälisessä viulukilpailussa (1995 Tšekki, kolmas palkinto), Dietzenbachin kansainväisen musiikkifestivaalin kilpailussa (1999 Saksa, pääpalkinto), Jascha Heifetzin kansainvälisessä kilpailussa (2005, kolmas palkinto) ja kansainvälistessä Johannes Brahms -kilpailussa 2005 (toinen palkinto) sekä maineikkaalla Guildhall School of Music and Drama Gold Medal -palkinnolla (2006).

Anna-Liisa Bezrodny on konsertoinut monissa Euroopan maissa ja esiintynyt lisäksi Eestin ja Suomen TV:ssä ja radiossa, USA:n NBC-kanavalla ja BBC 3:lla Lontoossa. Hän on vieraillut lukuisilla kamarimusiikkifestivaaleilla ja soittanut solistina kuuluisissa konserttisaleissa sekä työskennellyt arvostettujen kapellimestareiden kanssa. Bezrodny soittaa Suomen kulttuurisäätiön Amati-violua. Tiiviin konsertointinsa ohella Anna-Liisa toimii professorina Karlsruhe Hochschule für Musik'issa. Lisäksi hän on viulunsoiton professori Guildhall School of Music and Dramassa, sekä Purcell School'ssa, Lontoossa.

Sopranen, musikdoktor **Kajsa Dahlbäck** är en erfaren tolkare av tidig och nyskriven musik och har framträtt som solist på Nationaloperan i Helsingfors samt med bl.a. Helsingfors barockorkester, Finländska barockorkestern, Tapiola sinfonietta och flera av landets stadsorkestrar. Internationellt har hon sjungit på festivaler som Herrenchiemsee Festispiele (Tyskland), Bolzano festival (Italien), Musica Antigua (Brasilien), Ankara Bachfest (Turkiet) och Brezice festival (Slovenien). I april 2022 mottog Dahlbäck Kulturpriset av Svenska folkskolans vänner, hon har ”genom sitt målmedvetna och engagerade arbete vitalisert barockmusiken i Finland. Hon är en av de främsta i sin genre, och hennes hisnande virtuosa skivinspelningar har rönt uppmärksamhet i såväl hemlandet som internationellt”.

Dahlbäck har grundat festivalen Vasa Baroque år 2013 och fungerar som dess konstnärliga ledare. Med sin ensemble Earthly Angels vann hon YLE Årets skiva 2018. Dahlbäck har haft framgångar i sångtävlingar i hemlandet och utomlands, bl.a. i den nationella sångtävlingen i Villmanstrand 2008, Kangasniemi sångtävling 2004 och i den internationella tävlingen AsLiCo i Como, Italien 2007. Hon har studerat vid Sibelius-Akademien och Göteborgs operahögskola (Högskolan för scen och musik) och slutförde 2021 sina konstnärliga doktorsstudier vid Sibelius-Akademien, Kostuniversitetet. Dahlbäck undervisar även klassisk och barocksång vid högskolan Novia i Jakobstad.

Kajsa Dahlbäck
sopran - sopraano

Sopraano, musiikin tohtori **Kajsa Dahlbäck** on kokenut vanhan ja nykymusiikin tulkitsija, hään on esiintynyt Suomen kansallisoopperassa ja esim. Helsingin barokkiorkesterin, Suomalaisen barokkiorkesterin, Tapiola Sinfoniettan sekä monien kaupunginorkesterien solistina. Dahlbäck on esiintynyt kansainvälistä festivaaleilla kuten Herrenchiemsee Festispieleä (Saksa) Bolzano festaalilla (Italia), Musica An-

tiguassa (Brasilia), Ankara Bachfestissä (Turkki) ja Brezice festaalilla (Slovenia). ”Hän on yksi parhaista genressään, ja hänen henkeäsalpaavan virtuoosiset levytyksensä ovat herättäneet huomiota sekä kotimaassa että kansainvälistä”, todetaan hänen 2022 saamansa Svenska folkskolans vänner -kulttuuripalkinnon perusteluissa.

Dahlbäck perusti Vaasa Baroque -festivaalin vuonna 2013 ja toimii sen taiteellisen johtajana. Yhtyeensä Earthly Angels kanssa hänet palkittiin YLE Vuoden levy 2018 -tunnustuksella. Dahlbäck on menestynyt laulukilpailuissa sekä kotimaassa että ulkomailla, esimerkiksi Lappeenrannan valtakunnallisissa laulukilpailuissa 2008, Kangasniemen laulukilpailussa 2004 ja kansainvälistä AsLiCo-kilpailussa Italiassa 2007. Hän on opiskellut Sibelius-Akatemiassa ja Göteborgin oopperakorkeakoulussa sekä alkuvuodesta 2021 päättänyt taiteelliset jatko-opintonsa Taideyliopiston Sibelius-Akatemiassa valmistuen musiikin tohtoriksi. Dahlbäck opettaa myös klassista ja barokkilaulua Novia AMK:ssa Pietarsaarella.

Violinisten **Anna Rainio** är hemma från Åboland och arbetar mångsidigt med musik. Anna spelar barockviolin i olika sammansättningar från små ensembler till större orkestrar. Att verka som pedagog ligger nära Annas hjärta. Sedan år 2020 verkar hon som lektor i violin vid Lapplands musik- och dansinstitut. Anna var konstnärlig ledare för festivalen I barockens labyrinter åren 2018–2020.

Anna Rainio
barockviolin - barokkviulu

labyrinteissa -festivaalin taiteellisena johtajana vuosina 2018–2022.

Anna Rainio on Turunmaalta lähtöisin oleva viulisti, joka työskentelee monipuolisesti musiikin saralla. Anna soittaa barokkiviulua vaihtelevissa kokoonpanoissa pienyhtyeisissä isompiin orkestereihin. Pedagogina toimiminen on Annalle sydämen asia. Hän on hoitanut viulunsoiton lehtorin virkaa Lapin musiikki- ja tanssioistossa vuodesta 2020 lähtien. Rainio toimi Barokin

Heidi Peltoniemi studerade vid Sibelius-Akademien för Markku Luolajan-Mikkola och fick sin musikmagisterexamen i januari 2009. Hon kompletterade sina studier vid konservatoriet i Paris 2003–2004 med Christophe Coin och Bruno Cocset som lärare. Heidi uppträder aktivt med Helsingfors barockorkester som solo- och continuocelist samt gambist. I sitt hem i Sockenbacka bykyrka arrangerar hon också en kammarkonsertserie med tidig musik.

Heidi Peltoniemi
viola da gamba

Pitäjänmäen kamarikonserttsarja.

Heidi Peltoniemi opiskeli Sibelius-Akatemiassa Markku Luolajan-Mikkolan johdolla ja valmistui musiikin maisteriksi tammikuussa 2009. Opintojaan hän täydensi Pariisin konservatoriossa 2003–2004 opettajinaan Christophe Coin ja Bruno Cocset. Heidi esiintyy aktiivisesti Helsingin Barokkiorkesterin soolo- ja continuosellistinä sekä gambistina. Hän tuottaa kotonaan kyläkirkossa vanhan musiikin kamarikonserttsarja.

Kontrabasisten **Anna Rinta-Rahko** njuter av samspel både i symfoniorkesterns klangbad och i gamba-consortens intima värld. Vid sidan om huvudsysslan i Sinfonia Lahti är Rinta-Rahko intresserad av olika projekt inom tidig musik och de nya infallsvinklar i musiken som de erbjuder. På Kimitoön spelar Anna utöver kontrabas en g-violone tillhörande gambafamiljen. Instrumentet är en kopia av venetianske Ventura Linarolos violone från 1604, byggd av Benjamin Grießhaber.

Anna Rinta-Rahko
kontrabas /-basso & violone

Basisti **Anna Rinta-Rahko** nauttii yhteissoitosta yhtä lailla sinfoniaorkesterin sointikylvyssä kuin gambaconsortin intiimiydessä. Sinfonia Lahden päätönsä lisäksi Rinta-Rahkoa kiinnostavat erilaiset vanhan musiikin projektit ja niiden tarjoamat uudenlaiset tulokulmat muusikkiin. Kemiönsaarella Anna soittaa kontrabasson lisäksi gambaperheeseen kuuluvaa g-violonea. Soitin on Benjamin Grießhaberin rakentama kopio venetialaisen Ventura Linarolon violonesta vuodelta 1604.

Aapo Järvinen studerade flöjt vid Ala-Keitele musikinstitut, Sibelius-Akademien och Berlins Konstuniversitet och utexaminerades som musikmagister från de nämnda universiteten. Järvinen arbetar som stämsledare för flöjterna i Jyväskylä Sinfonia. Han har också haft stämsledaruppdrag i Tampere Filharmonia, Åbo filharmoniska orkester och Tapiola Sinfonietta. Våren 2023 arbetade Järvinen som andra soloflöjtist i Radions symfoniorkester.

Järvinen har framträtt som solist och kammarmusiker på många festivaler och musikevenemang, exempelvis med Sinfonia Lahden ja RSO, Helsingfors Festspel, Eloa- och Kumaus-festivalerna, Hvitträks kammarmusikfestival och Avantil:s Sommarmusik. Han har också grundat Toivakka kammarmusikfestival i mellersta Finland tillsammans med pianisten Fanny Söderström.

Aapo Järvinen
flöjt - huili

Aapo Järvinen on opiskellut huilunsoittoaan Ala-Keiteleen musiikkiopistossa, Sibelius-Akatemian sekä Berliinin Taideyliopistossa ja valmistunut kahdesta edellä mainitusta korkeakoulusta musiikin maisteriksi. Työkseen Järvinen soittaa Jyväskylä Sinfoniassa huilun äänentohtajana. Hän on toiminut äänentohtajatehtävissä myös Tampere Filharmoniassa, Turun Filharmonisessa orkesterissa sekä

Tapiola Sinfoniettassa. Kevään 2023 Järvinen on työskennellyt Radion Sinfoniaorkesterin 2. soolohuilistina.

Järvinen on esiintynyt solistina ja kammarmusikkona mm. Sinfonia Lahden ja RSO:n kanssa lukuisilla festivaaleilla ja musiikkitaajumissa, kuten Helsingin Juhlaviikoilla, Eloa- ja Kumaus-festivaaleilla, Hvitträskin kamari-musiikkifestivaalilla sekä Avantil:n Suvisoitossa. Hän on myös perustanut Toivakan kamari-musiikkifestivaalin Keski-Suomeen yhdessä pianisti Fanny Söderströmin kanssa.

Japanska **Nahoko Kinoshita** började spela oboe som 16-åring, men före det hade hon redan studerat musik och flera olika instrument sedan sin tidiga barndom. Redan i början av sina studier hade hon framgångar både i solo- och kammarmusiktävlingar i Japan.

År 2006 flyttade Kinoshita till Frankrike och fortsatte sina studier vid Paris konservatorium som elev till Jean Louis Capezzali. Från Paris flyttade hon år 2008 till Lausanne i Schweiz där hon inledde sin professionella karriär som musiker i flera olika orkestrar, som Berns symfoniorkester, Biel-Bienne

Nahoko Kinoshita
oboe

Japanilainen **Nahoko Kinoshita** aloitti oboensoiton 16-vuotiaana. Sitä ennen hän oli opiskellut musiikkia ja lukuisia soittimia varhaisesta lapsuudestaan lähtiin. Jo opintojensa alkuvaiheessa Kinoshita menestyi Japanissa niin soolo- kuin kamari-musiikkikilpailuissa.

Vuonna 2006 Kinoshita muutti Ranskaan ja jatkoi opintojaan Pariisin konservatoriossa Jean Louis Capezzalin oppilaana. Pariisista hän muutti vuonna 2008 Lausanneen Sveitsiin, jossa aloitti ammattiuuransa soittaja lukuisissa orkestereissa, kuten Berlin Sinfoniaorkesterissa, Biel-Bienne Sinfo-

symfoniorkester och Lausanne Sinfonietta. År 2012 valdes hon till stämsedare i Jyväskylä Sinfonia.

Kinoshita framträder aktivt i Finland, Europa och Japan i olika sammansättningar och spelar mångsidigt i olika stilar som barock- och nutida musik. Hon njuter av möjligheter att undervisa i mästarkurser och handleda kammarmusikensemblar. För närvarande utvecklar Kinoshita sin karriär genom att studera period-oboespel under Christopher Palametas ledning vid Sibelius-Akademien.

niaorkesterissa ja Lausanne Sinfoniettassa. Vuonna 2012 hänet valittiin Jyväskylä Sinfonian oboen äänentohtajan toimeen.

Kinoshita esiintyy aktiivisesti Suomessa, Euroopassa sekä Japanissa erilaisissa koonpanoissa soittien monipuolisesti erityylilajeja, kuten barokki- ja nykymusiikkia. Hän nauttii mahdollisuksista opettaa mestarikursseilla ja valmentaa kamarimusikkikokoontuloja. Tällä hetkellä Kinoshita kehittää uransa opiskelemalla historiallis-ten oboeiden soittoa Sibelius-Akatemiassa Christopher Palametan johdolla.

Gil Agababa Shaked har verkat som stämsedare för klarinettsktionen i Jyväskylä Sinfonia sedan 2016. Före den nuvarande posten i Jyväskylä arbetade hon i Tyskland i Kiels filharmoniker samt i Bonns Klassische Filharmonie.

Agababa Shaked växte upp i Israel men flyttade efter avslutad skolgång till Tyskland för att studera klarinett. Hon studerade vid Kölns musikhögskola, varefter hon fortsatte sina studier vid Sibelius-Akademien. Hon har sedan början av sin karriär fungerat som vikarie vid Nationaloperan samt i Radions Symfoniorkester vid sidan om andra orkesterjobb.

Utöver orkesterspelandet är Agababa Shaked en aktiv kammarmusiker. Hon spelar kammarmusik bl.a. som medlem i Helsinki-Trio, som nyligen av Tysklands kultuministerium beviljats ett stipendium för inspelningsarbete. Inkommende sommar verkar hon för elfte gången som organisatör och lärare i den årligen återkommande mästarkurserna Kultursommer Arnsberg i Tyskland.

Gil Agababa Shaked
klarinett - klarinetti

Gil Agababa Shaked on toiminut Jyväskylä Sinfonian klarinetin äänentohtajana vuodesta 2016 lähtien. Ennen nykyistä toimeaan Jyväskyläsä, hän työskenteli Saksassa Kielin Filharmoniassa sekä Bonnissa Klassische Filharmoniassa.

Israelissa kasvanut Agababa Shaked muutti lukion suorittamisen jälkeen opiskelemaan klarinettia Saksaan. Hän opiskeli Kölnin musiikkikorkeakoulussa, jonka jälkeen jatkoi opintojaan Sibelius-Akatemiassa. Hän on toiminut uransa alkuvaiheesta lähtien sijaisena Kansallisoopperassa sekä Radion Sinfoniaorkesterissa muiden orkesterien ohella.

Orkesterisoiton lisäksi Agababa Shaked on aktiivinen kamarimuusikko. Hän soittaa kamarimusikkia mm. Helsinki Triossa, jolle Saksan kulttuuriministeriö on hiljattain myöntänyt apurahan äänystarkoituksin. Tulevana kesänä hän toimii yhdettätoista kertaa järjestäjänä sekä opettajana vuositain järjestettävällä Kultursommer Arnsberg mestarikurssilla Saksassa.

Jussi Järvenpää har verkat som stämsledare för valthornssektionen i Jyväskylä Sinfonia sedan hösten 2015. Han studerade vid Sibelius-Akademien och utexaminerades som musikmagister år 2013. Under studietiden vistades han ett år som utbytesstudent vid Hannovers musikhögskola.

Åren 2009–2015 spelade Järvenpää i Finlands Nationaloperas orkester och kortare perioder bl.a. i Åbo filharmoniska orkester och Joensuu stadsorkester. Dessutom har han verkat som valthornist också vid Kungliga Operan i Stockholm. Vid sidan om orkesterarbetet är Järvenpää en aktiv kammarmusiker och intresserad av periodinstrument. Han verkar också som producent för konsertkonceptet Korvissa soi! i Kajanaland.

Jussi Järvenpää
valthorn - käyrätörvi

Jussi Järvenpää on toiminut Jyväskylä Sinfonian käyrätörven äänentohtajana syksystä 2015 lähtien. Hän on opiskellut Sibelius-Akademialla ja valmistunut musiikin maisteriksi vuonna 2013. Opintojen aikana Järvenpää suoritti vaihto-opiskeluvuoden Hannoverin musiikkikorkeakoulussa.

Vuosina 2009–2015 Järvenpää soitti Suomen Kansallisoopperan orkesterissa sekä lyhyempiä jaksoja mm. Turun filharmonisessa orkesterissa ja Joensuun kaupunginorkesterissa. Lisäksi hän on toiminut käyrätörvistina myös Ruotsin Kansallisoopperassa. Orkesterityön ohella Järvenpää on aktiivinen kamarimuisikko sekä kiinnostunut periodisoittimista. Hän toimii myös tuottajana kainuulaisessa Korvissa soi! -konserttikonseptissa.

Emil Fuchs började studera fagott som tioåring vid Jyväskylä musikinstitut och studerade som 15-årig utbytesstudent vid Brests konservatorium i Frankrike. Yrkesstudier inleddes han år 2009 vid Helsingfors konseravatorium, varefter studierna fortsatte vid Sibelius-Akademien. Fuchs lärare har varit bl.a. Mikko-Pekka Svala och Otto Virtanen.

Våren 2011 debuterade Emil som solist i RSO:s konsert med unga solister och samma höst som solist med Helsingfors konseravatoriums orkester Concordia. Åren 2019–2021 arbetade Fuchs i Villmanstrands stadsorkester och hösten 2021 flyttade han över till Jyväskylä Sinfonia.

Emil Fuchs
fagott - fagotti

Emil Fuchs aloitti fagotinsoiton 10-vuotiaana Jyväskylän musiikkiopistoissa ja opiskeli 15-vuotiaana vaihto-oppilaana Ranskassa Brestin konservatoriossa. Ammattiopintonsa hän aloitti vuonna 2009 Helsingin Konservatoriassa, jonka jälkeen opinnot jatkuivat Sibelius-Akademialla. Fuchsin opettajina ovat toimineet mm. Mikko-Pekka Svala sekä Otto Virtanen.

Kevällä 2011 Emil debytoi solistina RSO:n nuorten solistien konsertissa sekä saman vuoden syksynä Helsinki Concordia -orkesterin solistina. Vuosina 2019–2021 Fuchs työskenteli Lappeenrannan kaupunginorkesterissä, josta hän siirtyi Jyväskylä Sinfoniaan syksyllä 2021.

Jyväskylä Sinfonia

Jyväskylä Sinfonias verksamhet omfattar årligen över hundra musikevenemang allt från klassiska konserter till kammarmusik och fördomsfria produktioner med underhållningsmusik samt dessutom publikskolning. Orkesterns konstnärliga rådgivare är Ville Matvejeff och huvudgäst stråkkvartetten Meta4.

Jyväskylä Sinfonia konserterar aktivt inom Finland, även utanför sin egen hemstad och sitt eget landskap. Årligen återkommande gästspel på sommarfestivaler har fört orkestern till bland annat Kangasniemen Musiikkiviikot samt till festspelen i Åbo och Nådendal. Orkestern har också ett tätt samarbete med Jyväskylä operan och har gjort uppemot 40 skivinspelningar med olika skivbolag.

Jyväskylä Sinfonian toiminta kattaa vuosittain yli sata musiikkitapahtumaa klassisista konserteista kamarimusiikkiin, ennakkoluulottomiin viihdemusiikin produktioihin sekä yleisökasvatukseen. Orkesterin taiteellisena neuvonantajana toimii Ville Matvejeff ja päävierailijana jousikvartetti Meta4.

Jyväskylä Sinfonia konsertoi Suomessa aktiivisesti myös kotikaupunkinsa sekä -maakuntansa ulkopuolella. Jokakesäiset festivaalivierailut ovat vieneet orkesterin mm. Kangasniemen Musiikkiviikoille sekä Naantalin ja Turun musiikkijuuhille. Kemiönsaaren Musiikkijuuhilla orkesteri vieraili ensimmäistä kertaa kesällä 2021. Jyväskylä Sinfonia tekee myös tiivistä yhteistyötä Jyväskylän oopperan kanssa. Jyväskylä Sinfonia on tehnyt lähes 40 levytystä eri levy-yhtiöiden kanssa.

Ilmajokibördiga **Jukka Mäkelä** började spela violin som femåring. Violinstudierna vid Södra Österbottens musikinstitut ledde honom i ett tidigt skede in på orkesterspelandets och kammarmusikens vägar. Sina yrkesinriktade studier genomförde Mäkelä vid Päijät-Häme konsertrum under ledning av Pertti Sutinen och fortsättningsstudierna vid Mellersta Österbottens konservatorium under ledning av John Crawford. Utöver detta kompletterade han sina violinstudier vid Norges musikhögskola.

Den mångsidiga musikerkarriären innefattar positioner som stämmedare och konsertmästare i Vasa stadsorkester och Seinäjoki stadsorkester, samt långvarigt medlemskap i Mellersta Österbottens Kammarorkester. Som pedagog har Mäkelä fungerat bland annat vid Mellersta Österbottens konservatorium.

Från år 2006, efter slutförda studier i kulturförvaltning vid Norges musikhögskola, fungerade Mäkelä som informatörproducent för Vasa stadsorkester. År 2008 var han tf. verksamhetsledare för Musikfestspelen Korsholm och 2011 tf. rektor för Korsholms musikinstitut. År 2009 började han som verksamhetsledare för Kimitoöns Musikfestspel. Åren 2015–2022 var anställd som notbibliotekarie-producent och hösten 2017 fungerade han som tf. intendent för S:t Michels stadsorkester. Från och med våren 2022 började han som notbibliotekarie-producent för Åbo filharmoniska orkester.

Jukka Mäkelä
verksamhetsledare
toiminnanjohtaja

Ilmajoen lähtöisin oleva **Jukka Mäkelä** aloitti viulunsoiton 5-vuotiaana. Alkuopinnot Etelä-Pohjanmaan musiikkiopistossa johdativat jo varhaisessa vaiheessa orkesterisoiton ja kamari-musiikin saloihin. Opinnot jatkuivat Päijät-Hämeen konservatoriossa Pertti Sutisen johdolla ja jatko-opinnot Keski-Pohjanmaan konservatoriossa John Crawfordin johdolla. Lisäksi hän täydensi viuluopintojaan Norjan musiikkikorkeakoulussa.

Monipuolin muusikonura käsittää konserttimestarin ja äänentohtajan toimia Seinäjoen ja Vaasan kaupunginorkesterereissa sekä pitkäaikaisen jäsenyyden Keski-Pohjanmaan Kamari-orkesterissa. Pedagogin ominaisuudessa Mäkelä on toiminut mm. Keski-Pohjanmaan konservatoriossa.

Vuodesta 2006, Norjan musiikkikorkeakoulussa suoritettujen taidehallinnon opintojen jälkeen, Mäkelä toimi tiedottaja-tuottajana Vaasan kaupunginorkesterissa vuoteen 2015 saakka. Vuonna 2008 hän toimi vt. toiminnanjohtajana Korsholman Musiikkijuhilla ja 2011 vt. rehtorina Mustasaaren musiikkiopistossa. Kemiönsaaren Musiikkijuhlien toiminnanjohtajana hän aloitti vuonna 2009. Vuosina 2015–2022 hän toimi Mikkelin kaupunginorkesterin nuotistonhoitaja-tuottajana ja syksyn 2017 samaisen orkesterin vt. intendenttinä. Keväällä 2022 hän aloitti Turun filharmonisen orkesterin nuotistonhoitaja-tuottajana.

ETT KVARTSEKEL AV KAMMARMUSIK NELJÄNNESVUOSISATA KAMARIMUSIICKIA

Inledning

Kimitoöns Kammarmusikfestspels 25-åriga historia rymmer mer än 200 konserter. 32 olika ensembler och 228 individuella artister har framträtt. Många av dem har deltagit i festivalen under flera somrar och den ena av festivalens grundare, Katinka Korkeala har med undantag av två somrar medverkat i dem alla. Applåder! Även de övriga konstnärliga ledarna, Martti Rautio och Sonja Korkeala, har under sina perioder räknats bland festivalens återkommande artister. Ungefär 1500 olika verk har framförts, bland dem 35 uruppföranden och av dessa har en betydande del varit beställda av festivalen.

Den här historiken försöker presentera en bild av festivalens mångsidiga artistgarde och programprofil, som genom åren också sträckt sig utanför den traditionella klassiska musikens område. Här ingår exempel på en bråkdel av den ocean av musicaliska stilar som böljat här på ön och sedermera också på fastlandet.

De första åren

Violinisten Katinka Korkeala och pianisten Martti Rautio planerade år 1997 att skaffa ett sommarställe. De övervägde trakten kring Nyslott, men nyfikenheten förde dem också till en helt annan del av Finland, den stora Kimitoön, som vid den tiden bestod av tre separata kommuner, Dragsfjärd, Kimito och Västanfjärd. Valet föll på Kimito, där sommarboendet inreddes i en gammal bondgård.

Att grunda en musikfestival i Kimito var inte alls något som Korkeala och Rautio hade planerat, men när de hade bekantat sig med öns kyrkor och gårdar kändes det som om dessa formligen bad om musik i sina salar. Och då en överblick över Finlands sommarfestivalskarta berättade att detta hörn av landet saknade kammarmusikutbud började idéer ta form.

Alkusanat

Kemiönsaaren Kamarimusiikkijuhlien 25-vuotiseen historiaan mahtuu yli 200 konserit. Esiintymässä on ollut 32 yhtyettä tai orkesteria ja 228 yksittäistä taiteilijaa. Monet heistä ovat esiintyneet useana kesänä, toinen Festivaalin perustajista, Katinka Korkeala, kahta kesää lukuun ottamatta joka ikisenä. Aplodien paikka! Myös muut taiteelliset johtajat, Martti Rautio ja Sonja Korkeala, ovat omana aikanaan kuuluneet juhlien vakioesiintyjiin. Esitettyjä teoksia on ollut puolisen toistuhatta, niiden joukossa 35 kantaesitystä, ja niistä huomattava määrä on ollut Festivaalin tilaamia teoksia.

Tämä historiikki pyrkii antamaan kuvan Festivaalin monipuolisesta taiteilijakunnasta ja ohjelmistoprofiilista, joka on vuosien edetessä kurotellut rohkeasti myös muille kuin perusklassisen musiikin alueille. Mukana on esimerkkejä vain murto-osasta siitä musiikkisesta eri tyylisuuntien valtamerestä, joka tällä saarella ja sittemmin myös mantereella on aaltoillut.

Ensimmäiset vuodet

Viulisti Katinka Korkeala ja pianisti Martti Rautio suunnittelivat vuonna 1997 kesäpaikan hankkimista. Harkinnassa oli Savonlinnan seutu, mutta uteliaisuus vei myös aivan toiselle laidalle Suomea, Kemiön suureen saareen, jossa oli tuolloin kolme itsenäistä kuntaa, Dragsfjärd, Kemiö ja Västanfjärd. Ja Kemiöön kesäpesä rakentui, vanhaan maalaistaloon.

Grundarna av musikdagarna - Musiikkijuhlien perustajat, Martti Rautio & Katinka Korkeala

Hösten 1997 avlades ett besök hos kommundirektör Harry Bondas. Han hade önskat resenärer till den för sin vackra natur kända ön, och som turistidé lades också parrets planer inledningsvis fram. Så småningom introducerades ordet MUSIK i diskussionen och Bondas, för vilken kamarmusik ännu då var obekant, blev eld och lågor, liksom också den övriga kommunledningen i Kimito. Kimitoöns musikgille blev den juridiska aktören. Bidrag kom från Egentliga Finlands konstkommission, Svenska kulturfonden, Föreningen Konstsamfundet, Kimito kommun och EU-stöd från Egentliga Finlands förbund. Ivrigt började man planera konserter redan till sommaren 1998, men klokt nog beslöt man att förlänga planeringstiden. Den första verksamhetsledaren blev Leena Lindroth.

Katinka Korkeala, Ida Haendel, Martti Rautio

De första tonerna i Kimito Musikfestspel klingade i juli 1999. Redan inledningen var stätförlig. Ett helt dussin artister framträddde, utöver de konstnärliga ledarna Katinka Korkeala och Martti Rautio bl.a. klarinettisten Tuulia Ylönen, violinisterna Mark Gothóni och Zaida Bar-Lev, cellisterna Marko Ylönen och Marcel Bergman, samt pianisterna Ilkka Paananen och Arto Satukangas. Åtta konserter hölls i lokalerna Sjöläx gård, Kimito kyrka och Sjöholms gård. I den första konserten i Sjöläx gård hördes bl.a. musik av Schubert och Tjajkovskij. Den uigurska sopranen Dilbér framförde tillsammans med Ilkka Paananen i Kimito kyrka både lieder och kinesiska folksånger. Följande konsert hölls i Sjöläx gård, där musik av bl.a. Bach, Sibelius och Stravinskij framfördes. Där kändes också historiens vingslag: den finländska sopranen Emma Engdal, som hade framgång ute i Europa på 1800-talet, med bland andra

Musiikkijuhan perustaminen Kemiöön ei alkuun lainkaan ollut Korkealan ja Raution mielessä, mutta kun he olivat tutustuneet saaren kirkkoihin ja kartanoihin, ne alkoivat suorastaan pyytää musiikkia saleihinsa. Ja kun vilkaisu Suomen kesäfestivaalikarttaan kertoii, ettei maamme tuolla kolkalla ollut kamarimusiikkitarjontaa, alkoi ideoita suihkia.

Syksyllä 1997 käyttiin esittäytymässä kunnanjohtaja Harry Bondasille. Tämä oli toivonut kauniista luonnostaan kuululle saarelle matkailijoita, ja matkailuideana, hieman ympäri-pyöreästi, pariskunta asiansa ensin esittikin. Vähitellen sana MUSIIKKI livehti keskusteluun mukaan, ja Bondas, jolle kamarimusiikki ei vielä tuolloin ollut tuttua, innostui, kuten myös Kemiön muu kunnallishallinto. Juridiseksi toimijaksi tuli Kemiönsaaren Musiikkikilta. Avustuksia saatettiin Varsinais-Suomen taidetoimikunnalta, Svenska kulturfondenilta, Föreningen Konstsamfunden tilta, Kemiön kunnalta ja EU-tukea Varsinais-Suomen liitolta. Innostus sai suunnittelemaan konsertteja jo kesällé 1998, mutta viisaasti päättiin pidetä valmisteluaikaa. Ensimmäiseksi toiminnanjohtajaksi tuli Leena Lindroth.

Kemiön Musiikkijuhanien ensisävelet kajahdutti heinäkuussa 1999. Jo alku oli komea. Taiteilijoita oli täysi tusina, festivaalin taiteellisten johtajien Katinka Korkealan ja Martti Raution lisäksi mm. klarinetisti Tuulia Ylönen, violistik Mark Gothóni ja Zaida Bar-Lev, sellistik Marko Ylönen ja Marcel Bergman ja pianistik Ilkka Paananen ja Arto Satukangas. Konsertteja oli kahdeksan, paikkoina Sjöläxin kartano, Kemiön kirkko ja Sjöholmin maalaistalo. Ensimmäisessä konsertissa Sjöläxin kartanossa kuultiin mm. Schubertia ja Tšaikovskia. Uiguurisopraano Dilbér, pianistinaan Ilkka Paananen, esitti Kemiön kirkossa liedien lisäksi kiinalaisia kansanlauluja. Seuraava konsertti oli Sjöläxin kartanossa, jossa kuultiin mm. Bachia, Sibeliusta ja Stravinskya. Siellä havisivat historian siivet: 1800-luvulla Euroopassa menestynyt suomalaisopraano Emma Engdahl, jonka pianistina oli toiminut itse Franz Liszt, oli kartanon isännän, Peter Jägerskiöldin, isän isoäiti. Kesän kantaesitys teos oli Mark Gothónin jousikvartetto, jonka

självaste Franz Liszt som pianist, var farfars mor till gården innehavare Peter Jägerskjöld. Sommarens uruppförande var Mark Gothónis stråkkvartett, som framfördes av tonsättaren själv tillsammans med Katinka Korkeala, Saida Bar-Lev och Marko Ylönen.

Till konserten med den internationella superstjärnan, violinisten Ida Haendel, hade bara fyra biljetter sålts i förväg. Organisatörerna var oroliga och vågade inte säga något till till artisten. En lättnadens suck kunde dras när kyrkans omgivningar fylldes med bilar och kyrkan med lyssnare, som fick njuta av verk av bl.a. Bach, Brahms och Sibelius. Som pianist medverkade Itamar Golan. I sommarens övriga konserter hördes musik av bl.a. Schubert, Beethoven och Brahms, samt alla fyra av Chopins ballader, tolkade av Arto Satukangas.

I Kimito kyrkbys lågstadieskola ordnades ett musikläger för barn och ungdomar, som avslutades med en offentlig konsert.

Sedan den första sommaren har en grupp talko-arbetare varit med och sålt biljetter, skjutsat artister och hjälpt till där det behövts. De konstnärliga ledarna har velat måna om de framträdande artisterna som goda vänner. Mellanmålen och kvällsmålen efter konserterna med medföljande diskussioner har varit viktiga för det gemensamma återhämtandet.

Musikfestspelens första sommar var en framgång, så man kunde planera en fortsättning med tillförsikt. För festivalen 2000 kallades en beskyddare och uppdraget gick till Västra Finlands landshövding Heikki Koski. Eero Linjama blev verksamhetsledare. Antalet artister var 14 och konserter hölls utöver i Kimito också i de övriga kommunerna på ön, Dragsfjärd och Västanfjärd. Söderlångviks gård, i tiden ägd av konstmecenaten Amos Andersson, blev en ny konsertplats, liksom också Angelniemi kyrka.

Stjärnan i öppningskonserten var barytonen Tom Krause, som sjöng musik av bl.a. Sibelius, med Gustav Djupsjöbacka som pianist. Sommarens tonsättare var Pehr-Henrik

esittivät säveltäjän lisäksi Katinka Korkeala, Saida Bar-Lev ja Marko Ylönen.

Kansainväisen supertähden, viulutaiteilija Ida Haendelin konserttiin oli ennakolta myyty vain neljä lippua. Järjestäjiä hirvitti, eikä asiaa uskallettu kertoa taiteilijalle. Mutta helputuksen huokaus pääsi, kun kirkon ympäristö täytti autoista ja kirkko kuulijoista, jotka saivat nauttia mm. Bachin, Brahmsin ja Sibeliuksen teoksista. Pianistina oli Itamar Golan. Kesän muissa konserteissa kuultiin mm. Schubertin, Beethovenin ja Brahmsin kamarimusiikkia ja kaikki neljä Chopinin Balladia, tulkkina Arto Satukangas.

Kemiön kirkonkylän ala-asteella järjestettiin lasten ja nuorten musiikkileiri, jonka päätti julkinen konsertti.

Ensimmäisestä kesästä asti on järjestelyissä ollut mukana talkoolaisten joukko myymässä lippuja, kuljettamassa taiteilijoita ja antamassa apua siellä missä on tarvittu. Taiteiliset johtajat ovat halunneet ptää esiintyjistä huolta kuten hyvistä ystävistä ikään. Välipalat ja konserttien jälkeiset iltapalat keskusteluihin ovat olleet tärkeitä yhteisen palautumisen kannalta.

Frivilliga i kaffeserveringen
Vapaaehtoisia kahvitarjoilussa

Musiikkijuhiens ensimmäinen kesä oli menestys, joten jatkoi saatettiin suunnitelma turvallisim mielin. Vuoden 2000 festivaalille kutsuttiin suojaaja, ja tehtävän sai Länsi-Suomen läänin maaherra Heikki Koski. Toiminnanjohtajaksi oli tullut Eero Linjama. Taiteilijoita oli 14, ja konsertteja oli Kemiön lisäksi myös saaren muissa kunnissa, Dragsfjärdissä ja Västanfjärdissä. Taidemesenaatti Amos Anderssonin aikanaan omistamasta Söderlångvikin kartanosta tuli uusi konserttipaikka, samoin Angelniemen kirkosta.

Nordgren, vars stråkkvintett uruppfördes på avslutningskonserten. Cembalisten Aapo Häkkinen och gambisterna Varpu Haavisto och Markku Luolajan-Mikkola öppnade i sina konserter vägen till samlevnad mellan barockmusiken och vår tids musik. En särskild värme kändes när två generationer musicerade tillsammans. Det här hände då mor och son, Liisa Pohjola och Sakari Oramo steg upp på scenen för att framföra sydösterbottniska danser arrangerade av Toivo Kuula. En duo mellan far och son, Erkki och Martti Rautio, hade man hört redan sommaren innan.

De följande åren var viktiga för festivalen som höll på att stadga sig. I juli 2001 var åter 14 artister engagerade, utöver de konstnärliga ledarna bl.a. pianisten Laura Mikkola och violinisten Jaakko Kuusisto. Ingen sångsolist medverkade, däremot nog en stor grupp sångare: som första kör att gösta festivalen var Jubilate på plats, under ledning av Astrid Riska. Som verksamhetsledare fungerade Mia Leinonen.

Tuulikki Järf, Eero Linjama, Ralf Ginman

Sommarens uruppförande var Einojuhani Rautavaaras sonat för cello och piano, framförd av Erkki och Martti Rautio. Den nya musiken representerades också av Jaakko Kuusistos Play, som framfördes av tonsättaren själv tillsammans med Laura Mikkola, Tuulia Ylönen och Joel Laakso. En ny konsertplats var Västanfjärds stämningsfulla gamla kyrka, där den första konserten i stearinljusens sken hölls. Därmed föddes en fin tradition som fortfarande fortsätter. Ett annat nytt utrymme var ungdomslokalen Wrethalla, där Anna-Mari Kähärä och Pekka Kuusisto skapade stämning med sina egna kompositioner.

Avajaiskonsertin tähti oli baritoni Tom Krause, joka lauloi mm. Sibeliusta pianistinaan Gustav Djupsjöbacka. Kesän säveltäjä oli Pehr-Henrik Nordgren, jonka jousikvintetto kantaesitettiin päätöskonsertissa. Cembalisti Aapo Häkkinen ja viola da gamba taitajat Varpu Haavisto ja Markku Luolajan-Mikkola avasivat konsertissaan tien barokkimusiikin ja aikamme musiikin yhteiselle. Erityistä lämpöä koettiin, kun kaksoi sukupolvea musiisi yhdessä. Näin tapahtui, kun lavalle astuivat äiti ja poika, Liisa Pohjola ja Sakari Oramo, soittamaan Kuulan sovitamia eteläpohjalaisia dansseja. Isän ja pojant, Erkki ja Martti Raution duo oli tullut tutuksi jo edellisenä kesänä.

Seuraavat vuodet olivat festivaalille tärkeää vakiinnuttamisen aikaa. Heinäkuussa 2001 muusikoita oli jälleen 14, mukana taiteellisten johtajien lisäksi mm. pianisti Laura Mikkola ja viulisti Jaakko Kuusisto. Laulusolistia ei ollut, vaan iso joukko laulajia: ensimmäisenä kuorona juhlilla vieraili Jubilate johtajaan Astrid Riska. Toiminnanjohtajaksi oli tullut Mia Leinonen.

Kesän kantaesitys oli Erkki ja Martti Raution tulkitsema Einojuhani Rautavaaran sonaatti sellolle ja pianolle. Tuoretta musiikkia edusti myös Jaakko Kuusiston teos Play, jonka esittivät säveltäjän lisäksi Laura Mikkola, Tuulia Ylönen ja Joel Laakso. Uusi konserttipaikka oli Västanfjärdin tunnelmallinen vanha kirkko, jossa järjestettiin ensimmäinen Kynttiläkonsertti. Siitäpä syntyi hieno traditio, joka jatkuu edelleen. Toinen uusi tila musiikille oli nuorisoseurantalo Wrethallan, jossa Anna-Mari Kähärä ja Pekka Kuusisto tunnelmoivat omien sävellystensä parissa.

Kesäksi 2002 Kemiön Musiikkijuhat oli saanut arvokkaan statuksen: se oli kutsuttu Finland Festivals -tapahtumaketjun jäseneksi osoituksena korkeasta taiteellisesta tasosta. Juhlien perustamiseen voimakkaasti vaikuttanut kunnanjohtaja Harry Bondas oli jäämassä eläkkeelle, ja hänelle festivaali osoitti erityiskiitoksensa. Hanna Kosonen oli uusi toiminnanjohtaja.

Sommaren 2002 hade Kimito Musikdagar fått en värdefull status: festivalen hade inbjudits som medlem i evenemangskedjan Finland Festivals som en erkänsla för dess höga konstnärliga nivå. Harry Bondas, som starkt hade medverkat till festivalens födelse skulle gå i pension och till honom riktades ett särskilt tack från festivalen. Hanna Kosonen var ny verksamhetsledare.

Pianisterna Risto Lauriala och Teppo Koivisto, altviolinisten Mihail Slobodjanjuk och cellisterna Marcel Bergman och Timo-Veikko Valve var nya artistmedverkande och nya konsertlokaler var Dragsfjärds kyrka och Sagalunds museum. I den förra hördes sommarens uruppförande, Jaakko Kuusiston stråkkvartett nr. 2, Dancez, i den senare klingade Mozarts och Beethovens kammarmusik i en miljö som kom nära tonsättarnas egen tid. Barytonen Petteri Salomaa framförde som sommarens sångsolist bl.a. verk av Wolf och Madetoja tillsammans med pianisten Ilmo Ranta. I Stearinljuskonserten klingade bl.a. Bachs svit i c-moll för solocello, framförd av Timo-Veikko Valve. Katinka Korkealas tvillingsyster Sonja anslöt sig till artistgardet. Avslutningskonserten, i vilken mera storskalig kammarmusik av Beethoven, Brahms och Mendelssohn framfördes, fick namnet Grande Finale. Rubriken och de storskaliga verken har sedan dess alltid knutits till avslutningskonserten.

En etablerad festival

Som festivalens beskyddare, landshövding Heikki Koski konstaterade i sin hälsning i programboken 2003, hade Kimito Musikfestspel etablerat en position på det finländska sommarevenemangsfältet. Som nyhet för den femte sommaren fördes nu konserter också utanför Kimitoön. I Sagu charmade Gergely Bogányi publiken med ett Chopin-program och i Finby, i Kanervalas herrgårdsmiljö klingade romantisk kammarmusik. Sommarens uruppförande var Mark Gothónis stråktrio.

Nytt för det här året var också att det ordnades en barnkonsert. Sånger med djurtema framfördes både i Kimito och i Sagu.

Pianistit Risto Lauriala ja Teppo Koivisto, alttoviulisti Mihail Slobodjanjuk sekä sellistik Marcel Bergman ja Timo-Veikko Valve olivat uusia taiteilijoita, ja uusia konserttipaikkoja olivat Dragsfjärdin kirkko ja Sagalundin museo. Edellisessä kuultiin kesän kantaesitys, Jaakko Kuusiston jousikvartetto nro 2, Dancez, jälkimmäisessä soi Mozartin ja Beethovenin kamarimusiikki miljöössä, joka tuli lähelle säveltäjien omaa aikaa. Baritoni Petteri Salomaa kesän laulusolistina esitti mm. Wolfin ja Madetojan tuotantoa pianistinaan Ilmo Ranta. Kynttiläkonsertissa soi mm. Bachin sarja soolosellolle c-molli Timo-Veikko Valveen soittamana. Katinka Korkealan kaksoissisar Sonja liittyi festivaalin esiintyjäkaartiin. Päätöskonsertti, jossa kuultiin Beethovenin, Brahmsin ja Mendelssohnin laajamuotoista kamarimusiikkia, sai otsikokseen Grande Finale. Otsikko ja suurimuotoiset teokset ovat siitä alkaen liittyneet päätöskonserttiin.

Vakiintunut festivaali

Kuten festivaalin suojarila, maaherra Heikki Koski vuoden 2003 ohjelmakirjan tervehdyksessään totesi, Kemiön Musiikkijuhlat oli vakiinnuttanut asemansa Suomen kesätapahtumakentässä. Viidennen kesän utuutena konsertteja vietettiin myös Kemiönsaaren ulkopuolelle. Sauvossa Gergely Bogányi hurmasi yleisön Chopin-ohjelmalla, ja Särkisallossa Kanervalan kartanomiljöössä kaikui romanttinen kamarimusiikki. Kesän kantaesitys oli Mark Gothónin jousitrio.

Monica Groop

Uutta oli myös Lastenkonsertti. Eläinaiheisia lauluja kuultiin sekä Kemiössä että Sauvossa. Laulutaidetta edusti Monica Groop pianistinaan Ilmo Ranta. Kynttiläkonsertin taiteilijat olivat Torleif Thedéen ja Jan-Erik

För vokalmusiken stod Monica Groop tillsammans med pianisten Ilmo Ranta. Artister i stearinljuskonserten var Torleif Thedéen och Jan-Erik Gustafsson, cello, Ana Chumachenko, violin och Oscar Lysy, altviolin. De stora verken i Grande Finale-konserten var Dvořáks pianokvintett och Brahms stråkkvintett.

Under festivalen hinner man förstås göra annat en musicera också – till exempel spela golf, åtminstone på lek. Någonstans hade man hittat en gammal golfklubba och Torleif Thedéen och Jan-Erik "Gusse" Gustafsson började tävla. I brist på bollar använde man kottar. Thedéen undrade varför Gusses kottar flög så mycket längre än hans. Han hade inte märkt att kottmästaren, altviolinisten Matti Hirvikangas, alltid kastade kottar som han blött ner till Gusse och med sin större tyngd gjorde de en ståtligare båge.

Sonja & Katinka Korkela, Pentti Arajärvi

De sjätte Musikfestspelen sommaren 2004 hade en ny beskyddare, doktor Pentti Arajärvi, och en ny verksamhetsledare, Hans Tinell. Ett tjugotal artister medverkade, inklusive den tyska, fortfarande aktiva Rodin-kvartetten, med Sonja Korkeala som förstaviolinist. Nya ansikten var bl.a. sommarens sångsolist Tiina Penttilä med pianist Ilmo Ranta, violinisten Ingrid Lindholm, pianisten Ville Hautakangas och kontrabasisten Henri Dunderfeldt. Tio konserter hölls och förutom i Kimitoöns tre kommuner inkluderades också Karuna i Sagu och Angelniemi i Halikko. Repertoaren var mera mångsidig än tidigare; utöver de traditionella klassikerna hördes bland annat solo-verk för kontrabas av Kaija Saariaho och Teppo Hauta-aho, samt Alfred Schnittke.

Gustafsson, sello, Ana Chumachenko, viulu ja Oscar Lysy, alttoviulu. Grande Finalen suuret teokset olivat Dvořákin pianokvintetto ja Brahmsin jousikvintetto.

Festivaallilla ehditään toki tehdä muutakin kuin soittaa - esimerkiksi golfata, ainakin leikitisti. Jostain oli löytynyt vanha golfmaila, ja Torleif Thedéen ja Jan-Erik "Gusse" Gustafsson asettuivat kilpasille. Pallojen puutteessa lyötiin käpyjä. Thedéen ihmetteli, miksi Gussen kävyt lensivät aina paljon pidemmälle kuin hänen. Hänpä ei hoksannut, että käpymestari, alttoviulisti Matti Hirvikangas, heitti Gusselle aina kastelemansa kävyn, joka raskaampana teki paljon komeamman kaaren.

Kuudensilla Musiikkijuhlilla kesällä 2004 oli uusi suojaelia, tohtori Pentti Arajärvi ja uusi toiminnanjohtaja, Hans Tinell. Esiintyjiä oli parikymmentä, mukana saksalainen edelleen toimiva Rodin-kvartetti, jonka ensi-ilistina soittaa Sonja Korkeala. Uusia kasvoja olivat mm. kesän laulusolisti Tiina Penttilä pianistinaan Ilmo Ranta, viulisti Ingrid Lindblom, pianisti Ville Hautakangas ja kontrabasisti Henri Dunderfeldt. Konsertteja oli kymmenen, ja Kemiönsaaren silloisen kolmen kunnan lisäksi esiinnyttiin Sauvon Karunassa ja Halikon Angelniemessä. Ohjelmisto oli entistä monipuolisempi; perusklassikoiden lisäksi kuultiin mm. Kaija Saariahon ja Teppo Hauta-ahon sooloteokset kontrabassolle sekä Alfred Schnittken Hymnus sellolle ja kontrabassolle, sellistinä Katja Kolehmainen.

Olivier Messiaenin sotavankeudessa 1941 kirjoittaman Aikojen lopun kvarteton, joka pohjautuu Johanneksen ilmestyskirjan näkyihin, sanoma tuntuu tänä päivänä pelottavan ajankohtaiselta. Vankileiriltä löytyi viulisti, klarinetisti ja sellisti, ja he sekä säveltäjä pianon ääressä soittivat teoksen ensiesityksen satojen vankien ja vartijoiden muodostaessa yleisön. Kemiön kirkossa sen tulkitsivat Katinka Korkeala, Tuulia Ylönen, Clemens Weigel ja Teppo Koivisto.

Kesän kantaesitykset olivat Grande Finalessa Schubertin Okteton jälkeen kuultu Paavo

Hymnus för cello och kontrabas, med Katja Kolehmainen som cellist.

Budskapet i Olivier Messiaens Kvartett för tidens ände, skriven i krigsfångenskap år 1941 och byggd på visionerna i Johannes uppenbarelse känns idag skrämmande aktuella. I fånglägret fanns en violinist, en klarinettist och en cellist och tillsammans med tonsättaren på piano uruppförde de verket inför hundratals krigsfångar och väktare. I Kimito kyrka tolkades verket av Katinka Korkeala, Tuulia Ylönen, Clemens Weigel och Teppo Koivisto.

Sommarens uruppföranden var Paavo Korpijakkos pianokvintett, som hördes i Grande Finale-konserten, samt Asta Hyvärinens SumuS, som framfördes i barnkonsertern.

Sommaren 2005 gästades festivalen för första gången av en kammarorkester, Vox Artis under ledning av Heikki Rautasalo, som i Kimito kyrka framförde bl.a. Karl Amadeus Hartmanns Concerto funebre med Katinka Korkeala som solist, saqmt Tjajkovskijs Serenad för stråkar. En romantisk sångafton bjöd sopranen Kirsi Thum på tillsammans med pianisten Jari Tyni. Andra förstagångsgäster var bl.a. pianisten Janne Mertanen, gitarristen Ismo Eskelinen och violinisten Elina Vähälä. De sistnämnda framträdde i många olika kammaruppsättningar och som duo trivdes de i Paganinis tongångar. Via gitarrverk av mexikanske Manuel Ponce och brasilianske Radames Gnattali flödade den latinamerikanska exotiken. Barnkonserterns röda tråd var scenmusik. Med en sju-mannauppsättning framfördes musik bl.a. ur Trollflöjen, Carmen och Peer Gynt. Barnen fick också höra två uruppföranden, av Asta Hyväinen och Markku Klami. Hyvärinens verk bekantade barnen med harpan, som hanterades av Lily-Marlene Puusepp. Hitis kyrka var sommarens nya konsertplats. Där framfördes musik av Paganini, Beethoven och Boccherini. I programboken inkluderades en viktig information: "Sista färjan till Kasnäs avgår kl. 16".

Korpijaakon pianokvintetto sekä Lastenkontissa kuultu Asta Hyvärisen SumuS.

Kesän 2005 festivaalilla vieraili ensimmäisenä kammarorkesterina Heikki Rautasalon johtama Vox Artis soittaen Kemiön kirkossa mm. Karl Amadeus Hartmannin Concerto funebren, solistina Katinka Korkeala, ja Tšaikovskin Serenadin jousille. Romantisen lauluillan tarjosi sopraano Kirsi Thum pianistinsa Jari Tynin kanssa. Ensikertalaisia heidän lisäksi olivat mm. pianisti Janne Mertanen, kitaristi Ismo Eskelinen ja viulisti Elina Vähälä. Viimemainitut esiintyivät monenlaisissa kamarikokoopanoissa, ja kahdestaan he ilakoivat Niccolo Paganinin sävelien parissa. Meksikolaisen Manuel Poncen ja brasiliolaisen Radames Gnattalin kitarateosten myötä ilmoille tulvahti eteläamerikkalaista eksotiikkaa. Lastenkonsertin punainen lanka oli näyttämömusiikki. Seitsemän muusikon voimin kuultiin säveliä mm. Taikahuilusta, Carmenista ja Peer Gytistä. Lapset kuulivat myös kaksoi kantaesitystä, säveltäjänä Asta Hyväinen ja Markku Klami. Hyvärisen teos teki lapsille tutuksi harpun, helisyttäjänä Lily-Marlene Puusepp. Hiittisten kirkko oli kesän uusi konserttipaikka. Siellä soitettiin Paganinia, Beethovenia ja Boccherinia. Ohjelmakirjassa annettiin tärkeä tieto: "Viimeinen lautta Kasnäsiin lähee klo 16."

Hitis kyrka - Hiittisten kirkko

Kynttiläkonsertissa soi Bach, Paganini ja Dvořák, esiintyjinä mm. Elina Vähälä, Jan-Erik Gustafsson ja Ismo Eskelinen. Grande Finaleessa kuultiin kantaesityksenä Mark Gothónin klarinettikvintetto Cercando. Konsertin päätti Brahmsin pianokvartetto c-molli.

I stearinljuskonserten klingade Bach, Paganini och Dvořák, framförda av bl.a. Elina Vähälä, Jan-Erik Gustafsson och Ismo Eskelinen. I Grand Finale hördes som uruppförande Mark Gothónis klarinettkvintett Cercando. Konserten avslutades med Brahms pianokvartett i c-moll.

En ny konsertsal

En sextett bestående av Katinka och Sonja Korkeala, Ulla Soinne, Martti Rautio, Tuomas Ylinen och Izumi Tateno bildade en stabil artistbas för festivalen 2006. Som verksamhetsledare hade Sanna Järf engagerats. I Kimito hade ett nytt kulturcentrum, Villa Lande invigts, vars konsertsal med 250 sittplatser blev en fin lokal för musiken. Öppningskonserten i den salen ordnades i samarbete med Raseborgs Andelsbank. I och med detta inleddes ett fruktbart och växande samarbete med den regionala företagsvärlden. Musiken klingade också i Amosparkens skola, där musiklägrets avslutningskonsert hölls.

Izumi Tateno, som återvände till konsertestraden efter sjukdom, tolkade i flera konserter verk skrivna för vänster hand av bl.a. Pehr-Henrik Nordgren, Michio Mamiya, Maria Kallionpää och Paavo Korpijaakko. De två sistnämnda verken var uruppföranden tillägnade Tateno. Han framförde också en sällan framförd raritet, Johannes Brahms transkription för vänster hand av Bachs Chaconne d-moll för soloviolin.

Sommarens sångsolist, sopranen Laura Pyrrö med pianisten Tiina Laitila förtjusade med toner av bl.a. Samuel Barber och Aulis Sallinen. Mera riviga tongångar bjöds det på i Wrethalla med folkmusikensemblen JPP, tidigare kända som Järvelän pikkupelimannit, från Kaustby. Etnotongångar blandade med tango hördes i Villa Lande: i Kristina Kuusistos händer klingade det argentinska dragspelet bandóneon och i Mari Mäntyläs den tiosträngade gitarren decacord. Astor Piazzolas och Unto Mononens musik hade inte hörts tidigare i Kimito. Grande Finale-konsertens stora verk var Brahms pianokvintett i f-moll.

Uusi konserttisali

Katinka Korkealan, Sonja Korkealan, Ulla Sointeen, Martti Raution, Tuomas Ylisén ja Izumi Tatelon muodostama kuusikko loi vankan esiintyjäpohjan kesän 2006 festivaalille. Toiminnanjohtajana oli aloittanut Sanna Järf. Kemiöön oli valmistunut uusi kulttuurikeskus, Villa Lande, jonka 250-paikkaisesta konserttisalista tuli hieno tyssija musiikille. Siellä soitetun avajaiskonsertin yhteistyökumppanina oli Raaseporin Osuuspankki. Tästä sai alkunsa hedelmällinen, kasvava yhteistyö alueen yritysmailman kanssa. Soitto soi myös Amospuiston koulussa, jossa pidettiin musiikkileirin päätöskonsertti.

Estradeille sairauden jälkeen palannut Izumi Tateno tulkitsi useassa konsertissa teoksia vasemmalle kädelle, säveltäjinä mm. Pehr-Henrik Nordgren, Michio Mamiya, Maria Kallionpää ja Paavo Korpijaakko. Kahden viimemainitun teokset olivat Tatenoille omistettuja kantaesityksiä. Hän soitti myös harvoin kuullun erikoisuuden, Johannes Brahmsin transkription vasemmalle kädelle Bachin sooloviululle säveltämästä d-molli-Chaconnesta.

Izumi Tateno

Laulujen taikaan mm. Samuel Barberin ja Aulis Sallisen sävelin vei kesän laulusolisti, sopraano Laura Pyrrö pianistinaan Tiina Laitila. Räväkkää väriä Wrethallan iltaan toi kaustislainen kansanmusiikkiyhcie JPP, aiemmalta nimeltään Järvelän pikkupelimannit. Etnomusiikin sävyjä, tangoon kätkettyinä, kuultiin Villa Landessa: Kristina Kuusiston käsissä soi argentiinalainen harmonikka bandóneon ja Mari Mäntylän käsissä kymmenkielinen kitara decacordi. Astor Piazzellan

Markku Kolehmainen, Otto Virtanen, Tuulia Ylönen

Festivalen sommaren 2007 öppnades av barytonen Jorma Hynninen och pianisten Ilmari Räikkönen, som i sin konsert framförde musik av Sibelius och Kilpinen. Ett nyt koncept som sedan blivit en bestående del av festivalen var Torgkonserten med fritt inträde. Nya artister var bl.a. Valeria Resjan, flöjtisten Ilpo Mansnerus och fagottisten Otto Virta, samt Wellen-trio bestående av Sofia Wilkman, Ingrid Lindblom och Tomas Nuñez-Garcés och som framförde musik av bl.a. Haydn och Brahms.

Under sommaren hördes flera av tonsättarna Rachmaninovs, Glinkas, Stravinskijs, Dvořáks och Moszkowskijs verk, då slavisk musik var ett av festivalens teman. Det andra var romsk musik. Ensemblen Zingara, bestående av mezzosopranen Marjatta Airaksinen, cellisten Tero Airaksinen, samt gitarristerna Jyrki Mylläriinen och Ismo Eskelinen bjöd publiken i Villa Landen på en färgerprakande upplevelse. Lokstallet i Salo var en ny konsertlokal, där Katinka Korkeala, Valeria Resjan, Tuulia Ylönen och Otto Virtanen framträdde. Stearinljuskonsertens tonsättare var bl.a. C. Ph. E. Bach och W. A. Mozart, i vars flöjtkvartett Ilpo Mansnerus flöjt klingade. I Grande Finale-konserten ljöd bl.a. Brahms och Heitor Villa-Lobos.

Kimito Musikfestspel firade tioårsjubileum sommaren 2008. Martti Rautio hade lämnat det konstnärliga ledaruppdraget och i hans ställe tillträdde Katinka Korkealas tvilling-syster Sonja Korkeala. Olli Hirvonen var ny verksamhetsledare. Musiken förde lyssnarna till Italien, Ryssland, Ungern, Spanien och Argentina. För andra gången medverkade också en kammarorkester, nu La Tempesta under ledning av Erkki Rautio, som bjöd på musik av Vivaldi och Rautavaara. Einojuhani

ja Unto Monosen musiikkia ei ollut aiemmin Kemiössä kuultu. Grande Finalen suurteos oli Brahmsin pianokvintetto f-molli.

Kesän 2007 Musiikkijuhat avautui bariton Jorma Hynnisen ja pianisti Ilmari Räikkönen Sibeliusta ja Kilpistä sisältäneellä konsertilla. Uusi, pysyväksi jäänyt tapahtuma, oli pääsynmaksuton Torikonsertti. Uusia taiteilijoita olivat mm. pianisti Valeria Resjan, huilisti Ilpo Mansnerus ja fagotisti Otto Virtanen sekä Sofia Wilkmanin, Ingrid Lindblomin ja Tomas Nuñez-Garcésin muodostama Wellen-trio, joka soitti mm. Haydnin ja Brahmsin teoksia.

Kesän mittaan kuultiin useita säveltäjien Rahmaninov, Glinka, Stravinsky, Dvořák ja Moszkowski teoksia, sillä slaavilaisuus oli toinen kesän teemoista. Toinen oli mustalaismusiikki. Mezzosopraano Marjatta Airaksen, sellisti Tero Airaksen sekä kitaristien Jyrki Mylläriinen ja Ismo Eskelinen muodostama Zingara-yhtye järjesti Villa Landen yleisölle värikäänä räiskyvän elämyksen. Salon Veturitalli oli uusi konserttipaikka, jossa esiintyivät Katinka Korkeala, Valeria Resjan, Tuulia Ylönen ja Otto Virtanen. Kynttiläkonsertin säveltäjiä olivat mm. C. Ph. E. Bach ja W. A. Mozart, jonka huilukvartetossa helisi Ilpo Mansneruksen huili. Grande Finalessa soi mm. Brahms ja Heitor Villa-Lobos.

Kemiön Musiikkijuhi kymmenvuotisjuhlia vietettiin kesällä 2008. Martti Rautio oli jättäytynyt taiteellisesta johtajuudesta, ja tilalle oli tullut Katinka Korkealan kaksoissisar Sonja Korkeala. Uusi toiminnanjohtaja oli Olli Hirvonen. Musiikki kuljetti kuulijointa Italiaan, Venäjälle, Unkariin, Espanjaan ja Argentiinaan. Toisen kerran oli kesässä mukana kamariokesteri, nyt Erkki Raution johtama La Tempesta, jonka konsertissa kuultiin Vivaldia ja Rautavaaraa. Einojuhani Rautavaaran 80-vuotisjuhlavuotta vietettiin soittamalla hänen musiikkiaan monessa muussakin konsertissa. Kesän kantaesitys oli hänen teoksensa Summer Thoughts viululle ja pianolle. Vino prinsessa oli sellisti Ulla Hammarbergin ja pianisti Kati Bergmanin esittämä tarinallinen lastenkonsertti. Kynttiläkonsertin erikoisuutena Sonja Korkeala ja Ulla Soinne esittivät kaikille pianonsoit-

Rautavaaras 80-årsjubileum firades genom att flera av hans verk framfördes under festivalens konserter. Sommarens uruppförande var hans komposition Summer Thoughts för violin och piano. Den sneda prinsessan var en berättelseformad barnkonsert framförd av cellisten Ulla Hammarberg och pianisten Kati Bergman. Som specialitet i stearinljuskonserten framförde Sonja Korkeala och Ulla Soinne på violin och altviolin Bachs tvåstämmiga inventioner, bekanta för alla som någon gång studerat piano. Astor Piazzolla var även denna sommar starkt närvarande i ensemblen Tangueros Polares konsert.

Sopranen Birgit Beckherrn framträddes i några kammarmusikkonsenserter med musik av bl.a. Sjostakovitj och Wagner. I avslutningskonserten klingade denna gång inte storskalig kammarmusik utan Grande Basso Jaakko Ryhänen. Förutom att ackompanjera framförde pianisten och organisten Pertti Eerola också egna solonummer. Programmet sträckte sig från Bach, via Verdi till finska folkliga koraler.

Namnet ändras

Kimito, Dragsfjärd och Västanfjärd förenades till Kimitoöns kommun i början av år 2009 och därmed ändrades också festivalens namn till Kimitoöns Musikfestspel. Nya vindar blåste åter i repertoaren. Minnesåret för judeförföljelserna hördes: i Karuna kyrka uppförde Atte Kekkonen en bön till martyrrernas minne. Den i koncentrationslägren som 25-åring mördade Gideon Kleins fina stråkkvartett representerade det som då klassades som degenererad konst. En nyhet var också en jazz- och popbetonad kväll, som omfattade ett framträdande av dans-teatern Dis Tanz. Den brasilianska aftonen innehöll dansrytmer och populärmusik. I 35-årsjubileumskonserten för Kimitoöns musikgille framfördes årets uruppförande, 60-årsjubilerande Kalevi Ahos stråkkvintett Hommage à Schubert.

Artister som medverkade första gången var pianisterna Siegfried Mauser och Wolfram Schmitt-Leonardy, altviolinisten Wen Xiao

toa opiskelleille tuttuja Bachin kaksiäni-siä inventioita viululla ja alttoviululla. Astor Piazzolla oli tänäkin kesänä vahvasti esillä Tangueros Polares -yhtyeen konsertissa.

Sopraano Birgit Beckherrn esiintyi muutamassa kamarimusiikkikonsertissa laulaen mm. Šostakovitš ja Wagneria. Päättöskonsertissa ei tällä kertaa soinut suurimuotoinen kamarimusiikki, vaan siellä jylesi Grande Basso Jaakko Ryhänen. Pertti Eerola esiintyi paitasi Ryhäsen piano- ja urkupartnerina, myös omin sooloin. Ohjelma ulottui Bachista Verdin kautta suomalaisiin kansankoraaleihin.

Nimi muuttuu

Kemiö, Dragsfjärd ja Västanfjärd yhdistivät Kemiönsaaren kunnaksi vuoden 2009 alusta, ja niinpä myös festivaalin nimi muuttui Kemiönsaaren Musiikkijuhliksi. Uusia tuulia puhalsi taas ohjelmistossa. Juutalaisvainojen muistovuosi kuului: Karunan kirkossa kaikui Atte Kekkosen esittämä rukous marttyyrien muistolle. Keskitysleirillä 25-vuotiaana kuolleen Gideon Kleinin hieno jousikvartetto edusti aikanaan rappiotaiteeksi tuomitusta musiikkia. Utta oli myös jazz- ja pop-sävyinen ilta, johon liittyi tanssiteatteri Dis Tanzin esitys. Brasilianska ilta sisälsi maan tanssirytmijä ja populaarmusiikkia. Kemiönsaaren Musiikkikillan 35-vuotisjuhlakonsertissa soi vuoden kantaesitys, 60 vuotta täyttäneen Kalevi Ahon jousikvintetto Hommage à Schubert.

Katinka & Sonja Korkeala, Ulla Soinne,
Katja Kolehmainen, Marko Ylönen

Ensikertalaisia taiteilijoita olivat pianistik Siegfried Mauser ja Wolfram Schmitt-Leonardy, alttoviulisti Wen Xiao Zheng, harpisti Laura Hynninen, sopraano Helena Juntunen ja hänen pianistinsa Eveliina Kytölämäki. Viimemainittujen lied-illässä oli vahva

Zheng, harpisten Laura Hynnien, sopranen Helena Juntunen och hennes pianist Eveliina Kytölä. I de sistnämndas lied-afton serverades en rejäl dos nordisk sånglyrik med tonsättare som Aarre Merikanto, Wilhelm Stenhammar och Ture Rangström.

Stearinljuskonserten blev en stålig dubbelkonsert ”från kyrka till kyrka”: I Västanfjärds gamla kyrka var stämningen hög i Bachs sällskap, och beledsagade av facklor fortsatte man sedan till Västanfjärds nya kyrka och Arnold Schönbergs underbara Verklärte Nacht. Efter detta har den senare konserten varit den egentliga stearinljuskonserten.

Lunchkonserten beledsagad av Westers skärgårds meny och torgkonserten hörde till sommaren och i Westankärr gårds gamla ladugård åtföljdes musiken av en fotoutställning. De stora verken i Grande Finale var André Caplets Conte fantastique för harpa och stråkkvartett, baserad på en skräckberättelse av Edgar Allan Poe, samt Mozarts pianokvartett i g-moll.

Festivalen hade under de tidiga åren ofta bytt verksamhetsledare. Nu gick uppdraget till Jukka Mäkelä som fortfarande sköter posten och som medfört nya arbetsrutiner och en stabil kontinuitet i organisationen. En annan garanti för kontinuiteten har varit Robi de Godzinsky som sedan den andra sommaren spelat in konserterna.

År 2010 hade det gått 200 år sedan de stora romantikerna Frédéric Chopins och Robert Schumanns födelse. Det här noterades redan i öppningskonserten då tenoren Yoshifumi Hata och pianisten Martti Rautio tolkade Schumanns sångcykel Dichterliebe. Sopranen Helena Juntunen och Eveliina Kytölä påminde om att även Clara Schumann var en fin tonsättare genom att framföra hennes sånger. Chopins sånger framförs inte ofta men så skedde också nu.

En djupdykning i liedens värld bjöd Yoshifumi Hata och Martti Rautio på i sin tolkning av Schuberts Winterreise. Blåskvintetten Ensemble Berlin bjöd i sin konsert på blåskammarmusikens pärlor, som Ligeti och

annos pohjoismaista laululyrikkaa säveltäjänä Aarre Merikanto, Wilhelm Stenhammar ja Ture Rangström.

Kynttiläkonsertti muuttui upeaksi kirkosta kirkkoon -kaksoiskonsertiksi: Västanfärdin vanhassa kirkossa tunnelmoitiin mm. Bachin sävelin, ja soihtukulkueen johdattelemana vaellettiin Västanfjärdin uuteen kirkkoon hiljentymään Arnold Schönbergin Kirkastetun yön ihaniin säveliin. Tästä lähtien jälkimmäinen konsertti on ollut se varsinaisen Kynttiläkonsertti.

Westersin saaristolaismenun siivittämä Lounaskonsertti ja Torikonsertti kuuluivat kesään, ja Westankärrin kartanon Vanhassa navetassa musiikkiin liittyi valokuvanäytteily. Grande Finalen suuria teoksia olivat Edgar Allan Poen kauhutarinasta inspiroitunut André Capletin Conte fantastique harpulle ja jousikvartetille sekä Mozartin pianokvartetto g-moll.

Festivaalin toiminnanjohtajat olivat alkuvuosina vaihtuneet tiheästi. Nyt remmiin oli astunut Jukka Mäkelä, joka hoitaa tehtävää edelleen ja on tuonut organisaatioon uusia toimintatapoja ja turvallista jatkuvuutta. Toinen jatkuvuuden takuumies on ollut Robi de Godzinsky, joka on tallentanut konsertit toisesta kesästä alkaen.

Robert "Robi" de Godzinsky

Vuonna 2010 oli kulunut 200 vuotta suuren romantikkojen, Frédéric Chopinin ja Robert Schumannin syntymästä. Tämä kuului jo Avajaiskonsertissa, jossa tenori Yoshifumi Hata ja pianisti Martti Rautio tulkitsivat Schumannin Dichterliebe-laulusarjan. Sopraano Helena Juntunen ja Eveliina Kytölä muistuttivat, että myös Clara Schumann oli hieno säveltäjä esittämällä hänen laulujaan.

Nielsen. Dess medlemmar Pirmin Grehl, Christoph Hartmann, Andreas Ottensamer, Stefan de Leval Jezierski och Cornelius Rinderle medverkade också i många andra sammansättningar. Bland den italienska kvällens tonsättare fanns Donizetti och Pasculli, som för sin skicklighet av samtiden kallades oboens Paganini. I dubbekonserten Från kyrka till kyrka ändrades tågordningen permanent: först musicerades det i Västanfjärds nya kyrka, där bl.a. sommarens uruppförande, Jouni Kaipainens Inno för altviolin och piano spelades. I stearinljuskonserten i gamla kyrkan stillade man sig med musik av bl.a. Barber och Händel.

New Orleans-jazz hördes i Villa Lande under trumpetisten Wendell Brunious och hans bands konsert. Pianist var Robi de Godzinsky. I supékonserten i Strandhotelllet i Dalsbruk trädde man in i de franska chansonernas och den tyska schlagerernas värld till sammans med sångsolisten Atte Kekkonen. Grande Finale avslutades med Mozarts kvintett i Ess-dur för piano och blåsinstrument.

Sommaren 2011 genomfördes innan själva festivalen en samkonsert ordnad tillsammans med Baltic Jazz. På bruksområdet i Dalsbruk höll symfoniorkestern Vivo och Antti Sarpilas Opera Big Band konserten Opera Meets Jazz. I konserten som dirigerades av Esa Heikkilä strålade sopranen Mari Palo, mezzosopranen Essi Luttinen, tenoren Petri Bäckström och barytonen Riku Pelo. Åbo var detta år Europas kulturhuvudstad och evenemanget var en del av konsertserien Loisto. I tjuvstartkonserten i Sandö hördes Eveliina Kytöläniemi på fortepiano. Solister var Essi Luttinen och Petri Bäckström.

Eveliina Kytöläniemi, Essi Luttinen, Petri Bäckström

Chopinin lauluja ei usein kuule - nytpä kuultiin niitäkin.

Sukelluksen liedin maailman syvyyksiin tarjosivat Yoshifumi Hata ja Martti Rautio tulkinnallaan Schubertin Winterreisesta. Puhallinkintteli Ensemble Berlin pudotteli omassa konsertissaan puhallinkamarimusiikin helmiä, kuten Ligetiä ja Nielseniä. Sen jäsenet Pirmin Grehl, Christoph Hartmann, Andreas Ottensamer, Stefan de Leval Jezierski ja Cornelius Rinderle jalkautuivat moniin muihinkin kokoonpanoihin. Italialaisen illan säveltäjiä olivat mm. Donizetti ja Pasculli, joita taituruutensa tähden kutsutiin aikanaan oboen Paganiniksi. Kirkosta kirkonkaksoiskonsertissa kirkkojen järjestys vaihtui pysyvästi: ensin oltiin Västanfjärdin uudessa kirkossa, jossa kuultiin mm. kesän kantaesitys, Jouni Kaipaisen Inno alttoviululle ja pianolle. Vanhan kirkon Kynttiläkonsertissa hiljennyttiin mm. Barberin ja Händelin sävelten äärelle.

Atte Kekkonen

Jazzia New Orleansin tylliin kuultiin Villa Landessa trumpetisti Wendell Bruniousin yhteen siivittämänä. Pianistina oli Robi de Godzinsky. Illalliskonsertissa Taalintehtaan Strandhotellissa päästiin ranskalaisten chansonien ja saksalaisten schlagerien maailmaan, laulusolistina Atte Kekkonen. Grande Finalen päätti Mozartin kvintetto Es-duuri pianolle ja puhaltimille.

Kesän 2011 festivaalia edelsi yhdessä Baltic Jazzin kanssa Taalintehtaan ruukkialueella pidetty Sinfoniaorkesteri Vivon ja Antti Sarpilan Opera Big Bandin yhteiskonsertti Opera Meet Jazz. Esa Heikkilän johtamassa konsertissa loistivat sopraano Mari Palo, mezzosopraano Essi Luttinen, tenori Petri Bäckström ja baritoni Riku Pelo. Turku oli tuolloin Euroopan kulttuuripaikkakuppi, ja

Antonín Dvořák och Franz Liszt figurerade i många konserter med början i öppningskonserten, där två festivaldebuterande pianister, Sonja Fräki och Niklas Pokki framträdde. En ny konsertplats var Storfinnhova gård, som både bjöd på en läcker middagsmeny och ett underhållande, sångbetonat program. Ny på kartan var också Salos kulturhus KIVA. Där förtrollade Sonja Fräki och Niklas Pokki i Liszts toner. Giovanni Bottesini var en ledande virtuos på kontrabas under 1800-talet och hans musik framfördes av Rodin-kvartetten och basisten Ulrich Wolff. Gustav Mahlers pianokvartett inleddes konserthelheten Från kyrka till kyrka och i stearinljuskonsernen klingade bl.a. Telemanns och Dvořáks musik.

Judar och romer levde i tiderna sida vid sida i Bessarabien i det nuvarande Moldavien. Deras musik blandades till en säregen och färgstark väv, som presenterades av den enastående ensemblen Doina Klezmer i Villa Lande, med Hannu Vasara som ciceron.

Sommarens uruppförande, Jouni Kaipainens sångsvit Var det Edith, till dikter av Edith Södergran, framförd av Helena Juntunen och Eveliina Kytömäki, samt Rodin-kvartetten och Ulrich Wolff hördes i Grande Finale. Konserten avslutades också med sång, då Essi Luttinen och Petri Bäckström med kammarensemble framförde delar ur Gabriel Faurés svit La bonne chanson.

En allt mera mångfasetterad festival

Verksamhetsledaren Jukka Mäkelä hade inför festivalen 2012 skapat ett nytt, fyra personer starkt festivalteam bestående av yrkesstudierande inom musik. Föreningen för Kimitoöns Musikfestspel hade redan föregående år grundats på hans initiativ för att upprätthålla festivalens och musik-danslägrets verksamhet. Det hade blivit dags att ta farväl av Kimitoöns Musikgille som organiserör, men inte som samarbetspartner.

Ett stort steg framåt innebar anskaffandet av scenedekorationer som kan anpassas för olika utrymmen och som främst är avsedda att förbättra musikernas synlighet. Som en

tämä tilaisuus kuului vuoden Loisto-konserttsarjaan. Sandön Varaslähö-konsertissa Eveliina Kytömäen sormissa soi fortepiano. Solisteina lauloivat Essi Luttinen ja Petri Bäckström.

Antonín Dvořák ja Franz Liszt olivat monen konsertin säveltäjänimiä alkaen Avajaiskonsertista, jossa esiintyi kaksi ensikertalais-pianistia, Sonja Fräki ja Niklas Pokki. Uusi konserttipaikka oli Storfinnhova Gård, jonka Illalliskonsertin menu oli yhtä herkullinen kuin konsertin viihdyttävä, laulupainotteinen ohjelma. Uusi paikka oli myös Salon Kulttuuritalo KIVA. Siellä Sonja Fräki ja Niklas Pokki taituroivat Lisztin sävelin. Giovanni Bottesini oli 1800-luvun ylivertainen kontrabassovirtuoso, ja hänen musiikkiaan esittivät Rodin-kvartetti ja basisti Ulrich Wolff. Gustav Mahlerin Pianokvartetto aloitti Kirkosta kirkkoon -konsertit, ja Kynttiläkonsertissa soi mm. Telemannin ja Dvořákin musiikki.

Euroopan juutalaisia ja mustalaisia eleli aikoinaan rinnakkain Bessarabiassa nykyisen Moldavian alueella. Heidän musiikkinsa sekoittuvat omintakeisen värikääksi kudokseksi, jota tarjoili Villa Landessa huikea Doina Klezmer -yhtye, primaksena Hannu Vasara.

Kesän kantaesitys, Edith Södergrarin runoihin Jouni Kaipaisen säveltämä laulusarja Var det Edith, tulkitsijoinaan Helena Juntunen, Eveliina Kytömäki, Rodin-kvartetti ja Ulrich Wolff, kuultiin Grande Finalessa. Laulumuusikkiin konsertti myös päätti: osia Gabriel Faurén sarjasta La bonne chanson esittivät Essi Luttinen ja Petri Bäckström kamariyhteen myötäilemänä.

Yhä moni-ilmeisempi festivaali

Toiminnanjohtaja Jukka Mäkelä oli kesään 2012 tultaessa kehittänyt festivaalivikon tueksi uuden, musiikin ammattiopiskelijoista muodostuneen nelihenkisen festivaalituumiin. Jo edellisenä vuonna oli hänen aloitteestaan perustettu Kemiönsaaren musiikkijuhlayhdistys ylläpitämään Musiikkijuhlien ja musiikki-tanssileirin toimintaa. Oli tullut aika jäähyväisille Musiikkikillan alaisuudessa, mutta ei yhteistyölle.

överraskning kom att elementen också förbättrade konsertlokalernas akustik.

Den här sommaren bjöd på en rad kändakammarensembler: Nya Helsingforskvarternen, Ensemble Transparent, BarockOstrobothnia under ledning av Kreeta-Maria Kentala och den fräsiga underhållningsensemblen Nasevat kurtut med Ulla Tapaninen i spetsen. En ny konsertplats var Labbnäs semestergård, som bjöd på läckra lunchkonsörper.

150 år hade gått sedan Claude Debussys födelse, så hans musik var frikostigt representerad. Festivalen öppnades med hans stråkkvartett och i samma konsert hördes årets uruppförande, Juho Mietticens sångsvit Kolme askelta, framförd av Essi Luttinen och Ensemble Transparent, bestående av Erica Nygård, flöjt, Torsten Tiebout, altviolin och Päivi Severeide, harpa. Den här trion var flitigt närvarande i flera konserter och framförde också sällan hörda verk av bl.a. Charles Koechlin och Carlos Salzedo. Nya Helsingforskvarternen, bestående av Petri Aarnio, Taija Angervo, Ilari Angervo och Joel Laakso, tolkade i sin konsert Mozart, Anton Webern och Maurice Ravel.

Den niohövdade ensemblen BarockOstrobothnia trollade fram barocktida skatter, bland annat av de märkliga harmoniernas mästare Francesco Geminiani och mera bekant Händel. I den första av konserterna Från kyrka till kyrka framförde ensemblen berättande musik: Böndernas kyrkfärd och Bataljen kom från Bibers penna, Fäktningsskolan från J. H. Schmelzers. I stearinljuskonserten hördes musik av en av våra tidigaste tonsättare, Erik Tulindberg, tolkad av Kreeta-Maria Kentala. Debussys trio för flöjt, altviolin och harpa avslutade konserten. Grande Finale var BarockOstrobothnias strålande afton, med tonsättare som Geminiani och Corelli.

Som förhandsevenemang till Kimitoöns Musikfestspel 2013 framfördes en konsertversion av Jyrki Linjamas kyrkoopera *Die Geburt des Täufers*. Verket, som berättar om Johannes Döparens födelse, leddes av Juhani Lamminmäki. Orkestern Soli Deo

Suuri kehitysaskel oli eri tiloihin soveltuват esiintymislavaelementit, joilla oli ensisijaisesti tarkoitus parantaa näkyvyyttä esiintyjiin. Yllätykseksi huomattiin, että lava paransi myös esiintymispalikojen akustiikkaa.

BarockOstrobothnia

Tämä kesä marssitti esiiin tunnettuja kamariyhtyeitä, joita olivat Uusi Helsinki -kvartetti, Ensemble Transparent, Kreeta-Maria Kentalan liidaama BarockOstrobothnia ja räväkkää viihdegenreä edustava Nasevat kurtut, keulahahmona Ulla Tapaninen. Uusi konserttipaikka oli Labbnäsin lomakoti, josta kehkeytti herkullisten Lounaskonserttien pitopaikka.

Claude Debussyn syntymästä oli kulunut 150 vuotta, joten hänen musiikkiaan kuultiin runsaasti. Juhlat avattiin hänen jousikvartettolaan, ja samassa konsertissa kuultiin myös kesän kantaesitys, Juho Miettisen laulusarja Kolme askelta, esittäjinä Essi Luttinen ja Ensemble Transparent eli Erica Nygård huili, Torsten Tiebout, alttoviulu ja Päivi Severeide, harppu. Kolmikko urakoi monissa konserteissa esittäen myös harvoin kuultua musiikkia, tekijönä mm. Charles Koechlin ja Carlos Salzedo. Petri Aarnion, Taija Angervon, Ilari Angervon ja Joel Laakson muodostama Uusi Helsinki -kvartetti tulkitsi omassa konsertissaan Mozartia, Anton Webertiä ja Maurice Ravelia.

Yhdeksänhenkinen BarockOstrobothnia loihti esiiin barokin aarteita, mm. outojen harmonioiden mestaria Francesco Geminiania ja tuttua Händeliä. Ensimmäisessä Kirkosta kirkkoon -konsertissa yhtye esitti tarinoivaa musiikkia: Talonpoikien kirkkomatkja ja Taistelu ovat von Biberin sulkakynästä, Miekkailukoulun tekijä on J. H. Schmelzer.

gloria och solisterna Ursula Langmayr, Tuula Paavola, Niall Chorell och Esa Ruuttunen medverkade. Redaktör Ann-Christin Schevelew introducerade operans intrig och hon medverkade också som konferencier i sommarens övriga konserter.

Festivalens kärna utgjordes fortsättningsvis av kammarmusik, men även etnomusik, dansrytmer, underhållningsmusik och jazz inkluderades nu. Bild- och fotokonst hade blivit delar av konsertupplevelsen. Tonsättares bemärkelseår hade redan tidigare angett tonen i repertoarplaneringen och så även nu. Giuseppe Verdi föddes år 1813 och Benjamin Britten år 1913, och dessa två tonsättares musik gick som en röd tråd genom snart sagt alla konserter. Sommarens sångsolist Essi Luttinen tolkade tillsammans med pianisten Ilmo Ranta både Britten och Verdi i olika konserter. I den engelska kvällen i Sagu kyrka klingade utöver Britten också musik av Purcell och Händel – Tysklands gåva till det engelska musiklivet – med Petteri Pitko på cembalo och Eero Palviainen på luta. Den italienska kvällen bjöd på sånger av Verdi och hans stråkkvartett, samt musik av Pasculli och Respighi.

Det var nära att konserten i Sagu kyrka hade saknat Eero Palviainen och hans luta. De övriga framträdande åkte med andra skjutsar, men Palviainens kusk fick under en simtur höra att musikerns instrument var bakom lås och bom i logiet. Det blev snabbutryckning ur sjön. Till all lycka finns det mobiltelefoner! Efter många samtal öppnades dörrarna och artisten, lutan och övriga konsertattiraler kom i sista sekunden fram till kyrkan.

BarockOstrobothnia och Kreeta-Maria Kentala överraskade lyssnarna på Strandhotelllet i Dalsbruk genom att glatt blanda barocka dansrytmer och spelmannsmusik. I den första Från kyrka till kyrka-konserten spelade orkestern bl.a. musik av Vivaldi. I stearinljuskonserten förtrollade Päivi Severeide med sin harpa till toner av Britten. Avslutningskonserten kallades den här sommaren Das grosse Finale, eftersom samtliga tonsättare var tyska, inklusive Händel, fast engelsmännens senare adopterade honom.

Kynttiläkonsertissa kuultiin ensimmäisiin säveltäjiimme kuuluneen Erik Tulindbergin musiikkia Kreeta-Maria Kentalan tulkintana. Debussy trio huilulle, alttoviululle ja harpulle päätti konsertin. Grande Finale oli BarockOstrobothnian upea ilta, säveltäjinä mm. Geminiani ja Corelli.

Kemiönsaaren Musiikkijuhlien 2013 ennakkotapahtumana esitettiin konserttiversiona Jyrki Linjaman kirkko-ooppera Die Geburt des Täufers. Johannes Kastajan syntymästä kertovan teoksen johti Juhani Lamminmäki, orkesterina oli Soli deo gloria, solisteina Ursula Langmayr, Tuula Paavola, Niall Chorell ja Esa Ruuttunen. Toimittaja Ann-Kristin Schevelew johdatteli yleisön oopperan tapahtumiin, ja hän juonsi myös kesän muita konsertteja.

Ilmo ranta & Essi Luttinen

Festivaalin ytimen muodostti edelleen kamari-musiikki, mutta mukaan oli tullut myös etnomusiikkia, taansirytmeyä, viihdemusiikkia ja jazzia. Kuva- ja valokuvataide olivat tulleet osaksi konserttikokemuksia. Säveltäjien merkkivuodet olivat jo aiemmin antaneet vinkkejä ohjelmistosuunnittelun, niin nytkin. Giuseppe Verdi syntyi 1813 ja Benjamin Britten 1913, ja näiden juhlavuosisäveltäjien musiikki oli punaisena lankana lähes konsertista konserttiin. Kesän laulusolisti Essi Luttinen pianistinaan Ilmo Ranta tulkitsi eri konserteissa sekä Britteniä että Verdiä. Englantilaisessa illassa Sauvon kirkossa soi Brittenin lisäksi Purcellin ja Händelin – Saksan lahja Englannin musiikkielämälle – musiikki, mukana Petteri Pitko cembalon ääressä ja Eero Palviainen luuttuineen. Italialainen ilta tarjosi Verdin lauluja ja jousikvarteton, myös Pascullia ja Respighiä.

BarockOstrobothnia framförde konserter för olika sammansättningar även av Telemann, Wassenaer och Muffat.

Den första som planerade Kimitöns Musikfestspels programblad var Tiiti Mendelin, år 2003 efterträdd av Tom Lindqvist. Från år 2006 pryddes omslagen av Ilmari Rautios oljemålningar, tills sommaren 2014 Riitta Nelimarkkas söta figur tog plats och något modifierad återkom som bildmaskot även de tre följande åren.

Broschyry - Esitteitä

Nu firades kvintetternas sommar. Philharmonic Wind Players Berlin, dvs. Ego Egorkin, flöjt, Christoph Hartmann, oboe, Ishay Lantner, klarinett, Félix Dervaux, valthorn och Sophie Dartigalongue, fagott framförde flera blåskvintetter och för stråkkvintetternas del var det de flitiga Katinka och Sonja Korkeala som med växlande medmusiker var i farten. Bland dessa fanns festivaldebutanterna Ingolf Turban, violin, Samuli Peltonen, cello och Ville Väätäinen, kontrabas. Bland blåsmusiktionsättarna kan nämnas Franz Danzi, György Ligeti och Paul Hindemith. Öppningskonsertens avslutningsnummer var Mozarts kvintett för piano och blåsinstrument, med Valeria Resjan som pianist. I konserten uruppfördes också sommarens beställningsverk, Aulis Sallinens stråkkvartett nr. 6, tolkad av Sonja och Katinka Korkeala, Hariolf Schlichtig och Samuli Peltonen. Sallinens föregående stråkkvartett hade skrivits 29 år tidigare och tonsättaren var synnerligen glad över beställningen som fick honom att tänka i nya banor kring den här formens struktur: i första satsen klingar bara violinerna, i mellansatsen kommer altviolinien med och cello ansluter sig först i finalen.

Vähältä piti, ettei Sauvon kirkon konserttia jouduttu pitämään ilman Eero Palviaista ja hänen luuttuaan. Muut esiintyjät menivät muilla kyydein määränpäähän, mutta Palvaisella oli toinen kyyditsijä, joka uimassa ollessaan kuuli muusikon soittimen olevan lukkojen takana majapaikassa. Tuli äkkilähtö järvestä. Onneksi on kännytä! Monen soiton jälkeen ovet aukenivat, ja taiteilija, luettu ynnä esiintymiskampeet pääsivät nipin napin ajoissa perille.

BarockOstrobothnia ja Kreeta-Maria Kentala yllättivät kuulijat Taalintehtaan Strandhotellissa sekoittamalla iloisesti barokin tanssirytmeyä ja pelimannimusiikkia. Kirkosta kirkkoon -ykköskonsertissa tämä orkesteri soitti mm. Vivaldia. Kynttiläkonsermissa Päivi Severeide hurmasi harpullaan Brittenin sävelin. Päättöskonserti oli tällä kertaa nimeltään Das grosse Finale, kaikki säveltäjät kun olivat saksalaisia, Händelkin syntyjään, vaikka Englanti hänest omi. BarockOstrobothnia esitti konserttoja erilaisille kokoonpanoille, säveltäjinä myös Telemann, Wassenaer ja Muffat.

Kemiönsaaren Musiikkijuhlien käsiohjelma-kiensien ensimmäinen suunnittelija oli Tiiti Mendelin, häntä seurasi vuonna 2003 Tom Lindqvist. Vuodesta 2006 kantta koristivat Ilmari Raution öljyväritöt, kunnes kesällä 2014 kansilehteen hypähti Riitta Nelimarkan söpö hahmo, joka hieman muuntuneena pysyi kolmen seuraavankin kesän kuvamaskottina.

Nyt vietettiin kvintettojen kesää. Philharmonic Wind Players Berlin eli Egor Egorkin, huili, Christoph Hartmann, oboe, Ishay Lantner, klarinetti, Félix Dervaux, käyrätorvi ja Sophie Dartigalongue, fagotti, uurasti puhallinkvintettojen parissa, ja jousikvintettoja tulkitsevat todelliset kesien työmyyrit Katinka ja Sonja Korkeala vaihtuvine kanssamuuksikoineen. Heitä olivat mm. ensikertalaiset Ingolf Turban, viulu, Samuli Peltonen, sello ja Ville Väätäinen, kontrabasso. Puhalin-musiikin säveltäjiä olivat mm. Franz Danzi, György Ligeti ja Paul Hindemith. Avajaiskonsertin pääösnumerona oli Mozartin kvintetto pianolle ja puhaltimille, pianistina

Hariolf Schlichtig, Sonja Korkeala, Aulis Sallinen,
Katinka Korkeala, Samuli Peltonen

Kombinationen av mat- och musiknjudningar förverkligades åter i flera konserter; dessa och flera andra presenterades av Ann-Christin Schewelev. Musik och bildkonst kombinerades i Lokstallet i Salo, där Olli Lyytikäinens utställning var aktuell. Där fick man njuta bl.a. av Richard Strauss cellosonat framförd av Samuli Peltonen och Valeria Resjan, samt Pablo de Sarasates Carmen-fantasi framförd av Ingolf Turban.

En rolig specialitet i kyrkokonsertparets inledning var Richard Strauss maffiga orkesterverk Till Eulenspiegel arrangerat för endast fem musiker. Stearinljuskonsertern tillägnades den för Kimitoöns musikliv på många sätt verksamma Tuulikki Järfs minne. Avslutningsnummer var Samuel Barbers vemodigt vackra Adagio. Hela festivalen avslutades i Grande Finale med Brahms pianokvintett i f-moll.

De utländska artisternas resor har inte alltid gått enligt planerna. Sommarens incident drabbade oboisten Christoph Hartmann, vars flygresa från Berlin till Helsingfors, på grund av en inställd tur, kom att gå via långa omvägar. Han hann slutligen fram först till de sista stunderna av generalrepetitionen inför öppningskonserterna, utan sin kappsäck och de konsertkläder som fanns i den. Konserten skulle börja om 15 minuter. Med talförkrafter försökte man uppåbåda en annan utstyrsel än de lätta reskläder han råkade ha på sig. Svarta byxor gick att få fram men på fötterna hade han slutligen ljusröda joggingskor och upptill en färgstarkt randig sommarskjorta. "Vad här är avslappnad stämning" konstaterade en lyssnare. Kappsäcken kom sedan fram – just när hemresan skulle börja.

Valeria Resjan. Konsertissa kuultiin kesän ti-laussävellyksen, Aulis Sallisen jousikvarteton nro 6 kantaesitys, tulkkeina Sonja ja Katinka Korkeala, Hariolf Schlichtig ja Samuli Peltonen. Sallisen edellinen jousikvartetto oli valmistunut 29 vuotta aiemmin, ja säveltäjä oli erityisen ilahdunut tilauksesta, joka sai hänet ajattelemaan tämän sävellysmuodon rakenetta uudella tavalla: ensi osassa soivat vain viulut, toiseen osaan liittyi alttoviulu, ja sello tuli mukaan vasta finaalissa.

Ruoka- ja musiikkinautintojen yhdistämisen toteutui taas monissa konserteissa; niitä ja muutamia muitakin oli juontamassa Ann-Kristin Schewelev. Musiikki ja kuvataide yhdistyivät Salon Veturitallissa, jossa oli Olli Lyytikäisen näyttely. Siellä nautittiin mm. Richard Straussin sellosonaatista Samuli Peltosen ja Valeria Resjanin esityksenä sekä Ingolf Turbanin taituroimasta Pablo de Sarasaten Carmen-fantasiasta.

Kirkkokonserttiparin alkupuolen hauska erikoisuus oli Richard Straussin muhkea orkesteriteos Till Eulenspiegel sovituksesta vain viidelle muusikolle. Kynttiläkonsertti oli omistettu Kemiönsaaren musiikkielämän hyväksi monella tapaa toimineen Tuulikki Järfin muistolle. Pääösnumerona soi Samuel Barberin hakeankaunis Adagio. Koko festivaalin päätti Grande Finalessa Brahmsin pianokvintetto f-moll.

Aina eivät ulkomaalaisten taiteilijoiden matkustukset ole menneet suunnitelmienvi mukaan. Kesän kombelluksen kohde oli oboisti Christoph Hartmann, jonka lento Berliinistä Helsinkiin meni perutusten takia monelle mutkalle. Mies ehätti Avajaiskonsertin kenraaliharjoitukseen vasta aivan loppumetreille, ilman kapsekkiaan ja siellä olleita esiintymisvaatteita. Konsertin alkuun jäi aikaa vaivainen vartti. Siinä sitten pikaisesti talkoovoimin haalittiin herralle ylle joitain muuta kuin kevyttä matkavaatetta. Mustat housut taisi löytyä, mutta jalassa oli pinkit lenkkarit ja yllä kirjavaraitsainen kesäpaita. "Onpa rento meininki täällä", totesi muuan kuulija. Kapsekkikin tuli perille – parahiksi paluumatkan jo ollessa alkamassa.

År 2015 hade 150 år gått sedan tonsättarna Jean Sibelius, Carl Nielsens och Alexander Glazunovs födelse och i nästan alla konserter ingick någon av dessa tonsättare. I öppningskonserten hördes verk av alla tre och därutöver festivalens beställningsverk, Lotta Wennäkoskis Pääarme, som tolkades av den nya bekantskapen Sibelius Piano Trio bestående av Petteri livonen, Samuli Peltosen och Juho Pohjonen. Festivaldebutanter för året var också cellisten Sampo Korkeala, altviolinisten Atte Kilpeläinen och Mellersta Österbottens Kammarorkester.

Föregående år hade varit kvintetternas sommar, nu var det triornas sommar. Sibelius Piano Trio var flitigt aktiva med att tolka bl.a. Sibelius tidiga trior. Juho Pohjonen framförde i middagskonserten i Westers två av Sibelius sällan hörda pianosviter från år 1929, då tonsättarpennan redan börjat svalna och kampen med åttonde symfonin hade börjat.

I Lokstallet, där konst av Leena Luostarinen var utställd, hölls konserten Triofest med musik av bl.a. Beethoven och Brahms. I festivalen deltog återigen blåskvintetten Philharmonic Wind Players Berlin i flera konserter. I den stråkkvartett som bildats för sommaren spelade tre Korkeala, violinisterna Katinka och Sonja, samt cellisten Sampo, med Atte Kilpeläinen som altviolinist. De framförde bl.a. Glazunovs musik för stråkkvartett och tillsammans med Samuli Peltosen samma tonsättares stråkkvintett i A-dur. Felix Dervaux och Ishay Lantner deltog också var för sig i tolkningar av Glazunovs verk.

Även Aulis Sallinen hörde till årets jubilarer med sina 80 år och hans musik, från solo-verk till större sammansättningar var starkt närvarande. I Grande Finale bjöd Mellersta Österbottens Kammarorkester och dirigenten Tuomas Hannikainen på den stora stråksektionens massiva klang. Utöver Sallinens Aspekteja Peltoniemen Hintrikin surumarssista framfördes i konserten Liten svit av Nielsen, Sibelius Humoresker med Ingolf Turban som solist och slutligen Tjajkovskijs Souvenir de Florence.

Philharmonic Wind Players Berlin

Vuosi 2015 oli säveltäjien Jean Sibelius, Carl Nielsen ja Alexander Glazunov 150-vuotisjuhlavuosi, ja lähes joka konsertissa soitettiin jonkin heistä musiikkia. Avajauskonsertissa kuultiin kaikkien kolmen teoksia ja lisäksi festivaalin tilausteos, Lotta Wennäkosken Pääarme, tulkkina uusi tuttavuus, Petteri livosen, Samuli Peltosen ja Juho Pohjosen muodostama Sibelius Piano Trio. Vuoden ensikertalaisia olivat myös sellisti Sampo Korkeala, alttoviulisti Atte Kilpeläinen ja Keski-Pohjanmaan Kammarorkesteri.

Edellisenä vuonna koettiin kvintettojen kesä, nyt erilaisten triojen kesä. Sibelius Piano Trio ahkeroi mm. Sibeliuksen varhaisten triojen tulkkina. Juho Pohjonen esitti Westersin II-lalliskonsertissa kaksi Sibeliuksen harvoin kuultua pianosarjaa vuodelta 1929, jolloin sävelkynä oli jo hiipumassa ja kamppailu 8. sinfonian kanssa oli alkanut.

Veturitallissa, jossa oli esillä Leena Luostarisen taidetta, kuultiin Triojen juhlaa -konsertissa mm. Beethovenia ja Brahmsia. Festivailla oli jälleen monessa mukaan puhallinkvintetti Philharmonic Wind Players Berlin. Kesää varten kootussa jousikvartetissa soitti kolme Korkealaa, viulistit Katinka ja Sonja sekä sellisti Sampo, alttoviulistina Atte Kilpeläinen. He esittivät mm. Glazunovin musiikkia jousikvartetille, ja Samuli Peltosen liitytyä mukaan kuultiin säveltäjän jousikvintetto A-duuri. Felix Dervaux ja Ishay Lantner liittyivät vuorollaan mukaan Glazunovin teosten tulkiksi.

Myös Aulis Sallinen kuului vuoden juhlijoihin 80-vuotissyntymäpäivänsä takia, ja hänenkin musiikkinsa, soolosoitinesi-

Året 2016 var på Kimitoön kvartetternas sommar. Stråkkvartetten Meta4, Festivalkvartetten med Katinka och Sonja Korkeala, altviolinisten Hariolf Schlichtig och cellisten Samuli Peltonen, samt blockflöjtkvartetten Bravade var fullt sysselsatta. Bravade serverade en förtjusande klangvärld från renässansen och barocken – och som kuriositet den nutida kompositionen Sittande ankor. Stråkkvartetterna framförde sammanlagt åtta kvartetter. Meta4 framträdde på två dagar i tre konserter; i tjuvstartkonserten hördes förutom kvartetter av Haydn och Schubert också Beethovens Glasögonduo för violin och altviolin, och i öppningskonserten uruppförandet av Kimmo Hakolas stråkkvartett. Konserten i Sandö gård avslutades med Beethovens sista quartett. På festivalkvartettens notställ fanns bl.a. Mozart och Mendelssohn. Bägge kvartetter expanderade också till kvintetter då pianisten Bengt Forsberg eller klarinettisten Tuulia Ylönen anslöt sig. Då klingade salarna bl.a. av Dvořáks, Schumanns och Mozarts verk.

Efter ett mellanrum bjöd festivalen åter på en sångsolist, sopranen Mia Huhta, som tillsammans med pianisten Bengt Forsberg bjöd lyssnarna på mera sällan hörda lieder av bl.a. Erich Korngold och Roger Quilter.

I den första av de två kyrkokonserterna framfördes Schuberts dystert underbara kvartett Der Tod und das Mädchen av Festivalkvartetten, som i stearinljuskonserten sedan fortsatte med toner av Dvořák och Mozart. I Lokstallet i Salo fick man utöver musiken bekanta sig med konst av Lyyli Säilä och Uuno Eskola. Konserten öppnade med Festivalkvartetten och Bengt Forsberg i Prokofjevs Uvertyr över hebreiska teman. Sjostakovitjs sonat för altviolin och piano tolkades av Hariolf Schlichtig och Bengt Forsberg.

Sommarens andra uruppförande, Jyrki Linjamas Sonata da chiesa framfördes av cembalisten Petteri Pitko i Hitis kyrka och i Grande Finale-konserten hördes ännu ett tredje uruppförande, Sebastian Fagerlunds för Bravade komponerade Windways. För det övriga programmet svarade Finländ-

tyksistä suurempiin kokoonpanoihin, oli vahvasti esillä. Grande Finalen esiintyjänä Keski-Pohjanmaan Kamariorkesteri toi Tuomas Hannikaisen johtamana mukanaan ison jouiston sointihuumaan. Sallisen teoksen Aspekteja Peltoniemen Hintrikin surumarssista lisäksi konsertissa kuultiin Nielsenin Pieni sarja, Sibeliuksen Humoreskeja, solistina Ingolf Turban ja uljaaksi lopuksi Tšaikovskin Muistoja Firenzestä.

Meta4

Vuonna 2016 oli Kemiönsaarella kvartettojen kesä. Jousikvartetti Meta4 sekä Katinka ja Sonja Korkealan, alttoviolisti Hariolf Schlichtigin ja sellisti Samuli Peltonen muodostama Festivaalikvartetti sekä nokkahui-lukvartetti Bravade olivat täystyöllistettyjä. Bravaden tuomisina oli renessanssin ja barokin ihastuttava sointimaailma - ja kuriositeetina oman aikamme lystikäs sävellys Istuvat ankat. Jousikvartetit soittivat yhteensä kahdeksan kvartettoa. Meta4 esiintyi kahtena päivänä kolmessa konsertissa; Varaslähöösä kuultiin Haydnin ja Schubertin kvartettojen lisäksi Beethovenin Silmäläsiduo viululle ja alttoviululle, ja Avajaiskonsertissa Kimmo Hakolan jousikvarteton kantaesitys. Sandön kartanossa konsertin päätti Beethovenin viimeinen kvartetto. Festivaalikvartetin nuottitelineillä oli mm. Mozartia ja Mendelssohnia. Molemmat kvartetit laajenivat myös kvinteteiksi, kun mukaan tuli pianisti Bengt Forsberg tai klarinetisti Tuulia Ylönen. Silloin sali täyttyi mm. Dvořákin, Schumannin ja Mozartin sävelistä.

Festivaalilla oli tauon jälkeen taas laulusolisti, sopraano Mia Huhta, joka vei Bengt Forsbergin kanssa kuulijat liedin vähemmän tunnettuun maailmaan, säveltäjinä mm. Erich Korngold ja Roger Quilter.

ska barockorkestern med konsertmästare Irma Niskanen och cembalist Petteri Pitko. Konserten avslutades med Bachs kantat *Ich habe genug*, med Mia Huhta som solist.

Osmo Tapio Räihälä & Petri Kumela

Finlands självständighet 100 år – där hittade man temat för programplaneringen inför Musikfestspelen sommaren 2017, med ett över tvåhundraårigt perspektiv från Bernhard Henrik Crusell till Jaakko Kuusisto. En ny artist, gitarristen Petri Kumela, framförde i den nya konsertlokalen Teijo kyrka 17 miniatyror som beskriver små djur, däribland två uruppföranden som eventuellt var ännu nyare än Kuusistos verk: Osmo Tapio Räihäläs *Brokseglare* och Veli-Matti Puumalan *Enkelbeckasin*. Nya artistbekantskaper var också altviolinisten Ellen Nisbeth och violinisten Fredrik Paulsson, barytonen Gabriel Suovanen, blåskvintetten Arktinen hysteria och Wegelius kammarstråkar med Annemarie Åström som konsertmästare. Som konferencier vid några av konserterna fungerade Melissa Petters.

Bengt Forsberg framträdde som solopianist i verk av bl.a. Sibelius och Palmgren, som kammarmusiker i många sammansättningar och som organist i Hitis kyrka. När han fick sällskap på scen av Gabriel Suovanen fick man i olika konserter höra sånger av Toivo Kuula, Yrjö Kilpinen och Ture Rangström. De kvinnliga tonsättarna hade på Kimitoön dittills representerats av Clara Schumann, Kaija Saariaho och Lotta Wennäkoski, men nu framfördes den engelskfödda Rebecca Clarkes altviolinsonat av Ellen Nisbeth och Bengt Forsberg, Johanna Eränköns verk för valthorn solo och gitarrminiatyrerna *Strömming* komponerad av Lotta Wennäkoski och Sjöborre av Minna Leinonen.

Kahden kirkon konserteista ensimmäisessä kuultiin Schubertin synkeänhana kvartetto *Tyttö ja kuolema*, esittäjänä Festivaalikvartetti, joka Kynttiläkonsertissa jatkoi Dvořákkin ja Mozartin sävelin. Salon Veturitallissa sai musiikin lisäksi tutustua Lyli Säilän ja Uuno Eskolan taiteeseen. Konsertin avasi Festivaalikvartetti ja Bengt Forsberg, teos oli Prokofjevin *Alkusoitto* heprealaistista temoista. Šostakovitsin sonaatin alttoviululle ja pianolle tulkitsivat Hariolf Schlichtig ja Bengt Forsberg.

Kesän toisen kantaesityksen, Jyrki Linjaman *Sonata da chiesan*, esitti Hiittisten kirkossa cembalisti Petteri Pitko, ja Grande Finalesso soi kolmas kantaesitys, Sebastian Fagerlundin *Bravadelle* kirjoittama Windways. Muusta ohjelmasta vastasi Suomalainen barokkorkesteri konserttimestarina Irma Niskanen, cembalistina Petteri Pitko. Konsertti päätti Bachin kantaatti *Ich habe genug*, solistina Mia Huhta.

Suomi itsenäisenä 100 vuotta – siinäpä osviitta kesän 2017 Musiikkijuhlien ohjelmisto suunnittelulle yli 200 vuoden aikaperspektiivillä Bernhard Henrik Crusellista Jaakko Kuusistoon. Uusi taiteilija, kitaristi Petri Kumela, esitti ensi kertaa konserttipaikkana olleessa Teijon kirkossa 17 pieniä otuksia kuvalevaa miniatyryria mukana kakso kantaesitystä, jotka saattoivat olla Kuusiston teosta uudempia: Osmo Tapio Räihälän *Kalliokirkuja* ja Veli-Matti Puuman *Taivaanvuohi*. Uusia esiintyjiä olivat myös alttoviulisti Ellen Nisbeth ja viulisti Fredrik Paulsson, baritoni Gabriel Suovanen, puhallinkvintetti Arktinen hysteria ja Wegelius-kamarijouset, konserttimestarina Annemarie Åström. Kesän juontajana joissakin tilaisuuksissa toimi Melissa Petters.

Bengt Forsberg esiintyi soolopianistina mm. Sibeliuksen ja Palmgrenin tulkkina, kamari-muusikkona monissa yhtyeissä ja urkurina Hiittisten kirkossa. Kun lavalle hänen seurakseen astui Gabriel Suovanen, saatui eri konserteissa kuulla Toivo Kuulan, Yrjö Kilpisen ja Ture Rangströmin lauluja. Kemiönsaarella naissäveltäjien edustus oli ollut aiemmin Clara Schumannin, Kaija Saariahon

Arktinen Hysteria & Kimmo Hakola

Arktinen hysteria, bestående av flöjtisten Matti Närhinsalo, oboisten Laura Kempainen, klarinettisten Christoffer Sundqvist, valthornisten Tommi Hyttinen och fagottisten Ann-Louise Wägar blåste liv i bl.a. Joonas Kokkonens och Jean Françaix blåskvintetter och i Lokstallet i Salo uruppförde de Kimmo Hakolas blåskvintett. De fem musikerna medverkade också i Beethovens kvintett för piano och blåsinstrument, César Francks pianokvintett och Luigi Boccherinis gitarrkvintett. Sommarens äldsta finländska verk, Crusells Pot-pourri från år 1814 klingade i Sandö gård som en inledning till kammarmusik av Haydn och Mozart, medan det nyaste, Jaakko Kuusistos Miete för blåskvintett från år 2016 inledde konsertparet Från kyrka till kyrka. I stearinljuskonserten klingade musik av bl.a. Bach och Nordgren tolkad av gitarristen Petri Kumela.

Wegelius kammarstråkars program i Grande Finale började med Sibelius Rakastava-svit, fortsatte med Sallinens Don Juanquixotes nattliga danser med Jan-Erik Gustafsson som solist och avslutades med Tjajkovskijs Serenad för stråkar.

Festivalen går in på sitt tredje decennium

Kimitööns Musikfestspel firade sommaren 2018 sitt 20-årsjubileum. "De här åren omfattar ofantligt mycket arbete, alltså blod, svett och tårar", konstaterade de konstnärliga ledarna Sonja och Katinka Korkeala i sin hälsning i programboken.

Förstagångsbesökare som artister var sopranen Johanna Rusanen, violinisten Anna-Liisa Bezrodny, pianisten Roope Gröndahl, flöjtisten Niamh McKenna och

ja Lotta Wennäkosken varassa, mutta nyt kuultiin Ellen Nisbethin ja Bengt Forsbergin esittämän englantilaissyntisen Rebecca Clarken alttoviulusaatti, Johanna Erängön sooloteos käyrätorvelle sekä kitaraminatyrit Lotta Wennäkosken Silakka ja Minna Leinosen Merisiili.

Huiliisti Matti Närhinsalon, oboisti Laura Kempaisen, klarinetisti Christoffer Sundqvistin, käyrätorvisti Tommi Hyttisen ja fagotisti Ann-Louise Wägarin muodostama Arktinen hysteria puhalsi eloон mm. Joonas Kokkosen ja Jean Françaix'n puhallinkvintett, ja Salon Veturitallissa yhtye soitti kantaesityksen Kimmo Hakolan puhallinkvintestosta. Viiden muusikon teoksia kesässä olivat myös Beethovenin kvintetto pianolle ja puhaltille, Brahmsin klarinettikvintetto, César Franckin pianokvintett ja Luigi Boccherinin kitarakvintetto. Kesän vanhin suomalaiseos, Crusellin Pot-Pourri vuodelta 1814, soi Sandön kartanossa johdantona Haydnin ja Mozartin kamarimusikille, ja uusin, Jaakko Kuusiston Miete puhallinkvintetille vuodelta 2016 avasi Kirkosta kirkkoon -konserttiparin. Kynttiläkonsertissa soivat mm. Bachin ja Nordgrenin sävelet Petri Kumelan kitaratulkintoina.

Wegelius Kamarijousten ohjelma Grande Finalessa alkoi Sibeliuksen Rakastava-sarjalla, jatkui Sallisen Don-Juanquixoten yöllisilä tansseilla solistina Jan-Erik Gustafsson ja päättyi Tšaikovskin Serenadiin jousille.

Festivaali siirtyy kolmannelle vuosikymmenelle

Kemiönsaaren Musiikkijuhlilla vietettiin keväällä 2018 20-vuotisjuhlia. "Näihin vuosiin sisältyy mielettömän paljon työtä, eli verta, hipeää ja kyyneleitä", totesivat taiteelliset johtajat Sonja ja Katinka Korkeala tervehdyksessään ohjelmakirjassa.

Ensikertalaisia taiteilijoita olivat sopraano Johanna Rusanen, viulisti Anna-Liisa Bezrodny, pianisti Roope Gröndahl, huiliisti Niamh McKenna ja pianisti-kapellimestari Ralf Gothóni. Uusi Helsinki -kvartetti oli jälleen mukana, ja kesän taiteilijoiden muo-

pianisten-kapellmästaren Ralf Gothóni. Nya Helsingforskvarteret var åter med och i en kvartett bildad av sommarens artister spelade förutom Sonja och Katinka Korkela Wen Xiao Chen och Jan-Erik Gustafsson. Samarbetet med Aulis Sallinen hade fortsett, vilket resulterade i hela två uruppföranden. Festivalen kunde därmed stoltsera med att varje sommar ha presenterat minst ett uruppförande och de flesta av dem för tillfället beställda.

Toivo Kuula och Claude Debussy inspirerade programplaneringen: 100 år hade gått sedan deras död. Redan i Tjuvstart-konserten, presenterad av den från radions Riston valinta bekanta Risto Nordell, hördes musik av Kuula framförd av Roope Gröndahl och Ilari Angervo. I öppningskonserten tolkade Anna-Liisa Bezrodny och Roope Gröndahl Kuulas violinsonat, Ralf Gothóni Sallinens Åtta pianominiatyrer som uruppförande och Päivi Severeide tillsammans med Nya Helsingforskvarteren Debussys Två danser för harpa och stråkkvartett. Avslutningsnumret var Sjostakovitjs pianokvintett. NHK tolkade senare under festivalen också kvartetter av bl.a. Haydn, Beethoven, Verdi och Ravel.

Niamh McKenna, Wen Xiao Zheng och Päivi Severeide framförde i Söderlångvik gårds Debussys sonat för flöjt, altviolin och harpa, medan Jan-Erik Gustafsson och Roope Gröndahl tolkade tre pärlor av Kuula. Gröndahl spelade också pianostycken av Debussy.

Bland sommarens rariteter fanns Erkki Melartins sonat för flöjt och harpa, Jean Cras kvintett för harpa och stråkar, E. T. A. Hoffmanns harpkvintett och Johan Halvorsens Passacaglia för flöjt och cello.

I den första av Från kyrka till kyrka-konserterna slogs sommarens två stråkkvartetter samman till en oktet för att spela Sjostakovitj. Stearinljuskoncertens läckerbitar inkluderade Debussys soloflöjtstykke Syrinx och Louis Spohrs Fantasia för harpa.

dostamassa kvartetissa soittivat Sonja ja Katinka Korkelaan lisäksi Wen Xiao Cheng ja Jan-Erik Gustafsson. Yhteistyö Aulis Sallisen kanssa oli jatkunut, tuloksena peräti kaksoi kantaesitystä. Festivaali voikin olla ylpeä siitä, että joka kesä on kuultu vähintään yksi kantaesitysteos, ja useimmat niistä ovat olleet tilausteoksia.

Toivo Kuula ja Claude Debussy antoivat vinkkejä ohjelmistosuunnittelun: heidän kuolemaan oli kulunut sata vuotta. Jo Riston Valinta -radio-ohjelmasta tutun Riston Nordellin juontamassa Varaslähtö-konsertissa kuultiin Kuulaa Roope Gröndahlin ja Ilari Angervon esittämänä. Avajaiskonsertissa Anna-Liisa Bezrodny ja Roope Gröndahl tulkitsivat Kuulan viulusonaatin, Ralf Gothóni Sallisen Kahdeksan pianominiatyriä kantaesityksenä ja Päivi Severeide Uusi Helsinki -kvartetin kanssa Debussyn Kaksi tanssia harpulle ja jousikvartetille. Pääösnumerona oli Šostakovitšin pianokvintetto. UHK:ta kuultiin festivaalin aikana myös mm. Haydnin, Beethovenin, Verdin ja Ravelin kvartettojen tulkkinina.

Ralf Gothóni & Aulis Sallinen

Niamh McKenna, Wen Xiao Zheng ja Päivi Severeide tulkitsivat Söderlångvakin kartanossa Debussyn sonaatin huilulle, alttoviululle ja harpulle, ja Jan-Erik Gustafsson ja Roope Gröndahl tunnelmoivat Kuulan kolmen teoshelmen parissa. Gröndahlin repertuaariin kuului myös Debussyn pianokappaleita.

Kesän harvinaisuuksia olivat mm. Erkki Melartinin sonaatti huilulle ja harpulle, Jean Cras kvintetto harpulle ja jousille, E. T. A. Hoffmannin harppukvintetto ja Johan Halvorsenin Passacaglia viululle ja sellolle.

Grande Finale var Mellersta Österbottens Kammarorkesters och Ralf Gothónis fest. Den började med Alfred Schnittkes pianokonsert och avslutades med Antonín Dvořáks Serenad för stråkar. Däremellan klingade Toivo Kuulas Preludium och intermezzo, samt Aulis Sallinens Kammarmusiik IX, Nocturno, till Eino Leinos kända dikt. Uruppförandets vokalparti sjöngs av Johanna Rusanen.

Johanna Rusanen, Ralf Gothóni, MÖK - KPKO

Ett av de mest omtalade ämnena i kulturdebatten de senaste åren har varit ojämlikheten mellan könen i konsertlivet. Kimitööns kommentar till diskussionen sommaren 2019, Clara Schumanns 200-årsjubileum, var att lyfta fram även andra kvinnliga tonsättare ur historiens dunkel. I många av festivalens konserter hade programmen inslag, från små stycken till omfattande kammarverk, av tonsättare som Fanny "Felix syster" Mendelssohn, österrikiska Maria Theresia von Paradis, franska Mélanie Bonis och Nadia Boulanger, amerikanska Amy Beach och grekiska Konstantia Gourzi.

Nya konsertplatser var Vagnmuséet vid Söderlångviks gård och Wijks gård. För första gången deltog pianisten Milana Chernyavskaya, altviolinisten Diyang Mei, cellisten Senja Rummukainen, flöjtisten Hanna Juutilainen och Avanti! Ensemble med Matias Häkkinen, cembalo, gambisterna Jukka Rautasalo, Anthony Marini och Louna Hosia, samt sopranen Tuuli Lindeberg.

Uruppföranden var Jyrki Linjamas stråkkvartett nr. 2 och Olli Kortekangas Due per due, en 50-årshyllning till de konstnärliga ledarna Sonja och Katinka Korkeala. De framförde den här violinduetten i Lokställskonserten, i vilken alla övriga verk var komponerade av makarna Schumann.

Kirkosta kirkkoon -konserteista ensimmäisessä kesän kaksi jousikvartettia lyöttäytyivät yhteen oktetiksi soittamaan Šostakoviitšia. Kynttiläkonsertin makupaloja olivat mm. Debussyn soolohuilukappale Syrinx ja Louis Spohrin Fantasia harpulle.

Grande Finale oli Keski-Pohjanmaan Kammarorkesterin ja Ralf Gothónin juhlaa. Se alkoi Alfred Schnittken pianokonsertolla ja päättyi Antonin Dvořákin Serenadiin jousille. Siinä välissä soi Toivo Kuulan Preludi ja Intermezzo sekä Aulis Sallisen Kamarimusiikki IX, Nocturno, tekstinä Eino Leinon tunnettu runo. Teoksen kantaesityksen solistina lauloi Johanna Rusanen.

Viime vuosien yksi puhutuimmista kulttuurikeskustelun aiheista on ollut sukupuolten epätasa-arvo konserttelämässä. Kemiönsaaren kommentti keskusteluun kesällä 2019, Clara Schumannin syntymän 200-vuotisjuhlavuonna, oli nostaa historian hämäristä esiin muitakin naissäveltäjiä. Niinpä ohjelmistoon oli ripoteltuna moneen konserttiin koko joukko musiikkia pienistä kappaleista laajoihin kamarimusiikkiteoksiin, säveltäjinä saksalainen Fanny "Felixin sisko" Mendelssohn, itävaltalainen Maria Theresa von Paradis, ranskalaiset Mélanie Bonis ja Nadja Boulanger, amerikkalainen Amy Beach ja kreikkalainen Konstantia Gourzi.

Diyan Mai, Sonja Korkeala, Jyrki Linjamaa, Katinka Korkeala, Samuli Peltonen

Uusia konserttipaikkoja olivat Söderlångvikin kartanon Vaunumuseo ja Wijkin kartano. Ensi kertaa mukana olivat pianisti Milana Chernyavskaya, alttoviulisti Diyang Mei, sellisti Senja Rummukainen, huilisti Hanna Juutilainen sekä Avanti! Ensemble: cembalisti Ma-

Katinka Korkeala, Olli Kortekangas, Sonja Korkeala

Avanti! Ensemble bjöd på två fantastiska konserthelheter med musik från gångna sekler. I Söderlångviks Café Vivan hördes musik från 1600-talets London varvad med kompositioner av Olli Virtaperko och i den första Från kyrka till kyrka-konserten bjöds publiken på toner från Mikael Agricolas tid. Solist var specialisten på tidiga sångstilar Tuuli Lindeberg. I stearinljuskonserten förtjusade hon med sånger både från 1500-talet och från Robert Schumanns penna.

Ukrainska Milana Chernyavskaya framträdde både med pianosolen och i många kammarmarsmässningar, bl.a. tillsammans med Sonja och Katinka Korkeala, Hariolf Schlichtig och Senja Rummukainen i Dvořák's pianokvintett, som avslutning på Grande Finale-konserten. I den konserten hördes också Clara Schumanns sånger tolkade av Tuuli Lindeberg och Milana Chernyavskaya och Kaija Saariahos Couleurs du vent för flöjt solo, framförd av Hanna Juutilainen.

Den för kulturlivet skrämmande förödande koronapandemin omintetgjorde Kimitoöns Musikfestspels planer för sommaren 2020, men sommaren 2021, då Sonja Korkeala ensam var konstnärlig ledare, klingade åter en mångsidig musikalisk blandning på ön och i Sagu. Artistgärdet bestod uteslutande av finländska musiker. Hela två orkestrar medverkade; Finländska Barockorkestern var bekant från tidigare, medan Jyväskylä Sinfonia var festivaldebutant. Orkestern framträdde i öppningskonserten i Kimito kyrka under Emilia Hovings ledning och med Samuli Peltonen som solist i ett framförande av Tjajkovskijs Rokoko-variationer. För första gången smakades också en stor

tias Häkkinen, gambistit Jukka Rautasalo, Anthony Marini ja Louna Hosia sekä sopraano Tuuli Lindeberg.

Kantaesitysteokset olivat Jyrki Linjaman jouiskuartetto nro 2 ja Olli Kortekankaan Due per due, 50-vuotisonnittelun taiteellisille johtajille Sonja ja Katinka Korkealalle. He esittivät tämän viuludueton Veturitallin konsertissa, jonka muut teokset olivat pariskunta Schumannin kamarimusiikkia.

Avanti! Ensemble tarjosi kaksi huikearia menneitten vuosisatojen musiikkia esittänyttä konserttikokonaisuutta: Söderlångvikin kartanon Café Vivianissa kuultiin musiikkia 1600-luvun Lontoosta, lisäksi Olli Virtaperkon sävellyksiä, ja Kirkosta kirkkoon ykkös-konsertissa eläydyttiin Mikael Agricolan ajan säveliin. Solistina oli vanhojen laulutylien spesialisti Tuuli Lindeberg. Kynttiläkonsertissa hän ihastutti sekä 1500-luvun että Robert Schumannin lauluilla.

Ukrainalainen Milana Chernyavskaya esiintyi sekä pianosooloin että monissa kamarikokoonpanoissa, mm. Sonja ja Katinka Korkealan, Hariolf Schlichtigin ja Senja Rummukaisen kanssa Dvořák's pianokvinteton pyörteissä Grande Finalen päätökseksi. Konsertissa kuultiin myös Clara Schumannin lauluja Tuuli Lindebergin ja Milana Chernyavskan esityksenä ja Kaija Saariahon Couleurs du vent sooloihullulle, tulkkina Hanna Juutilainen.

Emilia Hoving & Jyväskylä Sinfonia

Kulttuurielämälle pelottavan tuhoisa koronapandemia teki tyhjäksi Kemiönsaaren Musiikkijuhlien suunnitelmat kesällé 2020, mutta kesällä 2021, jolloin Sonja Korkeala yksin oli taiteellisena johtajana, kaikui saarella ja Sauvossa jälleen monipuolin musiikkikattaus. Taiteilijakunta koostui

klassisk symfoni då konserten avslutades med Beethovens sjunde symfoni.

Jyrki Linjamas två stråkkvartetter uruppfördes av Zagros-kvartetten bestående av Hannu Vasara, Kaisa Kallinen, Camilla Vilkman och Miika Uuksulainen. Flöjtisten Erica Nygård och harpisten Päivi Severeide bjöd flitigt på läckerbitar från barocktiden fram till samtiden, representerad av Pertti Jalavas verk för flöjt och harpa samt uruppföranden av verk för soloflöjt av Arttu Takalo och Niels Burgmann.

Alma Pöysti, Folke Gräsbeck, Hedvig Paulig

I Kimito kyrka mindes man vår internationella sångstjärna på 1800-talet, Emma Engdahl, vars personliga historia knyter an till Sjöläx gård i Kimito. Hedvig Paulig och Folke Gräsbeck framförde ett program bestående av finska och tyska sånger samt några opera-arior, som alla hade ingått i Engdahls repertoar. Skådespelaren Alma Pöysti knöt med sitt berättande ihop kvällen till en förfämlig helhet. Nytt och garanterat annorlunda var det då tonsättaren-pianisten Eero Hämeenniemi presenterade en meditativ konsert bestående av improvisation, indisk musik och jazz i Vagnmuseet, där publiken om man ville fick ligga på yogamatrkar eller något annat underlag. Hördes det månne snarkningar – därom förtäljs inget.

Finländska barockkorkestern, åttahövdade ensemblen med Anthony Marini som ledare och Petteri Pitko som cembalist, tog med publiken till musiklivet vid hovet i Stockholm på 1600-talet, med tonsättare som Stephen Nau och Raumobördige Johan Helmich Roman. Fransk och tysk tidig musik framfördes i de två kyrkornas konsertkväll, i stearinljuskonserten dessutom Paul Hindemithin sonatina harpulle Päivi Severiden esittämänä. Grande Finalea ei ollut, vaan festivaali päätti Kynttiläkonsertissa Bachin säveliin.

vain suomalaisista muusikoista. Mukana oli peräti kaksois-orkesteri; Suomalainen barokkiorkesteri oli jo aiemmin tullut tutuksi, Jyväskylä Sinfonia oli ensikertalainen. Se esiintyi Kemiön kirkon Avajaiskonsertissa Emilia Hovingin johtamana, solistina Samuli Peltonen, joka tulkitsi Tšaikovskin Rokoko-muunnelmat. Suuren klassisen sinfonian makuun saarella päästiin ensi kerran, kun konsertti päätti Beethovenin VII sinfoniaan. Jyrki Linjaman kaksi jousikvartettoa sai kantaesityksensä Hannu Vasaran, Kaisa Kallisen, Camilla Vilkmanin ja Miika Uuksulaisen muodostaman Zagros-kvartetin konserteissa. Huilisti Erica Nygård ja harpisti Päivi Severeide ahkerioivat tarjojen herkkuja barokista omaan aikaamme, jota edustivat Pertti Jalavan teos huilulle ja harpulle sekä Arttu Takalon ja Niels Burgmannin soolo-huiluteosten kantaesitykset.

Kemiön kirkossa muisteltiin 1800-luvun kansainvälistä laulajatahteämme, sopraano Emma Engdahlia, jonka henkilöhistoria liittyy Kemiön Sjöläxin kartanoon. Hedvig Paulig ja Folke Gräsbeck esittivät suomalaisista ja saksalaista lauluista ja muutamasta ooppera-aariasta koostuvan ohjelman, jonka numerot ovat kuuluneet Engdahlin repertuaariin. Näyttelijä Alma Pöysti kutoi kerronnallaan illasta upean kokonaisuuden. Utta ja taatusti erilaista oli säveltäjä-pianisti Eero Hämeenniemen improvisaatiota, intialaista musiikkia ja jazzia yhdistävä meditatiivinen konsertti Vaunumuseossa, jossa yleisö sai niin halutessaan köllötellä lattialla joogamatolla tai muunlaisella alustalla. Kuuliniko kuorsauksia – siitä ei liene tietoa.

Suomalaisen barokkiorkesterin kahdeksanpäinen yhtye, liiderinä Anthony Marini ja cembalistina Petteri Pitko, saatteli kuulijat Tukholman hovin musiikkimailmaan 1600-luvulta alkaen, säveltäjänä mm. Stephen Nau ja raumalaislähtöinen Johan Helmich Roman. Ranskalaista ja saksalaista vanhaa musiikkia kuultiin kahden kirkkokonsertin illassa, Kynttiläkonsertissa lisäksi Paul Hindemithin sonatati harpulle Päivi Severiden esittämänä. Grande Finalea ei ollut, vaan festivaali päätti Kynttiläkonsertissa Bachin säveliin.

miths sonat för harpa presenterad av Päivi Severeide. Ingen Grande Finale ordnades, utan festivalen avslutades i stearinljuskonsertern till toner av Bach.

Finländska barockorkestern
Suomalainen barokkiorkesteri

Sommaren 2022 kunde Kimitoöns Musikfestspels publik glädjas åt att två av festspelens centrala konsertlokaler, Söderlångviks gård och Lokstallet i Salo hade blivit klara efter renovering. Nu var också utländska artister med igen: festivaldebutanterna pianistern Alfredo Perl, altviolinisten Roland Glassi och klarinetistern Norbert Kaiser. Liksom alla andra artister medverkade de i flera olika konserter och i olika sammansättningar, bl.a. i framföranden av Crusells klarinettkvartetter. Nya framträdande var också kammarorkestern Ensemble Nylandia och St. Michels stadsorkester, som under Jan Söderbloms ledning under öppningskonserten förtjusade med verk av Edvard Grieg och Felix Mendelssohn. I den senares tidiga violinkonsert var Anna-Liisa Bezrodny solist. Som raritet hördes Ida Mobergs verk Stillhet. Moberg höll år 1906 som första finländska kvinna en egen kompositionskonsert, i vilken hon ledde sina egna orkesterverk.

Kimitoöns festival hade också tidigare fört publiken med på tidsresor långt tillbaka i det förflutna, än till London eller hovet i Stockholm, än till Agricolas tid. Nu fick man i den första Från kyrka till kyrka-konserten tillsammans med Ensemble Nylandia färdas till sekelskiftet 1500–1600 och Per Brahes tidevarv, med sopranen Johanna Isokoski som solist och tonsättarnamn som Jacob van Eyck, Jan Pieterszoon Sweelinck och Tobias Hume. De som vandrade vidare till stearinljuskonserten bjöds på verk av bl.a.

Kesällä 2022 Kemiönsaaren Musiikkijuhilla iloittiin kahden vakiintuneen konserttilan, Söderlångvikin kartanon ja Salon Veturitallin remonttienvälistumisesta. Nyt oli mukana jälleen myös ulkomaalaisia taiteilijoita: ensikertalaiset pianisti Alfredo Perl, alttoviulisti Roland Glassi ja klarinetisti Norbert Kaiser. Kuten kaikki taiteilijat, hekin olivat mukana useissa konserteissa ja erilaisissa kokoonpanoissa, mm. Crusellin klarinettkvartettojen esityksissä. Uusia esiintyjiä olivat myös kammarorkesteri Ensemble Nylandia ja Mikkelin kaupunginorkesteri, joka Avajaiskonsertissa Jan Söderblomin johtamana ihastutti Edvard Griegin ja Felix Mendelssohnin teoksilla. Jälkimmäisen varhaisessa viulukonsertossa solistina oli Anna-Liisa Bezrodny. Harvinaisutena kuultiin Ida Mobergin teos Hilfaisuus. Moberg piti vuonna 1906 ensimmäisenä suomalaisena naisena sävellyskonsertin, jossa johti itse omia orkesterisävellyksiään.

Anna-Liisa Bezrodny, Jan Söderblom, MKO

Kemiönsaaren festivaali oli ennenkin vienyt yleisön aikamatkalle kauas menneisyyteen, milloin Lontooseen tai Tukholman hoviin, milloin Agricolan aikakauteen. Nyt pääsiin ensimmäisessä Kirkosta kirkkoon -konsertissa Ensemble Nylandian kyydissä Pietari Brahen aikaan 1500–1600 -lukujen taitteeseen, laulusolistina soprano Johanna Isokoski, säveltäjinä mm. Jacob van Eyck, Jan Pieterzoon Sweelinck ja Tobias Hume. Kynttiläkonserttiin vaeltaneita hemmoteltiin mm. Bachin, Bartókin ja Robert Schumannin sävelin, esiintyjinä Anna-Liisa Bezrodny, Sonja Korkeala, Roland Glassi ja Jan-Erik Gustafsson.

Lainahöyhenissä-konsertissa Ensemble Nylandia esitti musiikkia sekä alkuperäisten nuottien mukaan että uusina sovituk-

Bach, Bartók och Robert Schumann framförda av Anna-Liisa Bezrodny, Sonja Korkeala, Roland Glassi och Jan-Erik Gustafsson.

I konserten I lånta fjädrar framförde Ensemble Nylandia både musik enligt ursprungliga noter och i nya arrangemang. Tonsättarnamn i Grande Finale var bl.a. Beethoven och Honegger. Huvudverket var César Francks pianokvintett i f-moll.

Innevarande sommar 2023 bevitnar vi Kimitoöns Musikfestspels kvartssekellånga historia. Katinka Korkeala har återvänt som konstnärlig ledare. Tre tonsättare, Édouard Lalo, Sergej Rachmaninov och György Ligeti har som årsjubilarer influerat programplanningen. Under sommaren hörs gammalt och bekant, men också aldrig tidigare upplevt, som musik av Orlando Gibbons. Åternjuter vi också av kombinationen musik och finsmakande, fantastiska konsertmiljöer och underbar skärgårdsnatur. Länge leve Kimitoöns Musikfestspel!

Tuulikki Närhinsalo
övers. Mats Lillhannus

sina. Grande Finalen säveltäjänimiä olivat mm. Beethoven ja Honegger. Päätösteos oli César Franckin pianokvintetto f-mollia.

Sonja Korkeala, Alfredo Perl,
Roland Glassi, Jan-Erik Gustafsson

Tänä kesänä 2023 olemme todistamassa Kemiönsaaren Musiikkijuhilien neljännesvuosisataista historiaa. Katinka Korkeala on palannut toiseksi taiteelliseksi johtajaksi. Kolme säveltäjää, Édouard Lalo, Sergei Rahmaninov ja György Ligeti ovat juhla vuosisäveltäjinä antaneet vihjeitä ohjelmiston suunnitteluun. Kesässä kuullaan tuttua ja turvallista, myös ennen kuulematonta, kuten Orlando Gibbonsia. Taas nautitaan myös musiikkia ja herkuttelua yhdistävästä elämyksistä, nähdään upeita konserttimiljöitä ja ihanaa saaristoluontoa. Kuan eläköön Kemiönsaaren Musiikkijuhat!

Tuulikki Närhinsalo

Konstnärliga ledare - Taiteelliset johtajat

Katinka Korkeala & Martti Rautio 1999–2007

Katinka Korkeala & Sonja Korkeala 2008–2019

Sonja Korkeala 2020–2022

Katinka Korkeala & Sonja Korkeala 2023–

Verksamhetsledare - Toiminnanjohtajat

Leena Lindroth 1998–1999

Eero Linjama 2000–2001

Mia Leinonen 2001–2002

Hanna Kosonen 2002–2004

Hans Tinell 2004–2005

Sanna Strömsund 2006–2008

Olli Hirvonen 2008–2009

Jukka Mäkelä 2009–

KIMITOÖNS MUSIKFESTPELS ARTISTER UNDER ÅREN 1999–2023 KEMIÖNSAAREN MUUSIKKIJUHLIEN TAITEILIJOITA VUOSINA 1999–2023

Ensembler & orkestrar - Yhtyeet ja orkesterit

Arktinen Hysteria, blåskvintett - puhallinkvintetti; 2017
Avanti! Ensemble; 2019
BarockOstrobothnia; 2012, 2013
Bellman Ensemble; 2009
Bravade, blockflöjtskvartett - nokkahuiulukvartetti; 2016
Doina Klezmer; 2011
Ensemble Berlin, blåskvintett - puhallinkvintetti; 2010
Ensemble Nylandia; 2022
Ensemble Transparent; 2012
Finländska barockorkestern - Suomalainen barokkiorkesteri; 2016, 2021
JPP, Järvelän Pikkupelimannit; 2006
Jubilate-kören - Jubilate-kuoro; 2001
Jyväskylä Sinfonia; 2021, 2023
Kammarorkester - Kamariorkesteri
Soli Deo Gloria; 2013
La Tempesta, kammarorkester - kamariorkesteri; 2008
Mellersta Österbottens Kammarorkester - Keski-Pohjanmaan Kamariorkesteri; 2015, 2018
Meta4, stråkkvartett - jousikvartetti; 2016
Nasevat Kurtut; 2012
Nya Helsingfors-kvartetten - Uusi Helsinki -kvartetti; 2012, 2018
Opera Big Band; 2011
Philharmonic Wind Players Berlin, blåskvintett - puhallinkvintetti; 2014, 2015
Rodin-Quartett; 2004, 2011
S:t Michels stadsorkester - Mikkelin kaupunginorkesteri; 2022
Sibelius Piano Trio; 2015
Symfoniorkestern - Sinfoniaorkesteri Vivo; 2011
Tangueros Polares; 2008
Vox Artis, kammarorkester - kamariorkesteri; 2005
Wegelius Kammarstråkar - Kamarijouset; 2017
Wellen-trio; 2007
Wendell Brunious and His New Orleans Jazz Ensemble; 2010
Zagros-kvartetten - Zagros-kvartetti; 2021
Zingara-kvartetten - Zingara-kvartetti; 2007

Artister - Taiteilijat

Tommi Aalto, vla; 2004
Järvinen Aapo, fl; 2023
Petri Aarnio, vl; 2012, 2018, 2019
Tiina Aho-Erola, bar.vl; 2021
Tatu Ahola, viol; 2022
Tero Airas, vlc; 2007
Marjatta Airas, voc & dan; 2007

Dag-Ulrik Almqvist, org;
Taija Angervo, vl; 2012, 2018
Ilari Angervo, vla; 2012, 2018
Katri Antikainen, e-vlc; 2022
Petri Arvo, rec & bsn; 2022
Saida Bar-Lev, vl & vla; 1999, 2002
Birgit Beckherrn, S; 2008, 2013
Kati Bergman, pno; 2008
Marcel Bergman, vlc; 1999, 2002
Anna-Liisa Bezrodny, vl; 2018, 2022, 2023
Gergely Bogány, pno; 2003
Joanna Broman, cemb & pno; 2008
Wendell Brunious, crt; 2010
Petri Bäckström, T; 2011
Milana Chernyavska, pno; 2019
Niall Chorrell, T; 2013
Ana Chumachenko, vl; 2003
Kajsa Dahlbäck, S; 2023
Sophie Dartigalongue, bsn; 2014, 2015
Félix Dervaux, hn; 2014, 2015
Dilbér, S; 1999
Gustav Djupsjöbacka, pno; 2000
Tomas Djupsjöbacka, vlc; 2016
Henri Dunderfeldt, cb; 2004, 2010, 2013
Pertti Eerola, pno & org; 2008
Egor Egorkin, fl; 2014, 2015
Fuchs Emil, bsn; 2023
Arvid Engegård, vl; 2001
Solveig Eriksson, pno; 2013
Johannes Erkes, vla; 2005
Ismo Eskelinen, gtr; 2005, 2007
Sunniva Fagerlund, rec; 2016
Bengt Forsberg, pno & org; 2016, 2017
Pauliina Fred, rec; 2016, 2021
Sonja Fräki, pno; 2011, 2017
Shaked Gil Agababa, cl; 2023
Roland Glassl, vla; 2022, 2023
Robert de Godzinsky, pno; 2010
Itamar Golan, pno; 1999
Ralf Gothóni, pno & dir; 2018
Mark Gothóni, vl; 1999, 2003, 2005
Pirmin Grehl, fl; 2010
Monica Groop, M; 2003
Folke Gräsbeck, pno; 2021, 2022
Roope Gröndahl, pno; 2018
Jan-Erik Gustafsson, vlc; 2003, 2005, 2017, 2018, 2022, 2023
Marion Göbel, bar.vlc; 2012
Hanna Haapamäki, rec; 2016
Varpu Haavisto, viol; 2000
Ida Haendel, vl; 1999
Ulla Hammarberg, vlc; 2008
Tuomas Hannikainen, dir; 2015
Christoph Hartmann, ob & corA; 2010, 2013, 2014
Yoshifumi Hata, T & pno; 2010

Ville Hautakangas, pno; 2004
Esa Heikkilä, dir; 2011
Ikkka Heinonen, jouh & vln; 2019
Ville Hiltula, bandoneón; 2008
Matti Hirvikangas, vla; 2003
Timo Holopainen, bar.vl; 2013
Louna Hosia, bviol & jouh; 2019, 2021
Emilia Hoving, dir; 2021
Mia Huhta, S; 2016
Jorma Hynnen, Bar; 2007
Laura Hynnen, harp; 2009
Tommi Hyttinen, hn; 2017
Aapo Häkkinen, cemb; 2000
Matias Häkkinen, cemb; 2019, 2022
Matti Iiramo, trbn; 2010
Petteri Iivonen, vl; 2015
Merja Ikkelä, acc; 2012
Mikko Ikäheimo, lute; 2022
Johanna Isokoski, S; 2022
Stefan de Leval Jezierski, hn; 2010
Kirsikka de Leval Jezierski, vla; 2010
Helena Juntunen, S; 2009-2011, 2023
Järvenpää Jussi, hn; 2023
Hanna Juutilainen, fl; 2019
Tapani Jämsen, perc; 2011
Jukka Järvelä, banjo, gtr; 2010
Ijas Kaapo, dir; 2023
Norbert Kaiser, cl; 2022
Kaisa Kallinen, vl & bar. vl; 2021
Hanna Kangasniemi, rec; 2016
Atte Kekkonen, voc; 2008-2010
Laura Kemppainen, ob; 2017
Kreeta-Maria Kentala, bar.vl, dir; 2012, 2013
Atte Kilpeläinen, vla; 2015, 2016
Teija Kivinen, bar.vl; 2013
Teppo Koivisto, pno; 2002, 2004
Markku Kolehmainen, hn; 2004
Katja Kolehmainen, vlc & bar.vlc; 2004, 2008, 2009, 2011, 2012
Timo Korhonen, gtr; 2009
Katinka Korkeala, vl; 1999-2001, 2003-2019, 2023
Sonja Korkeala, vl; 2002, 2004, 2006-2019, 2022-2023
Sampo Korkeala, vlc; 2015
Tom Krause, Bar; 2000
Petri Kumela, gtr; 2017, 2019
Teemu Kupiainen, vla; 2000, 2007
Kristiina Kuusisto, bandoneón; 2006
Pekka Kuusisto, vl; 2001
Jaakko Kuusisto, vl; 2002
Eveliina Kytömäki, pno & fp; 2009-2011
Anna-Mari Kähärä, voc; 2001
Joel Laakso, vlc; 2001, 2012
Sennu Laine, vlc; 2000
Tiina Laitinen, pno; 2006
Juhani Lamminmäki, dir; 2013
Ursula Langmayr, S; 2013
Ishay Lantner, cl; 2014, 2015
Sampo Lassila, cb; 2011

Risto Lauriala, pno; 2002
Tuomas Lehto, vlc; 2018
Markku Lepistö, bandoneón & acc; 2011
Ursulavon Lerber, pno; 2006
Ingrid Lindblom, vl; 2004, 2007
Tuuli Lindeberg, S; 2019
Birger Lindström, cl; 2010
Maija Linkola, vl; 2012
Jussi Littunen, pno; 2013
Malla Lounasheimo, cb; 2013
Hanne Lund, bar.vl; 2012, 2013
Markku Luolajan-Mikkola, viol; 2000
Essi Luttinen, M; 2011-2013
Oscar Lysy, vla; 2003
Janne Maarala, pno; 2009
Terhi Mali, bar.vl; 2012, 2013
Ilpo Mansnerus, fl; 2007
Anthony Marini, tviol; 2019, 2021
Siegfried Mauser, pno; 2009
Niamh McKenna, fl; 2018
Diyang Mei, vla; 2019
Janne Mertanen, pno; 2005
Laura Mikkola, pno; 2001
Jyrki Mylläriinen, gtr; 2007
Eeva Mäenluoma, cl; 2012
Mari Mäntylä, decacorde; 2006
Kinoshita Nahoko, ob; 2023
Ellen Nisbeth, vla; 2017
Irma Niskanen, vl; 2016
Tomas Nuñez-Garcés, vlc; 2007
Erica Nygård, fl; 2012, 2021
Matti Närhinsalo, fl; 2017
Artu Ollikainen, pno; 2013
Sakari Oramo, vl; 2000
Anna Othman, dan; 2009
Andreas Ottensamer, cl; 2010
Ikkka Paaninen, pno; 1999
Tuula Paavola, A; 2013
Ricardo Padilla, gtr; 2009
Arja Paju, basso & voc; 2009
Mari Palo, S; 2011
Eero Palviainen, teorb; 2013, 2021
Hedvig Paulig, S; 2021
Fredrik Paulsson, vl; 2017
Riku Pelo, Bar; 2011
Samuli Peltonen, vlc; 2014–2016, 2019
Heidi Peltoniemi, viol; 2023
Minna Pensola, vl; 2016
Tiina Penttinen, S; 2004
Alfredo Perl, pno; 2022, 2023
Petteri Pitko, cemb; 2012, 2013, 2016, 2021
Liisa Pohjola, pno; 2000
Juho Pohjonen, pno; 2015
Niklas Pokki, pno; 2011
Lauri Pulakka, bar.vlc; 2013
Sara Puljula, cb; 2012
Merja Pyrhönen, bar.vl; 2013
Julius Pyrhönen, cb; 2008
Laura Pyrrö, S; 2006
Alma Pöysti, narr; 2021

Anna Rainio, bar.vl; 2023
Ilmo Ranta, pno; 2002, 2003, 2004, 2013
Heikki Rautasalo, dir; 2005
Jukka Rautasalo, dviol & dir; 2019
Martti Rautio, pno; 1999-2008, 2010
Erkki Rautio, vlc; 2000, 2001, 2008
Clara Reinikainen, voc; 2009
Valeria Resjan, pno; 2007, 2014
Christoph Richter, vlc; 2013
Tuula Riissalo, bar.vla; 2021
Cornelius Rinderle, bsn; 2010
Anna Rinta-Rahko, cb & bviol; 2021, 2023
Astrid Riska, dir; 2001
Senja Rummukainen, vlc; 2019
Kaisa Ruotsalainen,; 2022
Johanna Rusanen-Kartano, S; 2018
Esa Ruuttunen, Bar; 2013
Jaakko Ryhänen, B; 2008
Ilmari Räikkönen, pno; 2007
Thomas Rönnholm, perc; 2010
Petteri Salomaa, B; 2002
Pekka Sarmanto, cb; 2010
Antti Sarpila, dir & sax; 2011
Arto Satukangas, pno; 1999
Oonasofia Saukkonen, dan; 2009
Hariolf Schlichtig, vla; 2013, 2014, 2016, 2019
Wolfram Schmitt-Leonardy, pno; 2009
Päivi Severeide, harp; 2012, 2013, 2018, 2021
Naoko Shibayama-Aarnio, pno; 2012
Martina Simola, trpt; 2012
Mihail Slobodjanjuk, vla; 2002
Ulla Soinne, vla; 2002, 2006, 2008, 2009
Christoffer Sundqvist, cl; 2017
Gabriel Suovanen, Bar; 2017
Jan Söderblom, vl, dir; 2004, 2022
Ulla Tapaninen, voc; 2012
Izumi Tateno, pno; 2000, 2006
Janne Tateno, vl; 2008, 201
Torleif Thedéen, vlc; 2003, 2005
Kirsti Thum, S; 2005
Torsten Tiebout, vla & bar.vla; 2012, 2013
Antti Tikkanen, vl; 2016
Risto Toppola, perc; 2009
Ingolf Turban, vl; 2014, 2015
Barbara Turban, vla; 2014
Anna Kreeta Turunen, vla; 2001
Jari Tyni, pno; 2005
Gerhard Urban, vl; 2004, 2011
Miika Uuksulainen, vlc; 2021
Sini Vahervuo, rec; 2022
Jari Valo, vl; 2002
Timo-Veikko Valve, vlc; 2002
Hannu Vasara, bar.vl; 2011, 2012, 2021
Camilla Vilkmä, vla; 2021
Siiri Virkkala, bar.vl; 2012, 2013
Otto Virtanen, bsn; 2004, 2007
Jori Vuorinen, pno; 2010
Elina Vähälä, vl; 2005
Ville Väätäinen, cb; 2014
Martin Wandel, vla; 2004, 2011

Clemens Weigel, vlc; 2004, 2011
Sofia Wilkman, pno; 2007
Ulrich Wolff, cb; 2011
Ann-Louise Wägar, bsn; 2017
Tuomas Ylinen, vlc; 2006, 2007, 2010
Tuulia Ylönen, cl; 1999, 2001, 2004, 2005,
2007, 2008, 2016
Marko Ylönen, vlc; 1999, 2001, 2004,
2008, 2009
Wen Xiao Zheng, vla; 2009, 2010, 2018
Annemarie Åström, vl; 2017

Förkortningar - Lyhenteet

A = alt - alto
acc = dragspel - harmonikka
B = bas - basso
Bar = baryton - baritoni
bar. = barock - barokki
bsn = fagott - fagotti
cb = kontrabas - kontrabasso
cemb = cembalo
cl = klarinett - klarinetti
crt = kornett - kornetti
dan = dans - tanssi
fl = flöjt - huilu
fp = fortepiano
gtr = gitarr - kitara
harp = harpa - harppu
jouh. = stråkharpa - jouhikko
hn = valthorn - käyrätorvi
lute = luta - luutu
M = mezzosopran - mezzo-sopraano
narr. = berättare - kertoja
ob = oboe
org = orgel - urut
perc = slagverk - lyömäsoittimet
pno = piano
rec = blockflöjt - nokkahuili
S = sopran - sopraano
teorb = teorbi
T = tenor - tenori
vl = violin - viulu
vla = altviolin - alttoviulu
vlc = cello - sello
viol = viola da gamba
dviol = diskantgamba - diskanttigamba
tviol = tenorgamba - tenorigamba
bviol = basgamba - bassogamba
vln = violone
voc = sång - laulu

URUPPFÖRANDEN UNDER KIMITOÖNS MUSIKFESTSPEL KANTAESITYKSET KEMIÖNSAAREN MUUSIKKIJUHLILLA

Mark Gothóni: Stråkkvartett nr 2 - Jousikvartetto nro 2

11.7.1999 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Mark Gothóni, Katinka Korkeala (violin - viulu), Saida Bar-Lev (altviolin - alttoviulu), Marko Ylönen (cello - sello)

Pehr Henrik Nordgren: Stråkkvintett - Jousikvintetto op. 110

4.7.2000 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Sakari Oramo, Katinka Korkeala (violin - viulu), Teemu Kupiainen (altviolin - alttoviulu),
Erkki Rautio, Sennu Laine (cello - sello)

Einojuhani Rautavaara: Cellosonat nr 1 - Sellosonaatti nro 1

10.7.2001 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Erkki Rautio (cello - sello), Martti Rautio (piano)

Jaakko Kuusisto: Stråkkvartett nr 2 - Jousikvartetto nro 2 "Dancez" op. 9

12.7.2002 Dragsfjärds kyrka - Dragsfjärdin kirkko

Jari Valo, Sonja Korkeala (violin - viulu), Mihail Slobodjanjuk (altviolin - alttoviulu), Timo-Veikko Valve (cello - sello)

Mark Gothóni: Stråktrio - Jousitrio

11.7.2003 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Ana Chumachenko (violin - viulu), Oscar Lysy (altviolin - alttoviulu), Torleif Thedéen (cello - sello)

Asta Hyvärinen: SumuS

30.6.2004 Wrethalla, Kimito - Kemiö

Nina Källberg, (flöjt - huilu), Harri Wallenius (klarinett - klarinetti), Jari Hongisto (trombon - pasuuna),
Antti Suoranta (slagverk - lyömäsoittimet), Ingrid Lindblom (violin - viulu), Jouni Rissanen (altviolin - alttoviulu)

Paavo Korpijaakkko: Pianokvintett - Pianokvintetto

3.7.2004 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Martti Rautio (piano), Katinka Korkeala, Jan Söderblom (violin - viulu), Tommi Aalto (altviolin - alttoviulu),
Marko Ylönen (cello - sello)

Asta Hyvärinen: Stride för harpa

30.6.2005 Wrethalla, Kimito - Kemiö

Lily-Marlene Puusepp (harpa - harppu)

Markku Klami: Glow

30.6.2005 Wrethalla, Kimito - Kemiö

Henna Jämsä (klarinett - klarinetti), Jukka Rajala (trumpet - trumpetti), Tanja Nisionen (valthorn - käyrätörvi),
Antti Suoranta (slagverk - lyömäsoittimet), Lily-Marlene Puusepp (harpa - harppu), Pasi Helin, Hanna Kosonen (piano)

Mark Gothóni: Klarinettkvartett - Klarinettkvartetto

3.7.2005 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Tuulia Ylönen (klarinett - klarinetti), Mark Gothóni (violin - viulu),
Johannes Erkes (altviolin - alttoviulu), Torleif Thedéen (cello - sello)

Maria Kallionpää: Pour la ultima...

27.6.2006 Villa Lande

Izumi Tateno (piano)

Paavo Korpijaakkko: Water: elements

2.7.2006 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Izumi Tateno (piano)

Einojuhani Rautavaara: Summer Thoughts

11.7.2008 Dalsbruks kyrka - Taalintehtaan kirkko

Katinka Korkeala (viulu), Martti Rautio (piano)

Kalevi Aho: Stråkkvintett - Jousikvintetto "Hommage á Schubert"

7.7.2009 Dragsfjärds kyrka - Dragsfjärdin kirkko

Katinka Korkeala, Sonja Korkeala (violin - viulu), Ulla Soinne (altviolin - alttoviulu),

Marko Ylönen, Katja Kolehmainen (cello - sello)

Jouni Kaipanen: Inno, för altviolin och piano - alttoviululle ja pianolle

6.7.2010 Västanfjärds nya kyrka - Västanfjärdin uusi kirkko

Wen Xiao Zheng (altviolin - alttoviulu), Martti Rautio (piano)

Jouni Kaipanen: Var det Edith? för sopran, stråkkvintett och piano - sopraanolle, jousikvintetille ja pianolle, op. 95

17.7.2011 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Helena Juntunen (sopran - sopraano), Rodin-Quartett: Sonja Korkeala, Gerhard Urban (violin - viulu), Martin Wandel, (altviolin - alttoviulu), Clemens Weigel (cello - sello), Ulrich Wolff (kontrabass - kontrabasso), Eveliina Kytölä (piano)

Juho Miettinen: Kolme askelta, för mezzosopran, flöjt, altviolin och harpa - mezzosopraanolle, huilulle, alttoviululle ja harppule

10.7.2012 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Essi Luttinen (mezzosopran - mezzosopraano),

Ensemble Transparent: Erica Nygård (flöjt - huili), Torsten Tiebout (altviolin - alttoviulu), Päivi Severeide (harpa - harppu)

Jyrki Linjama: Das fließende Licht der Gottheit, för mezzosopran och piano - mezzosopraanolle ja pianolle

9.7.2013 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Essi Luttinen (mezzosopran - mezzosopraano), Ilmo Ranta (piano)

Aulis Sallinen: Stråkkvartett nr 6 - Jousikvartetto nro 6

8.7.2014 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Sonja Korkeala, Katinka Korkeala (violin - viulu), Hariolf Schlichtig (altviolin - alttoviulu), Samuli Peltonen (cello - sello)

Lotta Wennäkoski: Pääarme (Fållen), för pianotrio - pianotriolle

7.7.2015 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Sibelius Piano Trio: Juho Pohjonen (piano), Petteri Iivonen (violin - viulu), Samuli Peltonen (cello - sello)

Kimmo Hakola: Stråkkvartett nr 4 - Jousikvartetto nro 4

12.7.2016 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Meta4: Antti Tikkanen, Minna Pensola (violin - viulu),

Atte Kilpeläinen (altviolin - alttoviulu), Tomas Djupsjöbacka (cello - sello)

Jyrki Linjama: Sonata da chiesa III för cembalo - cembalolle

15.7.2016 Hitis kyrka - Hiittisten kirkko

Petteri Pitko, cembalo

Sebastian Fagerlund: Windways

17.7.2016 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Bravade: Pauliina Fred, Sunniva Fagerlund, Hanna Haapamäki, Hanna Kangasniemi (Blockflöjt - Nokkahuili)

Kimmo Hakola: Blåskvintett nr 1 - Puhallinkvintetto nro 1 op. 96 "Compressions"

13.7.2017 Salon taidemuseo Veturitali

Arktinen Hysteria: Matti Närhinsalo (flöjt - huili), Laura Kempainen (oboe), Christoffer Sundqvist

(klarinett - klarineti), Tommi Hyttinen (valthorn - käyrätörvi), Ann-Louise Wägar (fagott - fagotti)

Osmo Tapio Räihälä: Kalliokirskuja (brokseglaren)

Veli-Matti Puumala: Taivaanvuohi – Hämähäkki (enkelbeckasinen – spindeln)

Ichiro Hirano: Heikegani (Heikeopsis japonica)

14.7.2017 Tykö kyrka - Teijon kirkko

Petri Kumela (gitarr - kitara)

Aulis Sallinen: Åtta miniatyrer för piano - Kahdeksan miniatyyriä pianolle op. 110

10.7.2018 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Ralf Gothóni (piano)

**Aulis Sallinen: Kammarmusik IX - Kamarimusiikki IX op. 112 "Nocturne" (Eino Leino 1903),
för sångare och stråkkorkester - laulusolistille ja jousimuusikolle**

15.7.2018 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Ralf Gothóni (dirigent - kapellimestari), Johanna Rusanen (sopran - sopraano),
Mellersta Österbottens Kammarorkester - Keski-Pohjanmaan Kammarorkesteri

Jyrki Linjama: Stråkkvartett nr 2 - Jousikvartetto nro 2, Allerheiligenstag III

10.7.2019 Karuna kyrka - Karunan kirkko

Sonja Korkeala, Katinka Korkeala (violin - viulu), Diyang Mei (altviolin - alttoviulu), Samuli Peltonen (cello - sello)

Olli Kortekangas: Due per due, för två violiner - kahdelle viululle

11.7.2019 Salon taidemuseo Veturitalli

Sonja Korkeala & Katinka Korkeala (violin - viulu)

Jyrki Linjama: Stråkkvartett nr 3 - Jousikvartetto nro 3

12.7.2021 Sandö gård - Sandön kartano

Zagros-kvartetten - Zagros-kvartetti:

Hannu Vasara, Kaisa Kallinen (violin - viulu), Camilla Vilkman (altviolin - alttoviulu), Miika Uuksulainen (cello - sello)

Arnttu Takalo: That Night On A Balcony

13.7.2021 Westers

Erika Nygård (flöjt - huili)

Jyrki Linjama: Stråkkvartett nr 1 - Jousikvartetto nro 1

14.7.2021 Karuna kyrka - Karunan kirkko

Zagros-kvartetten - Zagros-kvartetti:

Hannu Vasara, Kaisa Kallinen (violin - viulu), Camilla Vilkman (altviolin - alttoviulu), Miika Uuksulainen (cello - sello)

Niels Burgmann: Fantasie

15.7.2021 Söderlångvik gård - Söderlångvikin kartano

Erika Nygård (flöjt - huili)

Ralf Gothóni, Johanna Rusanen & Aulis Sallinen 2018

KIMITOÖNS MUSIKFESTSPEL - KEMIÖNSAAREN MUUJUHLAT 2023

Styrelsen - Hallitus

Nina Källberg, ordförande - puheenjohtaja
Päivi Hannonen, viceordförande - varapj.
Leena-Marketta Holsman
Janina Kaita
Marjatta Karikoski
Hanna-Maarit Kohtamäki
Eeva Lindroth

Suppleanter - Varajäsenet

Teijo Pitkäranta
Kaisa Pyrrö
Pirkko-Liisa Topelius

Administration - Hallinto

Katinka Korkeala & Sonja Korkeala,
konstnärliga ledare - taiteelliset johtajat
Jukka Mäkelä,
verksamhetsledare - toiminnanjohtaja
Erica Giacoleto, producent - tuottaja

Frivilliga arbetsgruppen

Vapaaehtoisten työryhmä

Rabbe Bergström
Anders Ginlund
Päivi Hannonen
Eva Holmberg
Trygve Isaksson
Janina Kaita
Marjatta Karikoski
Merja Keijonen
Hanna-Maarit Kohtamäki
Nina Källberg
Marja Launis
Eeva Lindroth
Lars-Olof Lindroth
Stig Lundström
Svenne Lundström
Eeva Moilanen
Vuokko Nuorteva
Mats Nurmi
Rolf Nybondas
Merja Pankinaho
Teijo Pitkäranta
Tiina Pitkäranta
Milla Rauma
Sirkku Päivärinta
Kaisa Pyrrö
Riitta Saarikko
Micke Sandholm
Rabbe Sjöberg
Nina Sjögren
Margó Storm
Mia Sundblad
Anders Sundroos
Marianne Sundroos

Mona Söderblom
Leila Wirtanen
Anita Österberg

Festivalmedarbetare - Festivaalityöntekijät

Susanna Andersson Nea Huovinen
Erica Giacoleto Aino Parikka

Ljudteknik - Ääniteknikka

Robert de Godzinsky

Videoteknik - Videotekniikka

Christian de Godzinsky

Pianostämmare - Pianonvirittäjä

Kalle Heurlin

Fotografering - Valokuvaus

Patrick Bagge

PROGRAMBOK OCH -BROSCHYR OHJELMAKIRJA JA -ESITE

Presentation - Esittely

Mats Lillhannus

Historik - Historiikki

Tuulikki Närhinsalo

Översättningar - Käännökset

Nina Källberg Jukka Mäkelä
Mats Lillhannus Erica Giacoleto

Redaktion - Toimitus

Jukka Mäkelä
Erica Giacoleto

Pärmbild - Kansikuva

Patrick Bagge

Tryckeri - Paino

Painotalo Painola, Kaarina 2023

Kimitoöns Musikfestspel förbehåller sig
rätten till programändringar.

Kemiönsaaren Musiikkijuhat pidättää
oikeuden ohjelman muutoksiin.

BILJETTFÖRSÄLJNING - LIPUNMYYNTI

LIPPUPISTE

Biljetter via Internet, försäljningsställen och tilläggsinfo: www.lippu.fi
Liput Internetistä, lipunmyyntipisteet ja lisätietoja: www.lippu.fi
0600 900 900 (2 € /påbörjad min. + lna/msa - 2 €/alk.min + ppm/pvm)
Lippupistes serviceavgift 2,60-4,10 €/biljett
beroende på biljettkategori.
Lippupisteen palvelumaksu 2,60–4,10 €/lippu
riippuen lipun hintakategoriasta.

MUSIKFESTSPELEN - MUSIIKKIJUHLAT

Biljetter per e-post - Liput sähköpostitse: tickets@kimf.fi

Beställningsblankett - Tilauslomake:
kimitomusicfestival.fi/tickets-2023

Biljetter vid entrén en timme före konserten - Lipunmyynti ovelta tuntia ennen konserttia

BILJETTINFO - LIPPUINFO

Prisgrupper:

Grundbiljett
Studerande, arbetslösa, beväringar
Under 18 år gratis vid dörren

Prisgrupper gäller ej konserter nr 1, 2, 11 och 12.

Mera information om biljetter hittar du på våra webbsidor.

Medlemsrabatt: –5 € rabatt på grundbiljettpriiset på följande konserter: 3, 5, 6, 7, 8 och 13.

Konsert nr 8 med S-Förmånskort 25 €.

Som betalningsmedel fungerar förutom kontanter även bank- och kreditkort samt Smartum kultursedlar och Tyky-Kuntoseteli+.

Grupper och seriebiljetter handhas av Musikfestspelen.

Reserveringsuppgifter för lunch- och buffékonsert anges skilt på programsidorna.

Lippuryhmät:

Peruslippu

Opiskelija, tytön, varusmies

Alle 18-vuotiaat ilmaiseksi ovelta

Lippuryhmät eivät koske konsertteja nro 1, 2, 11 ja 12.

Lisätietoja lipuista löydät verkkosivuiltamme.

Jäsenalennus: –5 € alennusta peruslipun hinnasta seuraavissa konserteissa:

nro 3, 5, 6, 7, 8 ja 13.

Konsertti nro 8 S-Etukortilla 25 €.

Maksuvälilineenä konserttipaikalla kävät käteisen lisäksi pankki- ja luottokortit sekä kulutturiseteli Smartum ja Tyky-Kuntoseteli+.

Ryhmat ja sarjaliput Musiikkijuhlien kautta. Ruokailukonserttien varaustiedot löytyvät ohjelmasivulta kunkin konsertin kohdalta.

Kimitoöns Musikfestspel - Kemiönsaaren Musiikkijuhlat
Arkadiavägen - Arkadiantie 5, 25700 Kimito - Kemiö,
+358 (0)400 203 871, musikfestspel@kimitoon.fi

*Kimitoöns Musikfestspel förbehåller sig rätten till programändringar
Kemiönsaaren Musiikkijuhlat pidättää oikeuden ohjelman muutoksiin*

BILDFÖRTECKNING - KUVALUETTELO

- s. 5 Katinka ja Sonja Korkeala: Milana Chernyavská
s. 7 Wolfgang Amadeus Mozart: Wikimedia Commons
s. 8 Reinhold Glière: Wikimedia Commons
s. 10 Sergej Rachmaninov - Sergei Rachmaninov: Wikimedia Commons
s. 13 Cosima, Siegfried, Richard Wagner: Arkivbild - Arkistokuva
s. 13 Richard Wagner: Franz Hanfstaengl, Wikimedia Commons
s. 14 Mathilde Wesendonck: Karl Ferdinand Sohn, 1850. Wikimedia Commons
s. 14 Wolfgang Amadeus Mozart: Barbara Krafft, 1819. Wikimedia Commons
s. 15 Jyväskylä Sinfonia: Tuukka Järventausta, JKL Sinfonia
s. 17 Karuna kyrka - Karunan kirkko: Patrick Bagge, KIMF
s. 18 Johan Halvorsen: Wikimedia Commons
s. 19 Maurice Ravel: Wikimedia Commons
s. 19 Ursula Mamlok: Simon Pauly, Dwight & Ursula Mamlokstiftung
s. 20 Johannes Brahms: Wikimedia Commons
s. 22 Reinhold Glière: Wikimedia Commons
s. 22 Georges Auric: 1940, Wikimedia Commons
s. 23 Riccardo Joshua Moretti: Arkivbild - Arkistokuva
s. 24 Antonín Dvořák: 1882, Wikimedia Commons
s. 26 Salon taidemuseo Veturitalli: Patrick Bagge, KIMF
s. 27 Edouard Lalo: Pierre Petit, c. 1865. Bibliothèque nationale de France
s. 28 György Ligeti: Arkivbild - Arkistokuva
s. 29 Sergej Rachmaninov - Sergei Rachmaninov: Wikimedia Commons
s. 29 Anatoli Brandukov & Pyotr Tchaikovsky: Wikimedia Commons
s. 32 Wolfgang Amadeus Mozart: Barbara Krafft, 1819. Wikimedia Commons
s. 32 Gottfried van Swieten: Joseph Georg Mansfeld c. 1790. Wikimedia Commons
s. 33 Joseph Haydn: Thomas Hardy, 1792. Wikimedia Commons
s. 34 Ludwig van Beethoven: Joseph Willibrord Mähler 1804–05. Wikimedia Commons
s. 35 Tobias Hume: Arkivbild - Arkistokuva
s. 36 Marin Marais: André Bouys, 1704. Wikimedia Commons
s. 36 François Couperin: Wikimedia Commons
s. 37 Carl Friedrich Abel: Thomas Gainsborough, 1777. Wikimedia Commons
s. 38 Orlando Gibbons: Wikimedia Commons
s. 38 Fackeltåg - Soihtukulkue: Patrick Bagge, KIMF
s. 41 Henry Purcell: Arkivbild - Arkistokuva
s. 41 William Byrd: Gerard Vandergucht. Wikimedia Commons
s. 42 John Dowland: Arkivbild - Arkistokuva
s. 42 Orlando Gibbons: Wikimedia Commons
s. 44 György Ligeti: Arkivbild - Arkistokuva
s. 45 Dmitrij Sjostakovitj - Dmitri Šostakovič: Roger & Renate Rössing, Deutsche Fotothek.

s. 47 Sonja Korkeala: Mira Alexandra Schnoor
s. 47 Katinka Korkeala: Jaakkko Paarvala
s. 48 Kaapo Ijas: Antti Kokkola
s. 49 Helena Juntunen: Reijo Koirikivi / Studio + P.S.V.
s. 50 Alfredo Perl: Marco Borggreve
s. 51 Jan-Erik Gustafsson: Kaupo Kikkas
s. 52 Roland Glassl: wildundleise.de
s. 53 Anna-Liisa Bezrodny: Kaupo Kikkas
s. 54 Kajsa Dahlbäck: Jouni Harala
s. 55 Anna Rainio: Heikki Luoto
s. 55 Heidi Peltoniemi: Heikki Tuuli
s. 55 Anna Rinta-Rahko: Marco Borggreve

- s. 56 Aapo Järvinen: Jyväskylä Sinfonia
 s. 56 Nahoko Kinoshita: Jyväskylä Sinfonia
 s. 57 Gil Agababa Shaked: Arkivbild - Arkistokuva
 s. 58 Jussi Järvenpää: Nelli Hartikainen
 s. 58 Emil Fuchs: Jyväskylä Sinfonia
 s. 59 Jyväskylä Sinfonia: Tuukka Järventausta
 s. 60 Jukka Mäkelä: Patrick Bagge, KIMF
- s. 61 Martti Rautio & Katinka Korkeala: Monica Sandberg, ÅU
 s. 62 Katinka Korkeala, Ida Haendel, Martti Rautio: Annonsbladet
 s. 63 Frivilliga i kaffeserveringen - Vapaaehtoisia kahvitarjoilussa: Patrick Bagge, KIMF
 s. 64 Tuulikki Järf, Eero Linjama, Ralf Ginman: Monica Sandberg, ÅU
 s. 65 Monica Groop: Marko Mattila, Salon Seudun Sanomat
 s. 66 Sonja Korkeala, Katinka Korkeala, Pentti Arajärvi: Mats Liljeroos, KIMF
 s. 67 Hitis kyrka - Hiittisten kirkko: Patrick Bagge, KIMF
 s. 68 Izumi Tateno: Arkivbild - Arkistokuva
 s. 68 Markku Kolehmainen, Otto Virtanen, Tuulia Ylönen: Laura Luostarinen
 s. 70 Stråkkvintett - Jousikvintetti: Mats Liljeroos, KIMF
 s. 71 Robert de Godzinsky: Patrick Bagge, KIMF
 s. 72 Eveliina Kytölä, Essi Luttinen, Petri Bäckström: Hanna Karlson
 s. 69 Atte Kekkonen: Mira Alexandra Schnoor
 s. 74 BarockOstrobothnia: Patrick Bagge, KIMF
 s. 75 Ilmo ranta & Essi Luttinen: Patrick Bagge, KIMF
 s. 76 Programbroschyrerna - Ohjelmaesitheet: Katinka Korkeala
 s. 77 Hariolf Schlichtig, Sonja Korkeala, Aulis Sallinen, Katinka Korkeala, Samuli Peltonen: Patrick Bagge, KIMF
 s. 78 Philharmonic Wind Players Berlin: Patrick Bagge, KIMF
 s. 79 Meta4: Patrick Bagge, KIMF
 s. 80 Osmo Tapani Räihälä & Petri Kumela: Patrick Bagge, KIMF
 s. 81 Arktinen Hysteria & Kimmo Hakola: Patrick Bagge, KIMF
 s. 82 Ralf Gothóni & Aulis Sallinen: Patrick Bagge, KIMF
 s. 83 Johanna Rusanen, Ralf Gothóni, MÖK - KPKO: Patrick Bagge, KIMF
 s. 83 Diyang Mai, Sonja Korkeala, Jyrki Linjama, Katinka Korkeala, Samuli Peltonen
 s. 84 Katinka Korkeala, Olli Kortekangas, Sonja Korkeala: Patrick Bagge, KIMF
 s. 85 Alma Pöysti, Folke Gräsbeck, Hedvig Paulig: Patrick Bagge, KIMF
 s. 85 Emilia Hoving & Jyväskylä Sinfonia
 s. 86 Finländska barockorkestern - Suomalainen barokkiorkesteri: Patrick Bagge, KIMF
 s. 86 Anna-Liisa Bezrodny, Jan Söderblom, MKO: Patrick Bagge, KIMF
 s. 87 Sonja Korkeala, Alfredo Perl, Roland Glassl, Jan-Erik Gustafsson: Patrick Bagge, KIMF
 s. 93 Ralf Gothóni, Johanna Rusanen & Aulis Sallinen: Patrick Bagge, KIMF

KIMF = Kimitoöns Musikfestspel - Kemiönsaaren Musiikkijuhlat

KONSERTSTÄLLEN - KONSERTTIPAIKAT

1. Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Finnuddsvägen - Suomenkulmantie 13
25700 KIMITO - KEMIÖ

2. Karuna kyrka - Karunan kirkko

Karunan kirkkotie 66
21590 KARUNA

3. Söderlångvik gård - Söderlångvikin kartano

Amos Andersonvägen - Amos Andersonintie 2
25870 DRAGSFJÄRD

4. Sami Tallberg x Söderlångvik

Amos Andersonvägen - Amos Andersonintie 2
25870 DRAGSFJÄRD

5. Dalsbruks torg - Taalintehtaan tori

Kolabackavägen - Kolapakantie 1
25900 DALSBruk - TAALINTEHDAS

6. Sandö gård - Sandön kartano

Sandövägen - Santasaarentie 405
25730 MJÖSUND

7. Salon taidemuseo Veturitalli

Mariankatu 14
24240 SALO

8. & 9. Västanfjärds nya och gamla kyrka

Västanfjärdin uusi ja vanha kirkko
Kyrkvängen - Kirkkokaari
25830 VÄSTANFJÄRD

10. Labbnäs semesterhem - lomakoti

Labbnäsvägen - Labbnäsintie 66
25870 DRAGSFJÄRD

Tilläggsinformation om konsertställena

Lisätietoja konserttipaikoista: www.kimitomusicfestival.fi

1. Kimito kyrka
Kemiön kirkko

2. Karuna kyrka
Karunankirkko

3. Söderlångvik gård
Söderlångvikin kartano

4. Sami Tallberg x Söderlångvik

5. Dalsbruks torg
Taalintehtaan tori

6. Sandö gård
Sandön kartano

7. Salon taidemuseo Veturitalli

8. Västanfjärds nya kyrka
Västanfjärdin uusi kirkko

9. Västanfjärds gamla kyrka
Västanfjärdin vanha kirkko

10. Labbnäs semesterhem - lomakoti

KIMITOÖNS MUSIKFESTSPELS PARTNERS OCH UNDERSTÖDJARE 2023 KEMIÖNSAAREN MUUINKIJUHLIEN YHTEISTYÖKUMPPANIT JA TUKIJAT 2023

Centret för konstfrämjande - Taiteen edistämiskeskus
Suomen Kulttuurirahasto
Föreningen Konstsamfundet
Svenska Kulturfonden
Waldemar von Frenchells stiftelse
Stiftelsen Emilie och Rudolf Gesellius fond
William Thuring's Stiftelse
MES

Kimitoöns kommun - Kemiönsaaren kunta
Musikinstitutet Arkipelag - Musiikkiopisto Arkipelag
Kimitoöns församling - Kemiönsaaren seurakunta
Pemar församling - Paimion seurakunta
Sagu kommun - Sauvon kunta

Angelniemen Piano & Flygel Ateljee
Apoteket i Kimito - Kemiön ApteeKKI
Baltic Jazz
J. ja M. Launokorpi
K-Supermarket Kompass, Kimito - Kemiö
Kankaanrannan Puutarha
Karunan kyläyhdistys
Kimito Telefon - Kemiön Puhelin
Kimitoöns Musikgille -
Kemiönsaaren Musiikkikilta
Kimitoöns Saldare
Kulturhus Björkboda
Labbnäs Semesterhem - Lomakoti
Lindan Group / Annonsbladet
LokalTapiola - LähiTapiola
Musikfestspelen Korsholm -
Korsholman Muuinkijuhlat
Norpas

OP Raseborg - Raasepori
Pappersboden - Paperipuoti
Rantolan Puoti
Rondo Classic
Salon oppaat, Kimitöön - Kemiönsaari
Salon Seudun Sanomat
Sami Tallberg x Söderlångvik
Sandö gård - Sandön kartano
Seaside LKV
Someron Säästöpankki
Strandhotelllet
Suur-Seudun Osuuskauppa
Söderlångviks museum - Söderlångviken museo
Tiarella Blomstertjänst - Kukkapalvelu
Tilleri

KIMITOÖNS MUSIKFESTSPEL RIKTAR ETT VARMT TACK TILL ALLA BIDRAGSGIVARE!
KEMIÖNSAAREN MUUINKIJUHLAT KIITTÄÄ LÄMPIMÄSTI TUESTA!

KONSTSAMFUNDET

Svenska
kulturfonden

Taitteen edistämiskeskus
Centret för konsträmjande
Arts Promotion Centre Finland

 Kimitoön
Kemiönsaari

KEMIÖNSAAREN⁺
SEURAKUNTA

Finland Festivals

KIMITOÖNS
MUSIKFESTSPEL

KEMIÖNSAAREN
MUSIKKIJUHLAT

Verksamhetsledare - Toiminnanjohtaja: Jukka Mäkelä
Arkadiavägen 5 - Arkdiantie 5
25700 KIMITO - KEMIÖ
+358 (0)400 203 871, musikfestspel@kimf.fi
www.kimitomusicfestival.fi